

Efekty uczenia się dla kierunku teologia

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk teologicznych, dyscypliny naukowej: nauki teologiczne (85%), dziedziny nauk społecznych, dyscyplin naukowych: pedagogika (7%) oraz psychologia (3%), dziedziny sztuki, dyscypliny artystycznej: sztuki muzyczne (5%); dyscyplina wiodąca: nauki teologiczne.
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** jednolite studia magisterskie, 10/12 semestrów, 300/360 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji:** 7.
5. **Absolwent:** posiada gruntowną wiedzę teologiczną. Jest przygotowany do podejmowania działań wspierających Kościół rzymskokatolicki w wypełnianiu jego zadań w świecie. Jest przygotowany do podjęcia pracy administracyjnej, organizacyjnej lub wychowawczej w placówkach parafialnych w Polsce i misjach zagranicznych, do pracy w świeckich instytucjach i ośrodkach zajmujących się podejmowaniem działań i świadczeniem usług edukacyjno-kulturalnych. Posiada umiejętności współpracy w zespołach wychowawców zajmujących się formacją intelektualną oraz religijną dzieci, młodzieży i dorosłych. W przypadku realizacji zakresu formacja kapłańska, posiada przygotowanie do zajmowania stanowiska duszpasterza (księdza rzymskokatolickiego) w placówkach parafialnych. W przypadku realizacji zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, posiada przygotowanie pedagogiczne oraz kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela religii (rzymskokatolickiej) w przedszkolach, szkołach podstawowych i ponadpodstawowych. W przypadku realizacji zakresu muzyka sakralna, posiada przygotowanie do zajmowania stanowiska muzyka kościelnego (organisty, kantora itp.) w placówkach parafialnych, czyli jest przygotowany m.in. do: gry w kościele na organach (podczas nabożeństw i uroczystości, np. śluby, pogrzeby), fisharmonii lub innych instrumentach; śpiewu solowego w czasie nabożeństw; prowadzenia chóru kościelnego (doboru chórzystów i solistów, nauki pieśni, dyrygowania chórem); akompaniowania do śpiewu wiernym w czasie nabożeństw; adaptowania lub aranżowania muzyki na potrzeby określonego typu nabożeństwa.
 - 5.1. **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk teologicznych, dyscyplinie: nauki teologiczne; dziedzinie nauk społecznych, dyscyplinach: pedagogika, psychologia; dziedzinie sztuki, dyscyplinie: sztuki muzyczne	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
TL/NTA_P7S_WG S/PA_P7S_WG S/PSA_P7S_WG	<p>w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów</p> <p>główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów</p>	KA7_WG1	<p>w pogłębionym stopniu terminologię, wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu nauk teologicznych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: terminologię stosowaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej wykorzystanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do nauk teologicznych)</p>
		KA7_WG2	<p>w pogłębionym stopniu wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające zależności między</p>

			nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu filozofii i prawa kanonicznego
		KA7_WG3	uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej w ramach teologii biblijnej, fundamentalnej, dogmatycznej, moralnej, pastoralnej, liturgiki, katechetyki, homiletyki i duszpasterstwa rodzin oraz filozofii, metafizyki, filozofii Boga, człowieka i przyrody, etyki oraz filozofii religii i kultury, a także epistemologii i metodologii nauk oraz logiki i historii filozofii (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: wybrane koncepcje człowieka oraz rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychiczno-duchowym oraz społecznym, w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych)
		KA7_WG4	główne trendy rozwojowe teologii biblijnej, systematycznej i praktycznej
SZ/SMA_P7S_WG	szczegółowe zasady dotyczące dziedziny sztuki niezbędne do formułowania i rozwiązywania złożonych zagadnień w zakresie dyscyplin artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów	KA7_WG5	możliwości wykonywania utworów (w szczególności sakralnych) i tworzenia zespołów muzycznych (w szczególności parafialnych) z uwzględnieniem wzorców formalnych i brzmieniowych instrumentów oraz głosu ludzkiego

<p>TL/NTA_P7S_WK S/PA_P7S_WK S/PSA_P7S_WK</p>	<p>fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji</p> <p>ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego</p> <p>podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości</p>	KA7_WK1	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, do których odnosi się nauczanie Kościoła katolickiego
		KA7_WK2	w pogłębionym stopniu zasady działania Kościoła katolickiego i jego instytucji, zwłaszcza w polskich warunkach prawnych
		KA7_WK3	pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej
		KA7_WK4	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także odpowiedzialność prawną nauczyciela i wychowawcy w tym zakresie oraz zasady udzielania pierwszej pomocy (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; na czym polega wychowanie i kształcenie, w tym ich teologiczno-filozoficzne, historyczne, społecznokulturowe, psychologiczne, biologiczne i medyczne podstawy; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich

			<p>związek z życiem religijno-duchowym; różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące; sposoby projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogiczno-katechetycznej w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych i uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z zaburzeniami w rozwoju; strukturę i funkcje systemu edukacji, cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych, a także pastoralno-charytatywnych; podmioty działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, a także katechetycznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich, animatorów ruchów eklezjalnych) oraz specyfikę funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych; specyfikę funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie</p>
--	--	--	--

			<p>uzdolnionych; metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury i dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności pedagogiczno-katechetycznej (w wychowaniu przedszkolnym, nauczaniu w szkołach ogólnodostępnych oraz w szkołach i oddziałach specjalnych, w edukacji włączającej i edukacji integrującej); na czym polega projektowanie ścieżki własnego rozwoju i awansu zawodowego; na czym polega etyka zawodu nauczyciela; różne rodzaje więzi społeczno-eklezyjalne, prawidłowości nimi rządzące oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezyjalne, a także o zachodzące między nimi relacje; funkcjonowanie i patologie narządu mowy)</p>
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
<p>TL/NTA_P7S_UW S/PA_P7S_UW S/PSA_P7S_UW</p>	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi, 	<p>KA7_UW1</p>	<p>rozwiązywać złożone i nietypowe problemy związane z działalnością Kościoła rzymskokatolickiego w świecie dzięki:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwemu doborowi źródeł teologii i z zakresu dyscyplin pomocniczych, a także dokonywaniu oceny, krytycznej analizy, syntezy oraz twórczej interpretacji i prezentacji zebranych informacji, – właściwemu doborowi oraz zastosowaniu metod i narzędzi

	<p>formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi</p>		<p>z zakresu teologii i jej dyscyplin pomocniczych, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych</p> <p>(w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych)</p>
		<p>KA7_UW2</p>	<p>w nieprzewidywalnych warunkach innowacyjnie wykonywać zadania związane z działalnością Kościoła rzymskokatolickiego w świecie przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwy dobór źródeł teologii i zakresu dyscyplin pomocniczych,

			<p>a także dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy oraz twórczej interpretacji i prezentacji zebranych informacji,</p> <p>– właściwy dobór oraz zastosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych</p> <p>(w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: rozpoznawać sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, opracowywać wyniki obserwacji i formułować wnioski oraz podejmować odpowiednich działania; ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami i etapami działalności pedagogiczno-katechetycznej; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; udzielić pierwszej pomocy)</p>
		KA7_UW3	syntetyzować różne idee i punkty widzenia z wykorzystaniem wiedzy teologicznej i z zakresu dyscyplin

			<p>pomocniczych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej)</p>
		KA7_UW4	<p>przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację wybranych wytworów kultury (zwłaszcza chrześcijańskich) z zastosowaniem twórczej i oryginalnej metody oceny ich znaczenia i oddziaływania w procesie historycznokulturowym</p>
		KA7_UW5	<p>prawidłowo posługiwać się systemami normatywnymi przy rozwiązywaniu wybranych problemów z zakresu nauk teologicznych i dyscyplin pomocniczych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności)</p>
SZ/SMA_P7S_UW	wykorzystywać wysoce rozwiniętą osobowość artystyczną do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych oryginalnych koncepcji artystycznych	KA7_UW6	<p>wykonać repertuar z zakresu muzyki sakralnej z uwzględnieniem własnej koncepcji artystycznej</p>
SZ/SMA_P7S_UW	budować obszerny repertuar, pogłębiając go w obszarze związanym z kierunkiem studiów oraz swobodnie interpretować utwory reprezentujące różne style muzyczne i jednocześnie doskonalić się w jednym wybranym stylu	KA7_UW7	<p>dokonać doboru repertuaru utworów sakralnych adekwatnie do poziomu wykonawczego zespołu i wykorzystać go</p>

			do stałego rozwijania zespołu oraz własnych kompetencji
TL/NTA_P7S_UK S/PA_P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców prowadzić debatę posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	KA7_UK1	komunikować się na tematy teologiczno-filozoficzne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej, dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; prawidłowo posługiwać się narzędem mowy)
		KA7_UK2	prowadzić debatę światopoglądową (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie dotyczące nauczania religii i katechezy parafialnej)
		KA7_UK3	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz w wyższym stopniu w zakresie specjalistycznej terminologii
		KA7_UK4	uwzględniać w badaniach źródła w starożytnych językach biblijnych
TL/NTA_P7S_UO S/PA_P7S_UO	kierować pracą zespołu	KA7_UO1	kierować pracą zespołu podejmującego proste zadania badawcze w zakresie nauk teologicznych, a także zespołu

	współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach		podejmującego zadania pedagogiczne, kulturotwórcze i eklezjalne
		KA7_UO2	współdziałać z innymi osobami w ramach zespołowych prac badawczych w zakresie nauk teologicznych i dyscyplin pomocniczych, a także w ramach zespołowych prac edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturotwórczych i eklezjalnych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: kierować procesami kształcenia i wychowania w szkole)
TL/NTA_P7S_UU S/PA_P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	KA7_UU1	samodzielnie realizować własne uczenie się przez całe życie w zakresie nauk teologicznych i dyscyplin pomocniczych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne; zaprojektować plan własnego rozwoju zawodowego; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych

			źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii)
		KA7_UU2	ukierunkowywać innych w zakresie samodzielnego zdobywania wiedzy z zakresu nauk teologicznych i dyscyplin pomocniczych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: pracować z uczniami, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia)
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
TL/NTA_P7S_KK S/PA_P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA7_KK1	krytycznej oceny odbieranych treści i posiadanej wiedzy z zakresu nauk teologicznych oraz nauk pomocniczych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; dokonywania oceny własnych kompetencji i doskonalenia

			umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych)
		KA7_KK2	uznawania znaczenia wiedzy z zakresu nauk teologicznych i nauk pomocniczych w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: diagnozowania i oceniania uczniów z uwzględnieniem zasad etyki)
SZ/SMA_P7S_KK	inspirowania i organizowania procesu doskonalenia umiejętności warsztatowych innych osób	KA7_KK3	organizowania procesu i inspirowania innych osób do doskonalenia kompetencji muzycznych (w szczególności w powiązaniu z liturgią)
TL/NTA_P7S_KO S/PA_P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA7_KO1	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, zwłaszcza w ramach działalności Kościoła katolickiego i zgodnie z zasadami katolickiej nauki społecznej (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie nauczania religii i katechezy parafialnej; odpowiedzialnego przygotowywania się do pracy, projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych;

			współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi)
		KA7_KO2	inicjowania działań na rzecz dobra wspólnego, zwłaszcza w odniesieniu do małżeństwa, rodziny, dzieci, młodzieży, ubogich i wykluczonych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły)
TL/NTA_P7S_KR S/PA_P7S_KR S/PSA_P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: <ul style="list-style-type: none"> – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad 	KA7_KR1	odpowiedzialnego pełnienia roli teologa, a także podtrzymywania jego etosu z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, eklesjalnych i pastoralnych (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; postępowania zgodnie z zasadami moralności chrześcijańskiej; utożsamiania się z wartościami, celami

			i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; rozważnego i dojrzałego projektowania, planowania i realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych)
		KA7_KR2	uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form
		KA7_KR3	uczestniczenia w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa chrześcijańskiego i kulturowego regionu, kraju i Europy oraz wychowania dzieci i młodzieży (w przypadku zakresu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dodatkowo: podejmowania refleksyjnej praktyki; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym; prowadzenia zindywidualizowanego działania pedagogiczno-katechetycznego w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjno-formacyjnych)

7. Objasnienie oznaczeń:

Objasnienie oznaczeń kodu skłladnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

TL/NTA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk teologicznych/dyscyplinie nauki teologiczne dla studiów jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim
S/PA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie pedagogika dla studiów jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim
S/PSA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie psychologia dla studiów jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim
SZ/SMA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie sztuki/dyscyplinie sztuki muzyczne dla studiów jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim

Objasnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu skłladnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria zakres i głębia ,
K (po W)	– podkategoria kontekst ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie wykorzystanie wiedzy ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie komunikowanie się ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie organizacja pracy ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie uczenie się .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie ocena ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie odpowiedzialność ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie rola zawodowa .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objasnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
7	– studia jednolite magisterskie

8. Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) etnologia i antropologia kulturowa/ EA
		3) filozofia/ F
		4) historia/ H
		5) językoznawstwo/ J
		6) literaturoznawstwo/ L
		7) nauki o kulturze i religii/ KR
		8) nauki o sztuce/ NSz
		9) polonistyka/ PL
2	Dziedzina nauk inżynierijsko-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria bezpieczeństwa/ IBZ
		5) inżynieria biomedyczna/ IB
		6) inżynieria chemiczna/ IC
		7) inżynieria lądowa, geodezja i transport/ IL
		8) inżynieria materiałowa/ IM
		9) inżynieria mechaniczna/ IMC
		10) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
		11) ochrona dziedzictwa i konserwacja zabytków/ OD
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) biologia medyczna/ BM
		2) nauki farmaceutyczne/ NF
		3) nauki medyczne/ NM
		4) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		5) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk o rodzinie/ NR	1) nauki o rodzinie/ NRO
5	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) zootechnika i rybactwo/ ZR
6	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
		12) stosunki międzynarodowe/ SMI
7	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) biotechnologia/ BT
		3) informatyka/ I
		4) matematyka/ MT

		5) nauki biologiczne/ NBL
		6) nauki chemiczne/ NC
		7) nauki fizyczne/ NF
		8) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
8	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki biblijne/ NBB
		2) nauki teologiczne/ NT
9	Dziedzina nauk weterynaryjnych/ W	1) weterynaria/ WT
10	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: teologia

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 10/12 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 300/360 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Język obcy 1

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd. Radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem. Tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane lub interesujące. Opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów. Wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: zapoznawanie się, system edukacji i szkolnictwa wyższego, opis człowieka i osobowości, rodzina, uczucia, podróże, nauka języka obcych i migracja, udzielanie rad, monitoring, tradycyjne role kobiet i mężczyzn, zażalenia, aktualności z kraju i zagranicy, wyrażanie własnych opinii, formy czasowe, pytanie bezpośrednie i pośrednie, składnia czasowników, zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zaimki dzierżawcze, stopniowanie przymiotników i przysłówków, tryb rozkazujący, strona bierna. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru. Wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości ESOKJ i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) ESOKJ, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych i słuchanych, na mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i kreatywnej; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Język obcy 2

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd. Radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem. Tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane lub interesujące. Opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów. Wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: czas wolny, czynności życia codziennego, podróże, środki masowego przekazu, doświadczenia życiowe, marzenia i plany na przyszłość, poczucie szczęścia, pozyskiwanie informacji. Gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania złożone współrzędnie i podrzędnie, zdania względne, czasowniki modalne. Doskonalenie wszystkich sprawności językowych. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów. Wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości ESOKJ i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) ESOKJ, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych i słuchanych, na mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i kreatywnej; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język obcy 3

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd. Radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem. Tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane lub interesujące. Opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów. Wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: miejsce zamieszkania (wady, zalety), ogłoszenia i poradniki, miasta kiedyś i dziś, stolice kulturalne Europy, biografie znanych artystów, poznawanie nowych ludzi (miejsca i sposoby), nowoczesne technologie, reklamacje, wiek (wady, zalety), prasa i telewizja, praca

(ogłoszenia o pracy, życiorys, list motywacyjny, rozmowa kwalifikacyjna) i komunikacja w miejscu pracy. Gramatyka: formy czasowe, pytania bezpośrednie i pośrednie, odmiana zaimków osobowych, zdania złożone współrzędnie i podrzędnie, zdania względne, czasowniki modalne. Doskonalenie wszystkich sprawności językowych. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów. Wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości ESOKJ i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) ESOKJ, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych i słuchanych, na mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i kreatywnej; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy 4

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd. Radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem. Tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane lub interesujące. Opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów. Wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: kariera zawodowa, święta – tradycje i zwyczaje, emocje i zmysły, film, przestępstwa i katastrofy, wynalazki i nowinki technologiczne. Gramatyka: tryb przypuszczający, zdania warunkowe, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna, czasowniki modalne, zdania przydawkowe. Doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów. Zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji. Prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł. Różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów. Wprowadzenie i wyćwiczenie kolejnych elementów podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości ESOKJ i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) ESOKJ, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych i słuchanych, na mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; pracy samodzielnej i kreatywnej; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu z zakresu nauk humanistycznych lub nauk społecznych.

Treści merytoryczne: przedmiot stanowi monograficzne i całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z zakresu nauk humanistycznych lub nauk społecznych (do wyboru przedmioty z ogólnouczelnianej oferty np.: 1. Prawo pracy; 2. Zakładanie własnego przedsiębiorstwa; 3. Dziedzictwo kulinarne Warmii, Mazur i Powiśla; 4. Powinności obronne społeczeństwa RP).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych oraz w formułowaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym, a także we własnym rozwoju naukowym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

6. Technologie informacyjno-komunikacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami związanymi z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, a także zasadami działania i sposobami wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz oprogramowania użytkowego. Zapoznanie z możliwościami wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu poszukiwania, wykorzystywania, przetwarzania i przekazywania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów mogących pojawić się w pracy zawodowej i badawczej.

Treści merytoryczne: edytory tekstu – tworzenie, formatowanie i drukowanie dokumentów, kopiowanie i przenoszenie fragmentów tekstu w obrębie jednego dokumentu i pomiędzy różnymi dokumentami, praca z tabelami, umieszczenie w tekście obrazów i grafik, tworzenie automatycznego spisu treści i korespondencji seryjnej, stosowanie się do zasad pisania prac naukowych. Arkusz kalkulacyjny – rozumienie pojęcia „arkusz kalkulacyjny”, tworzenie, formatowanie, modyfikacja i zastosowanie arkusza w wybranych obszarach wiedzy, tworzenie standardowych formuł oraz użycie podstawowych funkcji, tworzenie i formatowanie wykresów, arkusz kalkulacyjny jako baza danych – zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenia danych i ich przetwarzania. Grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnej z uwzględnieniem podstawowych zasad tzw. „prezentacji dla prelegenta”. Słowniki elektroniczne (ze szczególnym uwzględnieniem elektronicznych słowników teologicznych). Biblioteki cyfrowe (ze szczególnym uwzględnieniem cyfrowych bibliotek teologicznych) – zasoby, zasady korzystania, możliwości edycji. Elektroniczne bazy danych (ze szczególnym uwzględnieniem baz teologicznych). Komunikatory internetowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia i pojęcia związane z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, a także zasady działania i sposoby wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz oprogramowania użytkowego; możliwości wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu poszukiwania, wykorzystywania, przetwarzania i przekazywania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów mogących pojawić się w pracy zawodowej lub badawczej.

Umiejętności (potrafi): efektywnie wykorzystywać technologię informacyjno-komunikacyjną w realizacji zadań badawczych, dydaktycznych, katechetycznych lub duszpasterskich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny w korzystaniu z technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Wychowanie fizyczne 1, 2

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności i tężyzny fizycznej oraz dbałości o stan zdrowia. Poznanie przepisów sportów indywidualnych i gier zespołowych.

Treści merytoryczne: doskonalenie umiejętności ruchowych, techniki i taktyki sportów drużynowych, sportów indywidualnych oraz zabaw ruchowych. Autorskie programy zajęć z elementami wychowania fizycznego, sportu, rekreacji i aktywności prozdrowotnej. Pomiar sprawności fizycznej: testy sprawnościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady kultury fizycznej i aktywności prozdrowotnej, a także przepisy sportów indywidualnych i gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia fizyczne i rozegrać gry zespołowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podnoszenia własnej sprawności ruchowej, dbałości o zdrowie i kształtowania u innych postaw prozdrowotnych, a także uczestnictwa w amatorskich zawodach w ramach sportów indywidualnych i gier zespołowych z poszanowaniem reguł uczciwej sportowej rywalizacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Edukacja medialna

Cel kształcenia: ukazanie zasad działania i umiejętnego wykorzystywania współczesnych mediów w promocji dobra oraz w misji Kościoła, zwłaszcza stron WWW oraz mediów społecznościowych. Omówienie istoty mediów oraz owocnego posługiwania się nimi. Wskazanie na kompetentne i odpowiedzialne korzystanie z mediów w duszpasterstwie. Wdrożenie do odpowiedzialnego korzystania z mediów i reagowania na zagrożenia związane z korzystaniem ze współczesnych mediów w duszpasterstwie.

Treści merytoryczne: preewangelizacja – głoszenie kerygmatu w mediach a ewangelizacja. Krytyczny odbiór przekazów medialnych. Przegląd technik manipulowania odbiorcami mediów. Komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła na stronach WWW. Komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła w blogach. Budowanie społeczności religijnych w mediach społecznościowych. Rola obrazu w mediach społecznościowych. Znaczenie wideo w komunikacji w mediach społecznościowych. Uzależnienie od gier on-line i rzeczywistości wirtualnej. Promocja treści religijnych w Internecie. Zasady tworzenia informacji prasowych i ich udostępniania dziennikarzom oraz społeczności lokalnej. Kontakty z mediami lokalnymi i ogólnopolskimi, udzielanie wywiadów, wypowiedzi. Reaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi. Proaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi. Prawo prasowe oraz ochrona wizerunku i praw majątkowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, do których odnosi się nauczanie Kościoła katolickiego; podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): dobierać oraz stosować właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne; przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację wybranych wytworów kultury (zwłaszcza chrześcijańskich) z zastosowaniem twórczej i oryginalnej metody oceny ich znaczenia i oddziaływania w procesie historyczno-kulturowym; kierować pracą zespołu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści; wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, zwłaszcza w ramach działalności Kościoła katolickiego i zgodnie z zasadami katolickiej nauki społecznej; uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Etyka ogólna i stosowana

Cel kształcenia: ukazanie moralności jako jednego z podstawowych wymiarów egzystencji i natury człowieka. Zapoznanie z problematyką etyczną w aspekcie historycznym. Zapoznanie z podstawowymi kierunkami etycznymi oraz specyfiką problemów moralnych i argumentacji stosowanej w etyce, w tym przedmiot etyki oraz jej stosunek do dyscyplin pokrewnych. Systematyczna prezentacja podstawowych zagadnień etycznych w duchu personalizmu chrześcijańskiego.

Treści merytoryczne: status metodologiczny i historia etyki. Specyfika dobra moralnego, definicja etyki, różnica pomiędzy etyką normatywną a etyką opisową. Historia myśli etycznej. Etyka ogólna a etyka stosowana, znaczenie kazuistyki. Czyn i jego specyfika, decyzja i proces jej kształtowania. Spór o normę moralności (eudajmonizm, deontologizm, personalizm). Źródła moralności czynu (tzw. *fontes moralitatis*): cel przedmiotowy, cel podmiotowy, okoliczności, dobroć a słuszność czynu. Prawo naturalne i jego struktura. Sumienie jako praktyczny akt rozumu. Cnoty i wady. Idea etyk zawodowych. Współczesne problemy moralne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie moralności jako jednego z podstawowych wymiarów natury i egzystencji ludzkiej; podstawowe kierunki i argumentacje etyczne.

Umiejętności (potrafi): oceniać współczesne problemy etyczne w duchu personalizmu chrześcijańskiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kształtowania własnego życia zgodnie z zasadami personalizmu chrześcijańskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Filozofia Boga

Cel kształcenia: zaznajomienie z problematyką dotyczącą przekonań teistycznych w rozumieniu funkcjonującym w kręgu kultury chrześcijańskiej oraz formami ich racjonalnego uprawomocnienia.

Treści merytoryczne: status filozofii Boga i jej związek z innymi dyscyplinami filozoficznymi. Podstawowa terminologia filozoficzno-religijna. Epistemologiczno-metodologiczna specyfika przekonań religijnych (przedfilozoficzne poznanie Boga, prawomocność tezy teistycznej, redukcyjny charakter wyjaśniania z zakresu teologii naturalnej). Specyfika i przyczyny kontestacji poznawczej i metafizycznie pojętej tezy o istnieniu Boga, czyli agnostycyzmu i ateizmu (wymiar egzystencjalny, epistemologiczny, metodologiczny, metafizyczny, moralny, kulturowo-społeczny). Specyfika i formy tzw. nowego ateizmu. Argumentacja za istnieniem Boga (argument św. Anzelm, Kartezjusza, G.W. Leibniza, argumentacja indukcyjna, dowód fizyko-teologiczny I. Newtona, argument kumulatywny Richarda G. Swinburne'a, argument ideologiczny, eudajmologiczny, deontologiczny, tzw. szósta droga J. Maritaina, argumentacja z doświadczenia religijnego i afektywnego poznania Boga, argumentacja metafizyczna, zwłaszcza tzw. pięć dróg św. Tomasza z Akwinu). Natura Boga. Relacja Bóg – świat (transcendencja i immanencja Boga w świecie, panteizm, panenteizm, teoria partycypacji).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne formy uprawomocnienia przekonań teistycznych jako warunku wyjaśnienia rzeczywistości i sensowności ludzkiej egzystencji oraz podstawy ładu w zakresie kultury i życia społeczno-politycznego.

Umiejętności (potrafi): uzasadnić racjonalnie przekonania teistyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjąć dialog z osobami o różnym światopoglądzie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Filozofia człowieka

Cel kształcenia: ukazanie bogactwa i swoistości fenomenu człowieka oraz jego zróżnicowanych ujęć, ze szczególnym uwzględnieniem wątków mających odniesienia światopoglądowe.

Treści merytoryczne: przyrodniczy, kulturowy i filozoficzny charakter antropologii: przedmiot, metody, cele, zastosowania. Antropologia filozoficzna a antropologie: przyrodnicza, kulturowa, teologiczna. Orientacje i kierunki w dziejach antropologii: starożytna antropologia kosmocentryczna, antropologia teocentryczna starożytności chrześcijańskiej i średniowiecza, antropocentryzm nowożytny. Redukcjonizm pozytywistyczny i formy jego przewyciężenia (humanistyka). Współczesne orientacje i kierunki w antropologii: przegląd stanowisk (antropologie fenomenologiczne, antropologie egzystencjalistyczne, antropologie personalistyczne, antropologie przyrodnicze), antropologie

psychologiczne (zwłaszcza psychoanaliza i jej rozwój), psychologia humanistyczna, antropologie społeczno- i kulturocentryczne (zwłaszcza ewolucjonizm, funkcjonalizm, dyfuzjonizm i konfiguracyjizm oraz antropologia kognitywna i symboliczna). Chrześcijańska antropologia filozoficzna: inspiracje i założenia. Człowiek jako jedność psychiczno-duchowa. Metafizyczny fundament ludzkiej natury. Inne ujęcia ludzkiej „natury”, m.in. gender, posthumanizm i transhumanizm. Pochodzenie, cielesność i (nie)śmiertelność człowieka. Przyrodnicze ujęcie pochodzenia człowieka: antropogeneza, pochodzenie człowieka w perspektywie dialogu nauki i religii, znaczenie ludzkiej cielesności, płciowość człowieka, przygodność bytu ludzkiego, zagadnienie sensu ludzkiej egzystencji. Pozamaterialne wymiary ludzkiej natury: psychika, uczucia, świadomość, rozum, umysł, sumienie, moralność, w szczególności istnienie i natura duszy ludzkiej (duchowość i nieśmiertelność). Podmiotowy wymiar ludzkiej osoby (człowiek jako „ja” osobowe) i jej przymioty, zwłaszcza w aspekcie ludzkiej wolności (główne rozumienia ludzkiej wolności, wolna wola a inne władze człowieka, uwarunkowania ludzkiej wolności, praktyka wolności i odpowiedzialność człowieka). Człowiek i wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości. Człowiek i jego otoczenie: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura). Człowiek jako istota religijna: geneza ludzkiej religijności, znaczenie odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenie religijne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne interpretacje ontycznej i fenomenologicznej sfery człowieka.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać, charakteryzować i oceniać poszczególne koncepcje, ich założenia i konsekwencje dla obrazu człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania decyzji moralnych i dialogu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Filozofia kultury, sztuki i techniki

Cel kształcenia: wprowadzenie w rozumienie istoty kultury i jej podstawowych gałęzi, z wyakcentowaniem problematyki rozumienia człowieka jako twórcy kultury, a także znaczenia kultury dla człowieka w wymiarze indywidualnym i społecznym.

Treści merytoryczne: nauki o kulturze i sztuce: filozofia kultury, filozofia sztuki a estetyka, historia i konserwacja sztuki, nauki przyrodnicze (zwł. neuronauki) a nauki o kulturze, filozoficzne i społeczne studia nad nauką i technologią (STS). Źródła, istota i działy kultury jako szczególnego przejawu aktywności ludzkiej: twórczość jako owoc i wyraz osoby ludzkiej oraz szczególne „miejsce” (nisza kulturowa) jej rozwoju. Podmiotowe znaczenie kultury jako aktywności ludzkiej osoby, zwłaszcza kultura jako wyraz transcendencji osoby ludzkiej. Pierwiastki uniwersalne i lokalne w kulturze: pluralizm kultur, kultury narodowe; religijne źródła i formy kultury. Humanizm kultury chrześcijańskiej. Kultura a moralność: etyczne kryteria kultury. Ideologizacja i upolitycznienie sztuki. Kultura intelektualna: informacja, środki masowego przekazu, wiedza, nauka, filozofia, mądrość. Kultura masowa a wartości. Sztuka jako rodzaj poznania („prawda artystyczna”). Język sztuki: symbol, metafora, fikcja. Natura twórczości artystycznej: naśladownictwo i kreacja. Estetyczne kryteria oceny sztuki oraz wychowanie do kultury artystycznej (estetycznej). Sacrum i bluźnierstwo w sztuce. Technika: od rozumu instrumentalnego do sztucznej inteligencji. Moralne i społeczne uwarunkowania technologii i techniki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): naturę twórczości kulturowej, zwłaszcza artystycznej i technicznej, oraz ambiwalentny charakter wytworów kulturowych.

Umiejętności (potrafi): mieć wrażliwość na rolę kultury w życiu indywidualnego człowieka i społeczeństw oraz ocenić zróżnicowane formy i dzieła kultury w świetle podstawowych wartości ludzkich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu z różnymi paradygmatami prawdy, dobra i piękna.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Filozofia nauki

Cel kształcenia: rozumienie specyfiki dyskursu naukowego i przygotowanie do krytycznego udziału w tym dyskursie. Wdrożenie do planowania i prowadzenia własnej aktywności naukowej.

Treści merytoryczne: historyczna zmienność i wieloznaczność terminu nauka oraz typy nauk o nauce (metodologia i filozofia nauki, naukoznawstwo, studia nad nauką i technologią). Dzieje koncepcji nauki, zwłaszcza współczesne rozumienie nauki. Nauka a wiedza potoczna, światopogląd, ideologia. Status metodologiczny nauki i jego wyznaczniki: przedmiot nauki, cele i problematyka nauki. Uwarunkowania (filozoficzne, światopoglądowe; problem naturalizmu w nauce) i ograniczenia nauki (granice nauki). Racjonalność, prawda i realizm w nauce. Nauka a wartości (w tym etyka nauki). Struktura i dynamika nauki. Budowa i status poznawczy teorii naukowej: empiryczny wymiar nauki, hipoteza, model. Wyjaśnianie (prawa nauki). Rozumienie a interpretacja. Metodologiczna charakterystyka różnych typów nauk: nauki formalne i realne, nauki dedukcyjne i indukcyjne, nauki przyrodnicze, humanistyczne (historyczne, kulturowe), społeczne (w tym statystyczne), nauki teoretyczne i praktyczne. Technologia i technika. Filozofia i teologia. Wielość i jedność nauk: typologia nauk, integracja wiedzy i współpraca naukowo-badawcza, badania monodyscyplinarne i interdyscyplinarne/wielodyscyplinarne. Miejsce i rola nauki w kulturze i społeczeństwie. Status instytucjonalnospołeczny nauki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę poznania naukowego, jej wartość poznawczą, jego uwarunkowania i ograniczenia.

Umiejętności (potrafi): ukazać metodologiczne różnice zachodzące pomiędzy typami nauk, miejsce każdej z nich w systemie nauk, w szczególności uzmysłowić specyfikę filozofii i teologii jako odrębnych typów poznania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): umiejscowienia nauki w funkcjonowaniu współczesnych społeczeństw i państw, zwłaszcza wykazania jej wkładu w innowacyjność gospodarki.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa

Cel kształcenia: prezentacja głównych zagadnień filozoficznych dotyczących własności i natury świata materialnego w kontekście osiągnięć nauk przyrodniczych.

Treści merytoryczne: fenomen nauk przyrodniczych i ich znaczenie dla obrazu świata: historyczne spojrzenie na rozwój przyrodoznawstwa. Obraz świata w najważniejszych współczesnych teoriach naukowych. Nauka a postęp i zagrożenia cywilizacyjne. Filozofia przyrody i filozofia przyrodoznawstwa w kontekście innych nauk filozoficznych, nauk przyrodniczych i teologii: przedmiot, metoda, specyfika, cele, zarys historii rozwoju, wzajemne relacje. Filozofia poznania naukowo-przyrodniczego: charakterystyka metody nauk przyrodniczych i ich status poznawczy, hipoteza naukowa, teoria naukowa, model naukowy, główne koncepcje i stanowiska w filozofii nauk przyrodniczych, naturalizm i redukcjonizm nauk przyrodniczych, realizm i antyrealizm. Przyrodniczo-filozoficzna problematyka materii, czasu i przestrzeni: koncepcje bytu materialnego. Dawne i współczesne koncepcje czasu i przestrzeni. Przyrodniczo-filozoficzna problematyka kosmologii: struktura wszechświata, pochodzenie i rozwój wszechświata, modele kosmologiczne. Przyrodniczo-filozoficzna problematyka zjawisk i natury mikroświata: zarys fizyki kwantowej, główne problemy filozoficzne dotyczące zjawisk fizyki kwantowej. Przyrodniczo-filozoficzna problematyka życia biologicznego: fenomen i istota życia. Pochodzenie życia. Ewolucja życia. Zagadnienie prawidłowości zjawisk przyrody w świetle ustaleń współczesnego przyrodoznawstwa i filozofii przyrody: wyjaśnianie naukowe a filozoficzne, prawa przyrody, determinizm, indeterminizm, przypadek, celowość, cud. Przyrodnicze i filozoficzne aspekty ekofilozofii: człowiek jako element przyrody, przyroda a świat wartości, kryzys ekologiczny i możliwości jego przezwyciężenia. Światopoglądowy kontekst przyrodoznawstwa: główne historyczne i współczesne spory i dyskusje na styku przyrodoznawstwo – teologia. Kształtowanie się i współczesne stanowiska dotyczące relacji nauka – religia. Teologiczne znaczenie działalności naukowej. Naukowy a religijny obraz świata.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): filozoficzno-przyrodniczy obraz świata oraz istotne wątki dotyczące światopoglądowego kontekstu nauk przyrodniczych, związków przyrody z ludzką działalnością oraz zagadnienia relacji między naukowo-przyrodniczym i teologicznym obrazem świata.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać specyfikę problemów i dyskusji filozoficznych dotyczących przyrody oraz zależności (komplementarność) pomiędzy naukowym, filozoficznym i teologicznym obrazem

świata; podać krytycznej ocenie jednostronne postrzeganie rzeczywistości w duchu naturalizmu, materializmu i scjentyzmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu i zajęcia krytycznego stanowiska.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Filozofia religii

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką oraz osiągnięciami i ograniczeniami nauk o religii, a także ukazanie istoty religii. Filozoficzne usprawiedliwienie zjawiska religii przez odwołanie się do ontycznej struktury rzeczywistości. Epistemologiczna charakterystyka przekonań religijnych.

Treści merytoryczne: metodologiczny status nauk o religii oraz typy i osiągnięcia nauk o religii (antropologia, psychologia, socjologia i teologia religii). Dziejowo doniosłe interpretacje religii i jej kontestacje. Główne nurty we współczesnej filozofii Boga: fenomenologia, filozofia analityczna, francuska filozofia religijna, hermeneutyka, filozofia dialogu, filozofia klasyczna – augustynizm i tomizm. Metafizyczne ujęcie istoty religii. Metafizyczne usprawiedliwienie religii: przedmiotowe i podmiotowe. Religia w kontekście życia osobowego. Religia a kultura i polityka. Filozoficzna analiza przekonań religijnych oraz ich religijnego uprawomocnienia (Objawienie i Tradycja). Filozoficzna ocena doktrynalnej wartości różnych religii (naturalizm, pluralizm, ekskluzywizm, inkluzywizm). Religia a alternatywne ruchy religijne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę religii i jej zasadnicze fenomeny.

Umiejętności (potrafi): uzasadnić przekonania religijne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu międzyreligijnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Filozofia społeczno-polityczna

Cel kształcenia: ukazanie natury oraz roli różnorodności przejawów życia społecznego, politycznego i gospodarczego jako ważnych wymiarów egzystencji i aktywności ludzkiej.

Treści merytoryczne: nauki o życiu społeczno-politycznym i gospodarczym: filozoficzne, humanistyczne, społeczne (socjologia), socjobiologia, ekonomiczne. Społeczna natura człowieka. Osoba a społeczność (swoista immanencja człowieka w życiu społecznym a jego transcendencja wobec społeczeństwa). Główne interpretacje życia społecznego: socjologizm, liberalizm, anarchizm, nacjonalizm, rasizm, konserwatyzm, republikanizm, komunitaryzm, personalizm chrześcijański. Typy społeczności. Główne instytucje społeczne: rodzina, naród, państwo, społeczność ogólnoludzka. Prawo naturalne a porządek prawny. Prawa człowieka. Sprawiedliwość i miłość. Dzieje polityki: starogrecka idea politei, średniowieczny organicyzm, bonum commune i hierarchia społeczna, indywidualistyczne i pragmatyczne rozumienie polityki jako skutecznej sztuki rządzenia (renesansowy i współczesny makiawelizm), idea umowy społecznej, utopie nowożytne i współczesne, formy rządów autorytarnych i totalitaryzmów (fasyzm, narodowy socjalizm, komunizm), globalizm. Formy, struktura oraz funkcje i atrybuty państwa. Struktury ponadnarodowe a suwerenność polityczna, gospodarcza i kulturowa poszczególnych państw. Dziedziny aktywności państwa: obronność, ład wewnętrzny, oświata i szkolnictwo, służba zdrowia i opieka społeczna. Społeczeństwo obywatelskie. Demokracja formalna i partycypacyjna. Tożsamość narodowa a patriotyzm. Wolontariat. Sport. Etyczna i światopoglądowa neutralność sfery publicznej. Sekularyzacja i desekularyzacja współczesnych społeczeństw. Własność jako element konstytutywny społeczeństw i państw. Formy własności i społeczne obowiązki własności. Kapitał ludzki. Natura pracy ludzkiej i jej ochrona. Współczesne wyzwania społeczne: demografia, ubóstwo, konsumpcjonizm, feminizm, gender, migracje, terroryzm, pokój a wojna, zagrożenia ekologiczne, kolonializm i neokolonializm kulturowy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): naturę życia społecznego, politycznego i gospodarczego jako ważnego wymiaru egzystencji ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): dokonać moralnej oceny zjawisk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stymulowania aktywności i podjęcia odpowiedzialności społecznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Historia filozofii – nowożytność i współczesność

Cel kształcenia: systematyczne przedstawienie dziejów nowożytnej i współczesnej filozofii europejskiej z wyróżnieniem najbardziej charakterystycznych rozwiązań. Zaznajomienie ze zmieniającymi się koncepcjami uprawiania filozofii, najbardziej wpływowymi postaciami, kategoriami filozoficznymi, problemami i ich rozwiązaniami.

Treści merytoryczne: miejsce filozofii w kulturze renesansu: filozofia humanistyczna, platonizm, nowożytny arystotelizm chrześcijański (druga scholastyka). Ideał nowożytnej science (Franciszek Bacon, Galileusz, Isaac Newton). Nowożytny racjonalizm, zwł. René Descartes'a, i jego opozycja Blaise'a Pascala. Systemy racjonalistyczne i ich światopoglądowe odniesienia (Baruch Spinoza, Gottfried Wilhelm Leibniz). Nowożytny empiryzm. Epistemologia z konsekwencjami światopoglądowymi. Destrukcja metafizyki i etyki normatywnej (John Locke, David Hume). Kultura filozoficzna oświecenia i jej odniesienia światopoglądowe: oświecenie radykalne i szukanie równowagi (oświecenie chrześcijańskie, Thomas Reid i Immanuel Kant). Idealizm na przykładzie racjonalizmu Georga Wilhelma Friedricha Hegla i woluntaryzmu Arthura Schopenhauera. Pozytywistyczna koncepcja nauki oraz jej konsekwencje filozoficzne i światopoglądowe: August Comte i John Stuart Mill, ewolucjonizm i scjentyzm, neopozytywizm i filozofia analityczna (Ludwik Wittgenstein). Filozofia naukowa i naturalizm (marksizm, Alfred North Whitehead). Filozofia umysłu. Odnowa maksymalistycznie pojętej filozofii. Filozofia życia (Fryderyk Nietzsche, Henri Bergson). Pragmatyzm (Charles Sanders Peirce, William James). Ruch neoscholastyczny i formy neotomizmu. Formy współczesnego humanizmu: egzystencjalizm (Jean Paul Sartre, Karl Jaspers, Gabriel Marcel), personalizm (Emmanuel Mounier, Jacques Maritain, Karol Wojtyła), filozofia dialogu (Martin Buber, Emmanuel Levinas). Konsekwencje filozoficzne i światopoglądowe antyfundamentalizmu (antyfundacjonizm): hermeneutyka i strukturalizm, postmodernizm (Michel Foucault, Jacques Derrida) i neopragmatyzm (Richard Rorty).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne nowożytne i współczesne koncepcje, a także idee filozoficzne.

Umiejętności (potrafi): wykazać dociekliwość intelektualną oraz umiejętność logicznego powiązania historycznie zmiennych pytań i odpowiedzi formułowanych w dziejach filozofii, ich związku z aktualną praktyką życiową; formułować rzetelną ocenę bogatego spektrum stanowisk ujawniających się w dziejach filozofii i tropienia konsekwencji wynikających z przyjęcia określonych założeń merytorycznych i metodologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypracowania osobistej wizji rzeczywistości oraz kształtowania świadomości poszukiwania prawdy w dialogu interpersonalnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Historia filozofii – starożytność i średniowiecze

Cel kształcenia: systematyczne przedstawienie dziejów starożytnej i średniowiecznej filozofii europejskiej z wyróżnieniem najbardziej charakterystycznych rozwiązań. Zaznajomienie ze zmieniającymi się koncepcjami uprawiania filozofii, najbardziej wpływowymi postaciami, kategoriami filozoficznymi, problemami i ich rozwiązaniami.

Treści merytoryczne: geneza filozofii europejskiej, jej zasadnicza specyfika i swoistość wobec filozofii-światopoglądów w krajach dalekiego Wschodu, jej relacja do religii (mitu) oraz ówczesnej nauki. Tradycja kosmologiczna i humanistyczna (sofiści). Sokrates i jego uczniowie ujęci w aspekcie kształtowania się metody i tematyki filozofii starożytnej, zwłaszcza w etyce (cynicy, cyrenaicy). Kształtowanie się dyscyplin filozoficznych: filozofia przyrody a metafizyka (pitagorejczycy, Heraklit, Parmenides, Demokryt). Poglądy Platona oraz specyfika, rozwój i znaczenie tradycji platońskiej w dziejach filozofii. Poglądy Arystotelesa oraz specyfika, rozwój i znaczenie tradycji arystotelesowskiej w dziejach filozofii. Specyfika i znaczenie szkół filozoficznych w dziejach filozofii, znaczenie filozofii jako swoistego zracjonalizowanego światopoglądu oraz jej praktycyzm (filozofia jako sztuka życia czy ćwiczenie duchowe) w tradycji greckiej (stoicyzm, epikureizm, sceptycyzm) i rzymskiej (praktycznie zorientowany eklektyzm Cyncerona oraz filozoficzno-religijna synteza Plotyna). Filozofia chrześcijańska: inkulturacja chrystianizmu w kulturze greckorzzymskiej, cechy swoiste (problematyka osoby) oraz geniusz św. Augustyna. Kształtowanie się kultury filozoficznej średniowiecza, dynamizm w zakresie tematyki filozoficznej: encyklopedyzm, Jan Szkot Eriugena, kształtowanie się metody

scholastycznej i infrastruktury uniwersyteckiej oraz ich znaczenia dla teologii – spór dialektyków z antydialektykami oraz o uniwersalia, św. Anzelm z Canterbury, Abelard. Drogi i formy recepcji arystotelizmu: awerroizm łaciński, tradycja dominikańska (św. Albert Wielki, oryginalna synteza św. Tomasza) i franciszkańska (św. Bonawentura, bł. Duns Szkot, Wilhelm Ockham).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne starożytne i średniowieczne koncepcje, a także idee filozoficzne.

Umiejętności (potrafi): wykazać dociekliwość intelektualną oraz umiejętność logicznego powiązania historycznie zmiennych pytań i odpowiedzi formułowanych w dziejach filozofii, ich związku z aktualną praktyką życiową; formułować rzetelną ocenę bogatego spektrum stanowisk ujawniających się w dziejach filozofii i tropienia konsekwencji wynikających z przyjęcia określonych założeń merytorycznych i metodologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypracowania osobistej wizji rzeczywistości oraz kształtowania świadomości poszukiwania prawdy w dialogu interpersonalnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Logika

Cel kształcenia: nauka poprawnego myślenia wyrażonego w określonym języku, niezbędnego w praktyce życiowej, a także umiejętności jasnego, precyzyjnego, rzeczowego, jednoznacznego, ścisłego mówienia i poprawnego uzasadniania.

Treści merytoryczne: pojęcie logiki i jej działy. Historia logiki: logika tradycyjna a współczesna. Logika a inne nauki: metafizyka/ontologia, matematyka, nauki o poznaniu (psychologia, epistemologia, kognitywistyka). Logika a teoria przekonań i tzw. krytyczne myślenie. Logika formalna. Ogólna teoria uzasadniania: pojęcie i typy uzasadniania, potrzeba uzasadniania twierdzeń. Logiczne pojęcie zdania i wartości logicznej. Budowa i typy wnioskowania, problem poprawności wnioskowania. Główne związki logiczne: wynikanie i sprzeczność. Wnioskowanie dedukcyjne. Antynomie i sposoby ich usuwania. Błędy we wnioskowaniu. Klasyczny rachunek logiczny: spójniki negacji, koniunkcji, alternatywy, implikacji i równoważności, kwantyfikator ogólny i kwantyfikator szczegółowy, znak równości, zdania, nazwy, predykaty i operatory, schematy formalne i schematy logiczne, tautologie i sprzeczne zbiory wyrażen, formalne badanie poprawności wnioskowania. Możliwość zastosowania logiki w filozofii i naukach szczegółowych. Elementy metalogiki: aksjomatyzacja i teoria aksjomatyczna. Teoria sprzeczna, bezbłędna, trafna, pełna, rozstrzygalna. Badanie teorii i ocena ich poznawczej wartości, logiczne relacje między teoriami. Pojęcie, budowa i typy dowodu. Elementy logiki ogólnej jako podstawa kultury logicznej. Semiotyka logiczna (logiczna teoria języka): pojęcie języka i typy języków. Zasady słownego formułowania myśli, potrzeba jasności i precyzji, błędy w słownym przekazywaniu myśli. Konstruowanie pojęć naukowych, typy definicji, warunki poprawności definicji, błędy w definiowaniu, dystynkcja, podział logiczny, klasyfikacja, systematyka, typologia. Budowa i warunki poprawności pytania w rozwiązywaniu problemów. Myślenie kierowane zadaniami, rozwiązywanie zadań. Wypowiedzi opisowe, ocenne, normatywne, performatywne i ich funkcje. Elementy retoryki logicznej: uzasadnianie a argumentacja, perswazja i manipulacja. Typy argumentacji. Zasady perswazji językowej. Chwyty erystyczne. Zasady prowadzenia debaty (dyskusji).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): narzędzia używane do konstruowania pojęć i sposoby uzasadniania twierdzeń naukowych.

Umiejętności (potrafi): myśleć i mówić w sposób uporządkowany, systematyczny i precyzyjny o problemach i sposobach ich rozwiązywania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): debaty opartej na argumentacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Metafizyka

Cel kształcenia: ukazanie specyfiki poznania metafizycznego, jego fundamentalnej roli w rozumieniu rzeczywistości jako najbardziej ogólnego sposobu widzenia rzeczywistości w wymiarze strukturalnym i dynamicznym oraz jego mądrościowy charakter.

Treści merytoryczne: koncepcje metafizyki klasycznej. Specyfika poznania metafizycznego, metody wyodrębniania przedmiotu metafizyki, sposoby wyjaśniania i uzasadniania, zwłaszcza przyczynowego i analogicznego poznania rzeczywistości. Przedmiot poznania metafizycznego i metoda jego

wyodrębnienia. Powszechne (transcendentalne) właściwości bytów, czyli bycie rzeczą (treściowo określonym), jednym (wewnętrznie niesprzecznym), odrębnym, nośnikiem prawdy, dobra i piękna. Metafizyczne prawa bytowania rzeczy: prawo tożsamości, niesprzeczności, wyłączonego środka, racji bytu, celowości i integralności. Struktura bytu, czyli metafizyczne złożenia bytowe: materia i forma, akt i możliwość, substancja i przypadłość oraz istota i istnienie. Dynamizm rzeczywistości, czyli przemienność, tożsamość i przygodność rzeczy w formie analizy przyczyn rzeczy. Zagubienie metafizyki w tradycji pozytywistycznej, jej współczesne odrodzenie w filozofii analitycznej, odwołujące się do osiągnięć poznania naukowego (science) i centralnych kategorii logiki oraz jej współczesna kontestacja jako dyscypliny podstawowej (paradygmatycznej). Wybrane współczesne modyfikacje w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne koncepcje metafizyki, jej relację do ontologii oraz sposoby jej uprawiania.

Umiejętności (potrafi): sformułować racjonalną wizję rzeczywistości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu z różnymi wizjami świata.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Socjologia

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy socjologicznej, umożliwiającej rozumienie procesów społecznych.

Treści merytoryczne: człowiek jako istota społeczna. Wiedza potoczna a wiedza naukowa. Socjologia jako nauka – historia, przedmiot, definicje, metody i funkcje socjologii. Język socjologii – podstawowe pojęcia, paradygmaty, postaci, szkoły i kierunki. Jednostka i społeczeństwo – grupy społeczne, zbiorowości społeczne, organizacje społeczne. Struktura społeczna i jej podstawowe elementy – klasy społeczne, warstwy społeczne, pozycje i role społeczne. Teorie stratyfikacji i zróżnicowania społecznego – ujęcie historyczne i współczesne, teoria konfliktu, teoria wielowymiarowa, ujęcie funkcjonalistyczne. Instytucje społeczne i proces instytucjonalizacji. Działania i interakcje społeczne. Rodzaje i typy styczności. Wzajemne oddziaływania. Stosunki i zależności społeczne. Więzy społeczne. Socjalizacja. Osobowość i tożsamość jako podstawowe elementy socjalizacji. Kontrola społeczna oraz jej mechanizmy. Kulturowe podstawy życia społecznego: kultura i jej wzory, zmiana społeczna, nowoczesność, ponowoczesność. Ruchliwość społeczna i przestrzenna a różne typy społeczeństw. Elementy wybranych subdyscyplin: socjologia religii, socjologia rodziny, socjologia kultury. Wybrane metody i techniki badań społecznych oraz ich interpretacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, koncepcje i teorie socjologiczne.

Umiejętności (potrafi): stosować teorie przy opisie i analizie rzeczywistości społecznej oraz interpretować w podstawowym zakresie wyniki badań socjologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i analizy problemów społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

15. Teoria poznania

Cel kształcenia: analiza podstaw i granic wartości ludzkiego poznania oraz prezentacja jego źródeł i różnorodności form.

Treści merytoryczne: definicja filozoficznej nauki o poznaniu, jej przedmiot, metoda, cel, problematyka. Koncepcje epistemologii/teorii poznania oraz jej relacje z innymi dyscyplinami filozoficznymi i pozafilozoficznymi (zwłaszcza z psychologią, filozofią umysłu i kognitywistyką). Problem możliwości teorii poznania. Idea poznania wyróżnionego (oczywistość, samoświadomość). Sceptycyzm: dzieje, odmiany, argumenty, krytyka. Sceptycyzm a fallibilizm i krytycyzm. Rodzaje czynności i wytworów poznawczych (wiedza): poznanie bezpośrednio a pośrednio, natura i rodzaje doświadczenia. Struktura percepcji i jakości zmysłowe. Intuicja intelektualna. Przekonania. Źródła poznania: wersja psychologiczna (empiryzm genetyczny – natywizm), wersja metodologiczna (aposterioryzm – aprioryzm). Wiedza syntetyczna – wiedza analityczna, wiedza przedmiotowo konieczna. Racjonalizm – irracjonalizm: racjonalizm epistemologiczny a racjonalizm metafizyczny. Poznawcze zalety rozumu (intelektu). Kryterium intersubiektywnej komunikowalności i kontrolowalności. Argumenty irracjonalistów. Racjonalizm scjentyistyczny i niescjentyistyczny, skrajny i umiarkowany. Rozum

a wiara. Autorytet epistemiczny: definicja, niezbędność i ograniczenia autorytetu, warunki jego prawomocności (intersubiektywna sprawdzalność i wiarygodność) i typy. Autorytet religijny. Realizm – idealizm a internalizm – eksternalizm. Prawda: koncepcja klasyczna (formuła, problemy, eksplikacje, interpretacje) i koncepcje nieklasyczne (koherencyjna, ewidencyjna, pragmatyczna, zgody powszechnej). Uzasadnienie: pojęcie i modele uzasadnienia epistemicznego. Sposoby i stopnie uzasadniania przekonań. Typy wiedzy: klasyczna a naukowa (*science*). Natura poznania religijnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): władze i mechanizmy poznawcze człowieka.

Umiejętności (potrafi): uświadomić sobie i doskonalić własne czynności poznawcze; rozróżnić kompetencje aktów poznawczych; wartościować akty poznawcze; unikać błędów poznawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy krytycznej w stosunku do poznania własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Wstęp do filozofii

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi informacjami na temat filozofii, jej specyfiką metodologiczną i merytoryczną, jej działami, problemami, terminologią i głównymi nurtami.

Treści merytoryczne: metafizyka: termin „filozofia”, działy filozofii, podstawowe koncepcje filozofii, relacje pomiędzy filozofią a innymi działami kultury (nauką, religią, sztuką) oraz światopoglądem.

Wybrane główne problemy filozofii, zwłaszcza z zakresu metafizyki/ontologii (rodzaje bytów, przyczyna ich zaistnienia, istnienie i natura Boga), epistemologii (definicja wiedzy, natura prawdy, podstawowe kategorie semiotyki), antropologii (dusza a ciało, umysł a ciało), etyki (normy moralne i cel człowieka). Wybrane główne nurty filozofii współczesnej: neotomizm, fenomenologia, egzystencjalizm, hermeneutyka, filozofia analityczna. Współczesna filozofia polska: szkoła lwowsko-warszawska, fenomenologia Romana Ingardena, neotomizm Mieczysława A. Krąpca i Mieczysława Gogacza, personalizm Karola Wojtyły i filozofia dialogu Józefa Tischnera. Niektóre podstawowe umiejętności filozoficzne: pytanie, definiowanie, argumentowanie, rozróżnianie, analizowanie, dyskutowanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i koncepcje filozoficzne.

Umiejętności (potrafi): stawiać pytania filozoficzne oraz analizować i rozróżniać pojęcia filozoficzne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania znajomości pojęć i koncepcji filozoficznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Aretologia teologicznomoralna

Cel kształcenia: poznanie dynamicznego charakteru teologii moralnej. Poznanie znaczenia samowychowania moralnego. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o głównych sprawnościach moralnych.

Treści merytoryczne: miejsce cnót w dynamicznej wizji moralności. Wielość i jedność cnót w wychowaniu moralnym. Cnoty teologiczne (wiara, nadzieja, miłość). Cnoty kardynalne (męstwo, roztropność, mądrość, sprawiedliwość).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie samowychowania w zakresie nabywania sprawności moralnych; najważniejsze aspekty cnót teologicznych i kardynalnych.

Umiejętności (potrafi): motywować otoczenie do nabywania sprawności moralnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): własnej aktywności nad doskonaleniem działania moralnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Bioetyka teologiczna

Cel kształcenia: poznanie definicji oraz metodologii bioetyki. Poznanie specyfiki bioetyki chrześcijańskiej. Uzyskanie pogłębionej orientacji w zakresie najistotniejszych problemów bioetycznych u początku, w trakcie trwania i u kresu życia ludzkiego.

Treści merytoryczne: bioetyka chrześcijańska w kontekście współczesnej dyskusji bioetycznej. Zagadnienie szacunku dla stworzenia (ekologia teologiczna). Zagadnienia bioetyczne u początku życia

ludzkiego (status embrionu ludzkiego, zapłodnienie pozaustrojowe, diagnostyka prenatalna, aborcja). Zagadnienia bioetyczne w kontekście zdrowia i choroby (profilaktyka, zachowania mortogenne, eksperymenty medyczne). Zagadnienia bioetyczne u kresu życia ludzkiego (opieka paliatywna i hospicyjna, eutanazja, samobójstwo).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): argumenty uzasadniające stanowisko chrześcijańskiej bioetyki w zakresie głównych problemów bioetycznych; znaczenie kultury szacunku dla życia ludzkiego i adekwatnych rozwiązań prawnych w tym zakresie.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typy argumentacji w sporach dotyczących etycznego wymiaru szczegółowych procedur medycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania się w działania na rzecz integralnej ochrony i godności każdej osoby ludzkiej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzina

Cel kształcenia: poznanie katolickiej wizji małżeństwa jako przymierza i sakramentu. Poznanie podstaw biblijnych oraz dogmatycznych nauki o jedności i nierozzerwalności małżeństwa. Poznanie zagadnień związanych ze znaczeniem sfery seksualnej dla szczęśliwego życia małżeńskiego.

Treści merytoryczne: chrześcijańska wizja cielesności. Problematyka integracji seksualnej. Więź mężczyzny i kobiety w kontekście przymierza małżeńskiego. Katolicka etyka seksualna. Rodzina w planie Bożym. Zagadnienie dewiacji seksualnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę chrześcijańskiego przymierza małżeńskiego; argumenty uzasadniające jedność i nierozzerwalność małżeństwa; zasady katolickiej etyki seksualnej.

Umiejętności (potrafi): krytycznie zestawić współczesne modele małżeństwa i rodziny z wizją chrześcijańską; wykorzystać wiedzę na temat małżeństwa i rodziny w swoim środowisku rodzinnym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowywania i promocji chrześcijańskiego etosu małżeńsko-rodzinnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. „Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu

Cel kształcenia: systematyczne wprowadzenie do listów Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych), obejmujące zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne. Wprowadzenie do stosowania różnych etapów i metod egzegezy (szczególnie retorycznej).

Treści merytoryczne: listy Nowego Testamentu jako część kanonu Biblii i jako gatunek literacki na tle starożytnej formy listu. Listy Pawłowe jako źródło (auto)biograficzne apostoła oraz ich relacja do Dziejów Apostolskich w warstwie biograficznej i teologicznej. Kwestie autorstwa oraz charakteru apostołskieg pism składających się na „Corpus Paulinum” oraz pozostałych Listów (oprócz Janowych). Treści soteriologiczne Listów Nowego Testamentu (m.in. ich związek z chrystologią; jednością Bożego planu zbawienia; monoteizmu i pośrednictwa Chrystusa; relacji wiary i uczynków według nauczania Pawła i Jakuba). Treści pneumatologiczne i eklezjologiczne Listów Nowego Testamentu (posługiwanie i charyzmaty w Kościele przedstawionym jako ciało Chrystusa).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w „Corpus Paulinum” i pozostałych listach Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych) Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty „Corpus Paulinum” i pozostałych listów Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych) w ich oryginalnych kontekstach (sensus wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie „Corpus Paulinum” i pozostałych listów Nowego Testamentu (oprócz Listów Janowych) zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Ekumenizm

Cel kształcenia: wyrobienie wrażliwości ekumenicznej, w tym przekazanie wiedzy o ekumenizmie jako zadaniu kościelnym i o istniejących między wyznaniem chrześcijańskimi różnicach oraz możliwych drogach ich przezwyciężania.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i terminologia, biblijne i doktrynalne podstawy ekumenizmu. Katolickie zasady ekumenizmu (zwłaszcza sposoby dążenia do jedności i jej modele jedności oraz ich ocena). Ekumenizm duchowy (zwłaszcza: elementy duchowości ekumenicznej oraz zasady i formy wspólnej modlitwy). Specyficzne problemy duszpasterskie (udział w liturgiach innych Kościołów i wspólnot oraz zasady uznawania i ekumenicznego sprawowania sakramentów zwłaszcza małżeństw mieszanych). Ekumenizm doktrynalny (zwłaszcza: zasady i owoce dialogów doktrynalnych, zasada „hierarchii” prawd nauki katolickiej). Ekumenizm praktyczny. Współpraca chrześcijan w ewangelizacji, życiu społecznym itd. Struktury organizacyjne służące jedności chrześcijan. Kościoły i wspólnoty chrześcijańskie w perspektywie ekumenicznej. Kościoły orientalne. Kościół prawosławny. Dialog z Kościołami Wschodu. Reformacja XVI wieku i jej prekursorzy. Kościół Ewangelicko-Augsburski. Kościół Ewangelicko-Reformowany. Wspólnota anglikańska. „Kościoły wolne” XVII i XVIII wieku. Nowe wspólnoty XIX i XX wieku. Kościoły starokatolickie. Historia, osiągnięcia i wyzwania ruchu ekumenicznego: początki ruchu ekumenicznego. Światowa Rada Kościołów. Zaangażowanie Kościoła katolickiego przed II Soborem Watykańskim. Zaangażowanie Kościoła katolickiego po II Soborze Watykańskim (panorama dialogów doktrynalnych Kościoła katolickiego na płaszczyźnie światowej). Komisja Wiara i Ustrój Światowej Rady Kościołów. Wybrane tematy dialogów ekumenicznych (katolicko-luterańska Deklaracja w sprawie nauki o usprawiedliwieniu, relacja Pismo Święte - Tradycja, sukcesja apostołska i prymat biskupa Rzymu). Polska Rada Ekumeniczna. Ekumenizm w Polsce. Ekumenizm lokalny (sytuacja diecezji).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): tożsamość i naturę Kościoła oraz potrzebę działań mających na celu przywrócenie jedności wśród podzielonych chrześcijan.

Umiejętności (potrafi): zaprezentować tożsamość katolicką w sposób uwzględniający wrażliwość chrześcijan innych wyznań; wykorzystywać to, co jako wspólne dla różnych wyznań, umożliwia pewne formy współpracy i doświadczania jedności, a tym samym przyczynia się do przezwyciężania podziałów wśród chrześcijan.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia dialogu ekumenicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

6. Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie

Cel kształcenia: systematyczne wprowadzenie do Ewangelii synoptycznych (Mateusza, Marka, Łukasza) i Dziejów Apostolskich. Wprowadzenie do stosowania różnych etapów i metod egzegezy (szczególnie narracyjnej).

Treści merytoryczne: Ewangelia Jezusa Chrystusa jako wydarzenie i zbiór ksiąg. Wspólne przyczyny powstania czterech Ewangelii oraz ich forma wśród starożytnych i biblijnych gatunków literackich. Geneza Ewangelii oraz kwestia synoptyczna. Etymologia terminu „synoptyczny” i jego związek z planem literackim trzech Ewangelii i treścią ich perykop na tle czwartej Ewangelii. Problem jedności i różnorodności czterech Ewangelii na przykładach prób jego rozwiązywania w lekturach: redukcjonistycznej – Marcjon; ezoterycznej – ewangelie gnostyckiej; harmonizującej – Diatessaron; historycznie, literacko i teologicznie adekwatnej do przedmiotu, którym jest czterokształtna Ewangelia. Historyczność i trzy etapy kształtowania się tradycji ewangelicznej. Rozróżnienie między kwestiami wymagającymi podejścia głównie diachronicznego (rzeczywisty autor, adresaci, czas, miejsce i powody ich powstania) a zagadnieniami rozpatrywanymi w ramach podejścia synchronicznego (tożsamość autora i adresatów implikowana w tekstach; sytuacja eklezjalna i kulturowa odzwierciedlona w tekstach; struktura całości, język i styl). Synteza wiodących treści teologicznych trzech Ewangelii synoptycznych z uwzględnieniem jedności dzieła Łukaszowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Ewangelii synoptycznych i Dziejach Apostolskich Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Historia Kościoła powszechnego – nowożytność

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie nowożytności w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: Reformacja: geneza, pojęcie, rodzaje i zasięg geograficzny. Renesans i humanizm: pojęcia, geneza, różnice między renesansem włoskim i niemieckim, ogólna charakterystyka, renesans i humanizm na gruncie kościelnym. Reforma przedtrydencka we Włoszech i Hiszpanii – formy i zakres. Św. Ignacy Loyola, jezuita i ich formy aktywności do 1773 roku. Geneza, zwołanie i przebieg Soboru Trydenckiego oraz problem przyjęcia jego uchwał przez poszczególne państwa. Odrodzenie scholastyki (ośrodki i przedstawiciele) i spory o łaskę (D. Banez, M. Baius, L. Molina). Pobożność i nauczanie kościelne po Trydencie, mistyka, nauczanie prawd wiary, praktyki sakramentalne, pobożność ludowa. Zakony potrydenckie, ich ogólna charakterystyka i charyzmat. Misje katolickie: tereny hiszpańskie i portugalskie, metody misyjne, rola państwa i Kongregacji Rozkrzewienia Wiary. Redukcje paragwajskie: dobre i złe strony, ich losy w Paranie. Wojna trzydziestoletnia, geneza, przebieg i wyniki, pokój westfalski, postanowienia i znaczenie. Jansenizm – początki, istota zjawiska, główni przedstawiciele, rola klasztoru w Port Royal, stanowisko Stolicy Apostolskiej wobec jansenizmu. Gallikanizm – rodzaje i istota, etapy rozwoju i stanowisko Stolicy Apostolskiej. Odnowa życia religijnego we Francji XVI/XVII wieku, kwietyzm. Regalizm hiszpański, episkopalizm niemiecki, terezjanizm i józefinizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w nowożytności, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w nowożytności, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Historia Kościoła powszechnego – starożytność

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie starożytności w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: Kościół pierwotny w Jerozolimie i ewangelizacja Palestyny. Działalność misyjna św. Pawła i apostołów. Przyczyny rozszerzania się chrześcijaństwa i terytorialny rozwój Kościoła w Europie, Azji i Afryce do IV wieku. Oskarżenia kierowane pod adresem chrześcijan i prześladowania chrześcijan do 313 roku. Literacka walka z Kościołem do III wieku i działalność apologetów chrześcijańskich. Przełom konstantyński: „Edykt mediolański” i jego skutki. Początki życia monastycznego w Kościele Wschodnim i Zachodnim. Polityka religijna cesarzy rzymskich wobec Kościoła po śmierci Konstantyna Wielkiego. Działalność ewangelizacyjna Kościoła w IV i V wieku. Wędrowki ludów i ich skutki dla Cesarstwa oraz Kościoła. Działalność charytatywna w Kościele w IV i V wieku. Chrystianizacja Frankonii, Anglii, Irlandii oraz krajów niemieckich. Zwycięstwo katolicyzmu w Hiszpanii w VI wieku. Powstanie islamu i jego ekspansja terytorialna. Powstanie Państwa Kościelnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w starożytności, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w starożytności, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie średniowiecza w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: Karol Wielki i odrodzenie cesarstwa. Karol Wielki wobec Kościoła. Saeculum obscurum – przyczyny i skutki. Cluny – ku reformie. Reforma gregoriańska. Wyprawy krzyżowe. Upadek średniowiecznego porządku w Europie. Bonifacy VIII i Francja. Tzw. niewola awiniońska papieżstwa. Wielka schizma zachodnia. Koncyliaryzm. Sobory XV wieku. Devotio moderna. Husytyzm. Życie zakonne w średniowieczu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w średniowieczu, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w średniowieczu, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Historia Kościoła powszechnego – współczesność

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w okresie współczesności w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: Oświecenie: pojęcie, ideały, ogólna charakterystyka, różnice w poszczególnych państwach, ośrodki, przedstawiciele. Rewolucja francuska: geneza, przebieg, stosunek do Kościoła. Rola Napoleona Bonaparte. Restauracja życie kościelnego (strona strukturalna i teologiczno-religijna) w Europie po wojnach napoleońskich i wielkiej sekularyzacji. Kościół katolicki obu Ameryk – podobieństwa i różnice. Papieże XIX wieku od Piusa XVIII do Leona XIII. Misje katolickie XIX wieku – renesans i przeszkody. Życie wewnętrzne Kościoła w XIX wieku (sytuacja prawna, dyscyplina, życie religijne i nowe zakony). Pierwszy Sobór Watykański i jego skutki: upadek Państwa Kościelnego. Sytuacja Kościoła w czasie I i II wojny światowej. Drugi Sobór Watykański – odnowa kościoła, ruch ekumeniczny. Rozwój Kościoła w krajach pozaeuropejskich. Charakter i pola działania zakonów powstałych w XIX i XX wieku. Świadkowie wiary; męczennicy XX wieku. Chrześcijananie europejskiego Wschodu po upadku komunizmu. Współczesne formy laicyzacji i dechrystianizacji, ruchy charyzmatyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła we współczesności, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła we współczesności, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Historia Kościoła w Polsce

Cel kształcenia: poznanie dziejów Kościoła w Polsce w ujęciu strukturalnym i eklezjologicznym.

Treści merytoryczne: początki Kościoła polskiego. Tzw. reakcja pogańska i odbudowa Kościoła w Polsce. Kościół w okresie rozbicia dzielnicowego. Udział Kościoła w przywróceniu Polsce korony królewskiej. Kościół w czasach Kazimierza Wielkiego. Powstanie metropolii lwowskiej. Zakony w Polsce średniowiecznej. Sytuacja Kościoła w Polsce w czasach Jagiellonów. Reformacja protestancka na ziemiach polskich. Katolicka reforma Kościoła w Polsce. Kościoły wschodnie w Rzeczypospolitej. Religijność nowożytna w Rzeczypospolitej. Kościół wobec Oświecenia. Sytuacja Kościoła katolickiego na ziemiach polskich w okresie rozbiorów: a) w zaborze rosyjskim i w Rosji; b) w Księstwie Warszawskim i Królestwie Polskim; c) w zaborze austriackim; d) w zaborze pruskim. Życie religijne w Polsce pod zaborami – służba Boża, szafarstwo sakramentów i nauczanie, życie zakonne. Wkład Kościoła w odzyskanie niepodległości przez Polskę. Dzieje Kościoła katolickiego

w II Rzeczypospolitej. Martyrologium w czasie II wojny światowej. Kościół w Polsce pod rządami komunistów. Kościół za pontyfikatu papieża Jana Pawła II i po przemianach 1989 roku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wewnętrzne i zewnętrzne życie Kościoła w Polsce, jego struktury i uwarunkowania: geograficzne, gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i religijne.

Umiejętności (potrafi): ukazywać dzieje Kościoła w Polsce, korzystając z dostępnych metod naukowych (m.in. analitycznej, statystycznej itd.); wyjaśniać fakty, przyczyny i skutki; wykazać, że Kościół jest instytucją bosko-ludzką.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

12. Język łaciński 1, 2, 3, 4

Cel kształcenia: przygotowanie do wykorzystania w studium filozofii i teologii katolickiej podstawowych wiadomości na temat języka łacińskiego w zakresie umożliwiającym rozumienie na elementarnym poziomie tekstów Pisma świętego, tekstów Ojców Kościoła, teologów średniowiecznych oraz liturgii. Zapoznanie się z łacińskimi tekstami liturgicznymi.

Treści merytoryczne: części mowy i części zdania łacińskiego. Pojęcie deklinacji i koniugacji oraz alfabetu i akcentu wyrazowego. Indicativus i imperativus praesentis activi. Tworzenie przysłówków I i II deklinacji. Deklinacja I i II oraz deklinacja zaimków dzierżawczych, osobowych, pytajnych, zwrotnych i względnych. Orzeczenie imienne i dativus possessivus. Deklinacje III-V wraz z przymiotnikami i przysłówkami od nich tworzonymi. Indicativus imperfecti i futuri I activi. Passivum czasów niedokonanych. Verba deponentia. Participium praesentis activi, zaimki wskazujące i przymiotniki zaimkowe. Liczebniki. Składnia nazw miast. Accusativus i nominativus duplex. ACI i NCI. Indicativus perfecti, plusquamperfecti i futu-ri exacti activi i passivi. Imperativus futuri activi i passive. Stopniowanie przymiotników i przysłówków. Coniunctivus praesentis i imperfecti activi i passive. Ablativus comparativus. Genetivus partitivus. Ablativus absolutus. Coniugatio periphrastica activa. Użycie coniunctivus w zdaniach głównych. Coniunctivus perfecti i plusquam-perfecti activi i passivi. Gerundium, gerundivum, verba anomala i verba defectiva. Coniugatio periphrastica passiva, dativus auctoris. Zasady consecutio temporum, składnia zdań pytajnych zależnych, celowych, dopełnieniowych, skutkowych, czasowych, warunkowych i przyzwolonych oraz zdań podrzędnych z indicativus orzeczenia zdania podrzędnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe wiadomości z morfologii, składni i słownictwa języka łacińskiego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać w studium filozofii i teologii katolickiej zdobytą wiedzę w zakresie umożliwiającym rozumienie na elementarnym poziomie tekstów Pisma świętego, tekstów Ojców Kościoła, teologów średniowiecznych oraz liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestniczenia w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego antyku i chrześcijaństwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Katechetyka fundamentalna

Cel kształcenia: ukazanie misji katechetycznej Kościoła, jej podstawowych założeń (cel, natura, zadania) i miejsc realizacji. Ukazanie istoty posłannictwa współczesnego katechety oraz prezbitera jako katechety i nauczyciela religii. Wdrażanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy z katechetyki.

Treści merytoryczne: pojęcie katechetyki. Historia katechezy – zarys. Dokumenty katechetyczne Kościoła katolickiego. Natura, cele i formy katechezy. Podstawowe (istotne) wymiary katechezy. Współczesne kierunki i modele katechezy. Relacja nauczania religii do katechezy parafialnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; różne rodzaje więzi społeczno-eklezyjalnych, prawidłowości nimi rządzących oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezyjalne, a także zachodzące między nimi relacje.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania

i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

14. Katechetyka materialna (dydaktyka nauczania religii)

Cele kształcenia: ukazanie treści przekazywanych w ramach katechezy. Omówienie podstawowego celu katechezy, jakim jest wprowadzenie w pełnię życia chrześcijańskiego, czyli zjednoczenie z Chrystusem. Pogłębianie świadomości biblijnej, liturgicznej, moralnej i eklezjalnej, która ma służyć dynamicznemu rozwojowi wiary.

Treści merytoryczne: Pismo święte w katechezie. Formacja doktrynalna w katechezie. Wychowanie liturgiczne w katechezie. Wychowanie moralne w katechezie. Eklezjalny wymiar katechezy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących; różne rodzaje więzi społeczno-eklezjalnych, prawidłowości nimi rządzących oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezjalne, a także zachodzące między nimi relacje.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Katechetyka szczegółowa (dydaktyka nauczania religii)

Cele kształcenia: uświadomienie zróżnicowanych potrzeb i możliwości adresatów katechezy. Zwrócenie uwagi na szeroko rozumiany kontekst posługi katechetycznej, uwzględniając czynniki kulturowe, społeczne, wychowawcze i rozwojowe oraz osobiste doświadczenia religijne katechizowanych.

Treści merytoryczne: katecheza dzieci w wieku przedszkolnym (wprowadzenie w życie religijne). Katecheza dzieci klas I-IV szkoły podstawowej (katecheza inicjacji w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii). Katecheza dzieci klas V-VIII szkoły podstawowej (katecheza mistagogiczna wprowadzająca w historię zbawienia oraz przygotowująca do sakramentu bierzmowania). Katecheza młodzieży szkół ponadpodstawowych (katecheza tożsamości chrześcijańskiej). Katecheza rodzinna. Katecheza dorosłych. Katecheza osób w szczególnych sytuacjach edukacyjnych (katecheza specjalna).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących; różne rodzaje więzi społeczno-eklezjalnych, prawidłowości nimi rządzących oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezjalne, a także zachodzące między nimi relacje; podmioty działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, a także katechetycznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich, animatorów ruchów eklezjalnych) oraz specyfikę funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście

prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych; projektowanie i prowadzenie badań diagnostycznych w praktyce pedagogiczno-katechetycznej, poszerzone o odniesienie do odpowiednich etapów edukacyjnych i specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z zaburzeniami w rozwoju; specyfikę funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych; różne rodzaje więzi społeczno-eklezyjalnych, prawidłowości nimi rządzące oraz różne struktury społeczne i instytucje eklezyjalne, a także zachodzące między nimi relacje.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; organizować działania pedagogiczno-katechetyczne; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezyjalnym; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; prowadzenia zindywidualizowanego działania pedagogiczno-katechetycznego w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjno-formacyjnych; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

16. Katolicka nauka społeczna

Cel kształcenia: zapoznanie z naturą katolickiej nauki społecznej. Poznanie z terminologią, źródłami, autonomią oraz metodologią katolickiej nauki społecznej. Wyjaśnienie specyfiki i mocy wiążącej katolickiej nauki społecznej. Poznanie praktycznych aspektów nauczania społecznego Kościoła.

Treści merytoryczne: tematy społeczne w Starym Testamencie. Społeczna misja Chrystusa. Teologia wyzwolenia a teologia wyzwalania. Rozwój historyczny katolickiej nauki społecznej ze szczególnym uwzględnieniem nauczania soborowego i papieży posoborowych. Koncepcja człowieka w katolickiej nauce społecznej. Zasady życia społecznego (zasady dobra wspólnego; pomocniczości; solidarności; powszechnego przeznaczenia dóbr; partycypacji; zrównoważonego rozwoju). Społeczny charakter rodziny. Problematyka gospodarcza w świetle katolickiej nauki społecznej. Polityka i kultura w świetle katolickiej nauki społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę metodologiczną i treściową katolickiej nauki społecznej; zasady życia społecznego; zadania społeczne chrześcijanina oraz wspólnoty kościelnej.

Umiejętności (potrafi): krytycznie oceniać zjawiska społeczne, polityczne i kulturowe w świetle pryncypiów katolickiej nauki społecznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania się w życie społeczne i kształtowania kultury w świetle zasad katolickiej nauki społecznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

17. Księgi mądrościowe Starego Testamentu

Cel kształcenia: systematyczne wprowadzenie do ksiąg mądrościowych (Hi, Ps, Prz, Koh, Pnp, Mdr, Syr) w ujęciu historycznym, literackim i teologicznym. Wprowadzenie do stosowania różnych etapów i metod egzegezy. Ukazanie dziejów formacji tekstów mądrościowych w związku z historią Izraela oraz znaczenie ich miejsca w jego świętych Pismach (w kanonach hebrajskim i greckim). Ukazanie różnic i podobieństw w odniesieniu do literatury mądrościowej ościennych kultur i cywilizacji.

Treści merytoryczne: zarys dziejów formacji tekstów mądrościowych w związku z historią Izraela oraz znaczenie ich miejsca w Biblii. Różnice i podobieństwa w odniesieniu do literatury mądrościowej ościennych kultur i cywilizacji. Rozróżnienie gatunków literackich w zbiorze Ksiąg mądrościowych wraz z ich *Sitz im Leben* (zwłaszcza w Psalmach). Środki literackie (typowe dla poezji hebrajskiej i przejmowane w tekstach od niej zależnych). Wpływy hellenistyczne (w warstwie gramatycznej, leksykalnej, semantycznej oraz retorycznej). Systematyczne wprowadzenie do ksiąg mądrościowych. Rozwój soteriologii. Mesjanizm Psalmów. Antropologia biblijna. Nauczanie moralne w wymiarze społecznym i jednostkowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Księgach mądrościowych Starego Testamentu Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Ksiąg mądrościowych Starego Testamentu w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Ksiąg mądrościowych Starego Testamentu zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Księgi prorockie Starego Testamentu

Cel kształcenia: systematyczne wprowadzenie do ksiąg prorockich Starego Testamentu w ujęciu historycznym, literackim i teologicznym. Wprowadzenie do stosowania różnych etapów i metod egzegezy.

Treści merytoryczne: księgi prorockie na tle dziejów Izraela (od VIII do II wieku przed Chr.). Podobieństwa i różnice między profetyzmem biblijnym a analogicznymi fenomenami w świecie starożytnym. Kształtowanie się tekstów prorockich i znaczenie ich miejsca wśród świętych Pism Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim). Systematyczne wprowadzenie do ksiąg prorockich. Teksty apokaliptyczne w Księgach Prorockich (Iz 24–27; Dn) oraz ich treść teologiczna i forma literacka na tle apokaliptyki judaizmu okresu Drugiej Świątyni. Związek pierwotnego orędzia prorockiego z historią i rozwojem soteriologii. Ponowne odczytanie orędzia prorockiego w Nowym Testamencie oraz żywej tradycji Kościoła w świetle osoby i dzieła Chrystusa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Księgach prorockich Starego Testamentu Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Ksiąg prorockich Starego Testamentu w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Ksiąg prorockich Starego Testamentu zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

19. Liturgika - Eucharystia

Cel kształcenia: przyswojenie prawd teologicznych opisujących tajemnicę Eucharystii. Zdobywanie podstawowej wiedzy odnośnie do celebracji mszy św. Uświadomienie centralnej roli mszy św. w życiu Kościoła.

Treści merytoryczne: geneza celebracji Eucharystii chrześcijańskiej: żydowska uczta świąteczna. Biblijne przekazy o ustanowieniu Eucharystii. Ostatnia Wieczerza a uczta paschalna. Historyczny rozwój celebracji Eucharystii (zwłaszcza w rycie rzymskim aż po obecną wersję mszału rzymskiego). Obrzędy liturgii Eucharystii: liturgia wejścia, pozdrowienie i akt pokuty, słowo wprowadzające

w liturgię mszy św., Kyrie, Gloria, kolekta, liturgia słowa Bożego, układ czytań w ciągu roku liturgicznego, modlitwa wiernych, liturgia przygotowania darów, prefacja, jej związek z liturgią słowa i anaforą, struktura i znaczenie Modlitwy Eucharystycznej (specyfika wersji w obecnym mszale), modlitwa Pańska z embolizmem, obrzęd pokoju, gest łamania chleba, śpiew „Baranku Boży”, prywatne przygotowanie kapłana i wiernych, zaproszenie na ucztę, przyjmowanie Ciała i Krwi Pana, dziękczynienie po Komunii św. i modlitwa pokomunijna, obrzędy zakończenia mszy św. Komunia św. i kult tajemnicy eucharystycznej poza mszą św.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wymowę teologiczną poszczególnych znaków i czynności w sprawowanej liturgii mszy św. oraz rolę i znaczenie Eucharystii w życiu Kościoła.

Umiejętności (potrafi): łączyć to, co jest w liturgii Eucharystii wyrazem niezmiennego misterium zbawiającego Boga, z tym, co przynależy do zmiennych doświadczeń, wrażliwości, potrzeb danej wspólnoty zgromadzonej na liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): owocnego i głębokiego uczestnictwa w Eucharystii lub przewodniczenia liturgii mszy św. po przyjęciu święceń prezbiteratu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

20. Liturgika – rok liturgiczny i liturgia godzin

Cel kształcenia: przyswojenie znaczenia i struktury roku liturgicznego, znajomości okresów i świąt w kalendarzu liturgicznym, najważniejszych nabożeństw okresów liturgicznych, znajomości i celebracji Liturgii Godzin.

Treści merytoryczne: pojęcie i istota roku liturgicznego. Rozwój roku liturgicznego przed i po IV wieku. Odnowa roku liturgicznego w wieku XX. Niedziela najstarszym i pierwotnym dniem świątecznym Kościoła (Dies Domini). Struktura roku liturgicznego: Triduum Paschalne, czas Wielkanocy, Wielki Post, czas Narodzenia Pańskiego, Adwent, czas zwykły, uroczystości, święta i wspomnienia Najświętszej Maryi Panny i Świętych, okresowe dni modlitw, nabożeństwa okresu liturgicznego i pory roku. Rok liturgiczny w życiu parafii. Liturgia Godzin: historia officium divinum, części Liturgii Godzin, teologia Liturgii Godzin, łączenie części Liturgii Godzin między sobą i z mszą św., przepisy odnoszące się zachowania w chórze, Liturgia Godzin w życiu parafii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): układ i teologiczną wymowę kalendarza liturgicznego oraz Liturgii Godzin.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić teologiczny układ kalendarza liturgicznego; wykorzystywać zdobytą wiedzę we właściwym z przepisami liturgicznymi uczestniczeniu lub sprawowaniu nabożeństw.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przewodniczenia wybranym nabożeństwom i Liturgii Godzin lub uczestnictwa w nich.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

21. Liturgika – sakramentalia i pobożność ludowa

Cel kształcenia: poznanie teologicznych podstaw sprawowanych sakramentaliów oraz właściwego ich celebrowania. Właściwe rozumienie i wykorzystanie w liturgii elementów pobożności ludowej.

Treści merytoryczne: sakramentalia: pojęcie, historia, celebrowanie. Obrzędy błogosławieństw. Pogrzeb chrześcijański. Dedykacja kościoła i ołtarza. Profesja zakonna. Egzorcyzm. Pobożność ludowa: relacja do liturgii, rodzaje, zasady organizowania. Nowe formy modlitwy publicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę sakramentaliów i pobożności ludowej w życiu Kościoła.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić znaczenie sakramentaliów w życiu Kościoła; wykorzystać w czynnościach duszpasterskich wiedzę związaną z egzorcyzmami i pobożnością ludową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przewodniczenia lub uczestnictwa w sakramentaliach; właściwego wyjaśnienia różnym adresatom znaczenia błogosławieństw, egzorcyzmów i pobożności ludowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

22. Liturgika - sakramenty

Cel kształcenia: zaznajomienie z teologią i zasadami liturgicznej celebrowania sakramentów. Prezentacja wiedzy z tego zakresu w praktyce duszpasterskiej i jej zastosowanie w życiu osobistym.

Treści merytoryczne: sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego (chrzest i bierzmowanie). Chrzest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego. Chrzest dorosłych a chrzest dzieci. Liturgiczna organizacja katechumenatu i inicjacji chrześcijańskiej od połowy II do VI wieku. Historia obrzędów inicjacji od VI do XX wieku. Rozdzielenie sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego. Obrzęd wtajemniczenia chrześcijańskiego dorosłych Ordo initiationis Christiane adultorum. Dwa modele udzielania sakramentów inicjacji chrześcijańskiej. Symbolika i teologia liturgii chrztu. Chrzest w życiu parafii i rodziny. Bierzmowanie sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego. Wyodrębnienie i rozwój liturgii bierzmowania przed i po V wieku. Przebieg, symbolika i teologia liturgii bierzmowania. Sakramenty uzdrowienia. Dzieje liturgii sakramentu pokuty do X wieku: pokuta publiczna, taryfowa, prywatna, praktyki pokutne. Liturgia sakramentu pokuty od XI wieku: nazwa i jej konsekwencje praktyczne. Aktualna liturgia sakramentu pokuty i pojednania: trzy formy celebracji sakramentu. Celebracje pokutne według rytuału „Obrzędy pokuty”. Dzieje liturgii sakramentu namaszczenia chorych do XII wieku: modlitwy poświęcenia oleju chorych, podmiot, szafarz i liturgia sakramentu. Sakrament namaszczenia chorych od XIII wieku do Vaticanum II: teologia scholastyczna, Sobór Trydencki, Rytuał rzymski 1614, CIC, KL i KK. Charakterystyka Ordo unctionis infirmorum z 1972: Praenotanda, zawartość i układ rytuału. Aktualna liturgia sakramentu namaszczenia chorych. Różne formy liturgicznej posługi chorym i umierającym. Wiatyk: historia, liturgia, teologia. Sakramenty w służbie Komunii. Dzieje celebracji małżeństwa i liturgii sakramentu małżeństwa w Kościele. Obecna liturgia małżeństwa i sakramentu małżeństwa. Jubileusze małżeńskie. Dzieje celebracji sakramentu święceń (kwestia „niższych święceń”). Obecna liturgia ad missio, lektoratu i akolitu. Liturgia święceń diakonów, prezbiterów i biskupów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę sakramentów w misji Kościoła, ich wymowę teologiczną oraz znaczenie w życiu osobistym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę na temat sakramentów w działaniach duszpasterskich oraz w osobistym głębszym przeżywaniu celebracji sakramentalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): właściwego celebrowania sakramentów Kościoła.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

23. Liturgika fundamentalna

Cel kształcenia: zaznajomienie z naturą, charakterem, celem liturgii oraz zgromadzeń liturgicznych. Ukształtowanie dojrzałych przewodniczących lub uczestników liturgii, świadomych tego, w czym uczestniczą i co sprawują oraz zdolnych do takiej dbałości o celebrację, która pomoże zgromadzeniu wiernych w owocnym jej przeżywaniu.

Treści merytoryczne: natura i charakter liturgii. Cel liturgii. Zgromadzenie liturgiczne. Prawo liturgiczne. Elementy naturalne w liturgii. Źródła i rozwój liturgii rzymskiej. Liturgia żydowska i chrześcijańska. Misterium paschalne fundamentem liturgii. Liturgia czasów apostoelskich (I wiek). Liturgia do IV wieku (wpływy helleńsko-judaistyczne). Rodziny liturgiczne na Wschodzie i Zachodzie. „Złoty wiek” liturgii rzymskiej (wieki V-VII/VIII). Liturgia rzymska w epoce wczesnego średniowiecza. Cechy liturgii rzymskiej w wiekach XI-XV. Liturgia rzymska w dobie reformacji i Soboru Trydenckiego (XVI wiek). Ruch liturgiczny. Soborowa Konstytucja o liturgii i reforma liturgii Soboru Watykańskiego II: rozumienie liturgii i niektóre próby jej definicji przed Soborem Watykańskim II. Definicja liturgii Soboru Watykańskiego II i Katechizmu Kościoła Katolickiego. Liturgika jako nauka (przedmiot nauki, podział nauk liturgicznych). Ukształtowanie przestrzeni liturgicznej. Przedmioty i szaty liturgiczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu liturgii oraz czynności liturgicznych.

Umiejętności (potrafi): łączyć to, co jest w liturgii wyrazem niezmiennego misterium zbawiającego Boga, z tym, co przynależy do zmiennych doświadczeń, wrażliwości, potrzeb danej wspólnoty zgromadzonej na liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poprawnego celebrowania liturgii w ramach posiadanych kompetencji kościelnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

24. Misjologia

Cel kształcenia: zaznajomienie z wielowymiarowością posłania i zaangażowania misyjnego.

Treści merytoryczne: misjologia – jej metodologia, historia i miejsce wśród innych nauk. Biblijne podstawy misji. Teologia misji dawniej i dziś. Misje, religie i kultury świata. Rodzenie się Kościoła lokalnego (kulturowego) – podstawowe zadanie misji. Misje a integralny rozwój człowieka. Najważniejsze etapy historii misji w starożytności. Najważniejsze etapy historii misji w Ameryce, Afryce, Azji i Oceanii. Teologie i współczesne życie Kościoła w Ameryce, Afryce, Azji i Oceanii. Duchowość misyjna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wymiary misyjnego posłania i zaangażowania: a) teologiczny (biblijny – posłanie misyjne oraz dogmatyczny – amor fontalis, Missio Dei, rola Ducha Świętego, Tradycja); b) historyczny (historia ewangelizacji w różnorodnych środowiskach społeczno-kulturowych na przestrzeni historii Kościoła, dokumenty kościelne i nauczanie papieskie, metody misyjne); c) antropologiczny (doniosłość kontekstu kulturowego adresata przepowiadania misyjnego, interakcja wiary chrześcijańskiej z kulturami); d) religiologiczny i ekumeniczny (dialog międzyreligijny i ekumeniczny); e) społeczny (promocja ludzka według społecznej nauki Kościoła); f) praktyczny (przygotowanie misjonarzy, ewaluacja ich działalności i zaangażowania).

Umiejętności (potrafi): analizować i ocenić wymiary posłania i zaangażowania misyjnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kierowania się krytycyzmem i obiektywizmem; włączenia się w działalność misyjną.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

25. Moralność życia społecznego

Cel kształcenia: poznanie podstaw chrześcijańskiej wizji społeczeństwa. Poznanie i uzasadnienie pojęć normy personalistycznej i dobra wspólnego. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o aktualnych wyzwaniach życia społecznego i politycznego.

Treści merytoryczne: antropologiczny i normatywny fundament moralności życia społecznego (osoba ludzka i jej prawa, zasady życia społecznego). Chrześcijanin w świecie kultury i środków komunikacji społecznej, w przestrzeni politycznej oraz wobec ogólnoswiatowego wymiaru problemów społecznych (np. problematyka kryzysu migracyjnego).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy chrześcijańskiego zaangażowania w życie społeczne i polityczne; znaczenie zaangażowania chrześcijan w politykę na szczeblu lokalnym, narodowym i międzynarodowym.

Umiejętności (potrafi): identyfikować i interpretować w duchu chrześcijańskim istotne problemy życia społecznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania się w inicjatywy społeczne promujące chrześcijańską wizję społeczności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

26. Muzyka kościelna – chorał gregoriański

Cel kształcenia: ukazanie zarysu historii muzyki religijnej i nauka podstawowego repertuaru gregoriańskiego.

Treści merytoryczne: chorał gregoriański (charakterystyka, historia, repertuar, księgi). Notacja chorałowa (klucze, neumy proste i złożone, inne znaki notacyjne). Style i formy chorału gregoriańskiego. Skale modalne (struktura). Podstawowy repertuar gregoriański (*ordinarium missae*, obrzędy mszy św., wybrane części *proprium missae*, niektóre antyfony).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię muzyki religijnej, ze szczególnym uwzględnieniem chorału gregoriańskiego.

Umiejętności (potrafi): wykonywać podstawowy repertuar gregoriański.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

27. Muzyka kościelna – tony psalmowe

Cel kształcenia: wprowadzenie do prawodawstwa muzyki liturgicznej w zakresie liturgii Słowa. Nauka tonów psalmowych, podstawowego repertuaru śpiewów międzylekcyjnych, aklamacji, sekwencji i nieszpory parafialnych.

Treści merytoryczne: tony psalmowe (w języku łacińskim i polskim) – struktura, zasady recytatywu i kadencjonowania. Podstawowy repertuar śpiewów międzylekcyjnych, aklamacji, sekwencji. Nieszpory parafialne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prawodawstwo muzyki liturgicznej w zakresie liturgii Słowa, tony psalmowe, podstawowy repertuar śpiewów międzylekcyjnych, aklamacje, sekwencje i nieszpory parafialne.

Umiejętności (potrafi): wykonywać tony psalmowe, podstawowy repertuar śpiewów międzylekcyjnych, aklamacje, sekwencje i nieszpory parafialne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia śpiewom międzylekcyjnym, aklamacjom, sekwencjom i nieszporom parafialnym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Muzyka kościelna – zasady muzyki

Cel kształcenia: poznanie ogólnej wiedzy o muzyce jako sztuce oraz wiedzy na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych. Nauka podstawowych zasad muzyki, podstawowego repertuaru pieśniowego (części stałych mszy św. i śpiewów na poszczególne okresy roku liturgicznego), solfeżu i podstaw emisji głosu.

Treści merytoryczne: ogólna wiedza o muzyce jako sztuce oraz wiedza na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych. Notacja pięcioliniowa w kluczu wiolinowym i basowym, dźwięki, interwały. Podstawy harmonii – skale dur-moll, konsonanse, dysonanse, triada harmoniczna. Rytmika, agogika, dynamika, artykulacja, zdobnictwo. Umiejętność czytania nut i wykonania prostych melodii jednogłosowo na fortepianie. Podstawowy repertuar pieśniowy (śpiewy części stałych mszy św. oraz śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego). Solfeż. Podstawy emisji głosu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólną wiedzę o muzyce jako sztuce, wiedzę na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych, podstawowe zasady muzyki i emisji głosu, podstawowy repertuar pieśniowy (części stałe mszy św. i śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego) i solfeż.

Umiejętności (potrafi): czytać nuty; wykonać solfeż, podstawowy repertuar pieśniowy (śpiewy części stałych mszy św. oraz śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego) i jednogłosowo proste melodie na fortepianie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia podstawowemu repertuarowi pieśniowemu (śpiewom części stałych mszy św. oraz śpiewom na poszczególne okresy roku liturgicznego).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Patrologia

Cel kształcenia: zaznajomienie z piśmiennictwem chrześcijańskim pierwszych wieków rozumianym jako uprzywilejowane świadectwo wczesnego przekazu i rozwoju wiary – zarówno co do treści, jak i formy celebracji oraz wcielania jej w życie codzienne.

Treści merytoryczne: epoka patrystyczna, patrologia, teologia patrystyczna (patrystyka) i literatura wczesnochrześcijańska. Metoda, cel, kryteria przynależności do grona Ojców i Doktorów Kościoła. Ogólny podział patrologii. Główne serie wydawnicze tekstów Ojców Kościoła. Czas Ojców Apostolskich (judeochrześcijaństwo i etnochrześcijaństwo): problematyka teologiczna ich dzieł. Literatura o męczeństwie: teologia vita sanctorum i ich wpływ na duchowość chrześcijańską. Obrona chrześcijaństwa przez apologetów greckich II wieku: sposoby argumentacji i pierwsze spekulacje teologiczne (św. Justyn). Chrześcijańska literatura antyheretycka: pisma pontyfikalne i episkopalne, św. Ireneusz z Lyonu i jego polemika z gnostycyzmem. Szkoła aleksandryjska i jej przedstawiciele: Klemens Aleksandryjski (relacja wiary i teologii do wiedzy i filozofii) i Orygenes (początki chrystologii, eschatologia: teoria apokatastazy, egzegeza alegoryczna). Teologia i liturgia pisarzy środowiska

rzymskiego III wieku: Nowacjan i św. Hipolit Rzymski. Środowisko afrykańskie III wieku: Tertulian (prawnicze ujęcie religii, początki łacińskiego języka teologicznego) i św. Cyprian z Kartaginy (początki eklezjologii). Narodziny monastycyzmu: eremityzm (św. Antoni Pustelnik) i cenobityzm (św. Pachomiusz). Euzebiusz z Cezarei i historiografia kościelna. Następcy i kontynuatorzy Euzebiusza. Kontrowersja ariańska i Credo Nicejskie. Obrona bóstwa Chrystusa: św. Atanazy Wielki i św. Hilary z Poitiers. Wkład Ojców Kapadockich w rozwój teologii trynitarniej i pneumatologii; Credo Nicejsko-Konstantynopolitańskie. Doktryna społeczna Kościoła (św. Bazyli Wielki), teologia ascetyczno-mistyczna (św. Grzegorz z Nyssy), poezja chrześcijańska (św. Grzegorz z Nazjanzu). Debaty chrystologiczne IV i V wieku: Apolinary z Laodycei – Diodor z Tarsu i Teodor z Mopsuestii. Nestoriusz – św. Cyryl Aleksandryjski. Monofizytyzm. Św. Leon Wielki: wkład w naukę o wcieleniu. Św. Leon jako obrońca cywilizacji cesarstwa rzymskiego. Mariologia patrystyczna: św. Cyryl Aleksandryjski i św. Efreem Syryjczyk. Rozwój życia zakonnego na Zachodzie i powstanie Reguł zakonnych. Katechumenat i katechezy chrzcielne: św. Cyryl Jerozolimski, św. Ambroży z Mediolanu, św. Jan Chryzostom, Teodor z Mopsuestii. Wielcy mówcy Kościoła: św. Jan Chryzostom i św. Piotr Chryzolog. Św. Ambroży z Mediolanu: wkład w rozwój teologii moralnej, rozdział Kościoła od państwa, idealny władca. Św. Hieronim: egzegeta, polemista, kierownik duchowy i historyk. Św. Augustyn: życie i dzieła; polemika z manichejczykami, pelagianami, donatystami i arianami. Duszpasterze w Kościele zachodnim późnego antyku: św. Cezary z Arles, św. Grzegorz Wielki. Kasjodor. Wkład Kościoła w edukację i zachowanie dziedzictwa kulturowego antyku. Teologia i mistyka Wschodu: Pseudo-Dionizy Areopagita, św. Maksym Wy-znawca, św. Jan Klimak. Zmierzch epoki patrystycznej: św. Izydor z Sewilli i św. Jan Damasceński.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): piśmiennictwo chrześcijańskie pierwszych wieków.

Umiejętności (potrafi): poszukiwać i wykorzystać patrystyczne źródła poznania teologicznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyjaśniania i rozwiązywania współczesnych problemów w świetle tradycji patrystycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

30. Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu

Cel kształcenia: systematyczna introdukcja do Pięcioksięgu (Tory) i ksiąg historycznych w sensie dokumentu historycznego, dzieła literackiego oraz świadectwa zarówno dziejów zbawienia, jak i odpowiedzi człowieka na objawienie Boże. Ukazanie dziejów formacji tekstów i znaczenie ich miejsca w świętych Pismach Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim). Wprowadzenie do stosowania różnych etapów i metod egzegezy.

Treści merytoryczne: wstęp do Pięcioksięgu (Tory) i ksiąg historycznych – w sensie dokumentu historycznego, dzieła literackiego oraz świadectwa zarówno dziejów zbawienia, jak i odpowiedzi człowieka na objawienie Boże. Dzieje formacji tekstów i znaczenie ich miejsca w świętych Pismach Izraela (w kanonach hebrajskim i greckim). Zarys badań nad genezą Pięcioksięgu z klasycznym ujęciem teorii źródeł oraz z nowszymi hipotezami o jego formacji i redakcji. Lektura tekstów o początku i pradziejach ludzkości oraz historii patriarchów i wyjścia. Rozwój teologii przymierza (od Noego do przymierza synajskiego) oraz trzy kodeksy (przymierza w Wj 20-23; świętości w Kpł 17-26; deuteronomiczny w Pwt 12-26). Systematyczna introdukcja do ksiąg historycznych (zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne), ujętych w zbiorach, które przedstawiają: historię deuteronomiczną (Joz, Sdz, 1-2 Sm, 1-2 Krl), historię kronikarską (1-2 Krn, Ezd, Ne), historię ksiąg historyczno-dydaktycznych (Rt, Tb, Jdt, Est) oraz historię wystąpienia Machabeuszów (1-2 Mch).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Pięcioksięgu i księgach historycznych Starego Testamentu Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Pięcioksięgu i ksiąg historycznych Starego Testamentu w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Pięcioksięgu i ksiąg historycznych Starego Testamentu zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezyjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

31. Pisma Janowe

Cel kształcenia: systematyczne wprowadzenie do zbioru pism św. Jana apostoła (tj. Ewangelii, Trzech Listów i Apokalipsy), obejmujące zagadnienia historyczne, literackie i teologiczne. Wprowadzenie do stosowania różnych etapów i metod egzegezy (z przykładami zarówno interpretacji tekstów tego zbioru przez ojców Kościoła, jak też ich odczytywania w liturgii i sztuce chrześcijańskiej).

Treści merytoryczne: znaczenie miejsca pism Janowych w kanonie Biblii. Zróżnicowanie gatunkowe zbioru Janowego. Związki genologiczne zbioru Janowego z analogicznymi tekstami w kanonie biblijnym i poza nim (z Ewangelią synoptycznymi oraz z epistolografią i apokaliptyką). Kwestia autorstwa pism składających się na zbiór Janowy. Problemy jedności literackiej i teologicznej w odniesieniu do całości zbioru Janowego i do poszczególnych pism (np. hipotezy krytyki literackiej o redakcji Ewangelii Jana). Stosunek czwartej Ewangelii do tradycji synoptycznej na płaszczyźnie historycznej, literackiej i teologicznej. Pytanie o wartość Ewangelii Jana jako świadectwa ziemskiego życia Jezusa i rozwoju teologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): to, co w Pismach Janowych Bóg mówi o sobie, człowieku i świecie („dane” Objawienia).

Umiejętności (potrafi): poprawnie odczytać teksty Pism Janowych w ich oryginalnych kontekstach (sensie wyrazowym, historycznym).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w zakresie Pism Janowych zarówno w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezyjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

32. Praca dyplomowa 1

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką i zasadami pisania pracy magisterskiej. Kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej. Opracowanie struktury pracy.

Treści merytoryczne: zapoznanie z propozycjami tematyki badawczej. Dyskusja nad możliwościami realizacyjnymi prowadzenia badań. Wybór i opracowanie tematu oraz problematyki badawczej zgodnie z prezentowanymi zainteresowaniami badawczymi. Omówienie etyki prowadzenia badań naukowych. Przygotowanie wstępnej bibliografii i planu pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady projektowania i etapy realizacji pracy dyplomowej; podstawowe zasady z zakresu prawa ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): organizować warsztat badawczy; konstruować projekt badawczy; racjonalnie planować własną pracę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu własnej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

33. Praca dyplomowa 2

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej. Opanowanie techniki pisania pracy i sztuki prezentowania wyników własnych badań. Przygotowanie części pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: gromadzenie i przetwarzanie materiału badawczego. Zaprezentowanie planu pracy oraz wskazanych przez promotora części pracy. Dyskusja dotycząca proponowanej struktury oraz aspektów formalnych i treściowych zredagowanych części pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody i techniki badawcze stosowane w dyscyplinach, do których kierunku studiów jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): gromadzić, hierarchizować i przetwarzać informacje niezbędne w badaniach naukowych w dyscyplinach, do których kierunku jest przyporządkowany; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową z zakresu dyscyplin, do których kierunku studiów jest przyporządkowany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów poznawczych na drodze prowadzenia badań naukowych w kontekście dyscyplin, do których kierunku studiów jest przyporządkowany.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

34. Praca dyplomowa 3

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej. Doskonalenie techniki pisania oraz sztuki prezentowania wyników własnych badań. Przygotowanie kolejnej części pracy dyplomowej. Zapoznanie z procedurą egzaminu dyplomowego.

Treści merytoryczne: zbieranie i przetwarzanie materiału badawczego. Przygotowanie oraz zaprezentowanie wskazanych przez promotora części pracy. Dyskusja dotycząca aspektów formalnych i treściowych zredagowanych rozdziałów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, teorię i techniki pozyskiwania danych oraz zaawansowaną metodologię prowadzenia badań z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą metodologiczną w zakresie korzystania z modeli, metod i technik badawczych w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy ze specjalistami w realizacji projektów badawczych z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

35. Praca dyplomowa 4

Cel kształcenia: ostateczna redakcja pracy magisterskiej. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Treści merytoryczne: przygotowanie i zaprezentowanie końcowej wersji pracy dyplomowej. Dyskusja dotycząca jej aspektów formalnych i treściowych. Ostateczna redakcja pracy zgodnie z wymogami formalnymi i merytorycznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości technologii informacyjnych w prowadzeniu badań i komunikowaniu ich wyników w kontekście dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): prezentować wyniki badań; przedstawiać rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania wyników przeprowadzonych badań; ponoszenia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy zawodowej oraz podejmowane decyzje.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

36. Prawo kanoniczne – normy ogólne

Cel kształcenia: wprowadzenie w rozumienie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie norm ogólnych istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie norm ogólnych.

Treści merytoryczne: pojęcie prawa kanonicznego. Metody badania prawa kanonicznego. Źródła istnienia i poznania powszechnego prawa Kościoła. Źródła istnienia i poznania powszechnego prawa Kościoła w Polsce. Kościół katolicki a państwo i inne społeczności. Kanony wstępne Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. Ustawy kościelne. Prawo zwyczajowe. Dekrety ogólne ustawodawcze i wykonawcze oraz instrukcje. Dekrety konkretne, nakazy, reskrypty, przywileje. Epikia, dyspensy. Statuty i normy porządkowe. Osoby moralne, fizyczne i prawne. Czynności prawne. Władza rządzenia, jej rodzaje oraz sposoby delegowania i subdelegowania. Urzędy kościelne i ich obsadzanie. Utrata urzędu kościelnego. Przedawnienie. Obliczanie czasu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie norm ogólnych istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie norm ogólnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom ogólnym zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

37. Prawo kanoniczne małżeńskie

Cel kształcenia: wprowadzenie w rozumienie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego.

Treści merytoryczne: pojęcie i rodzaje małżeństwa. Czynności poprzedzające zawarcie małżeństwa. Instrukcje Konferencji Episkopatu Polski dotyczące małżeństwa. Przeszkody zrywające w ogólności. Poszczególne przeszkody zrywające. Zgoda małżeństwa. Wady zgody małżeńskiej. Forma zawarcia małżeństwa. Małżeństwa mieszane. Małżeństwo z osobą nieochrzczonej i małżeństwo katechumenów. Małżeństwa tajne. Skutki małżeństwa. Rozłączenie małżonków. Separacja. Uważnienie małżeństwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego małżeńskiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego małżeńskiego zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

38. Prawo kanoniczne o sakramentach

Cel kształcenia: wprowadzenie w rozumienie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach.

Treści merytoryczne: nauczycielskie i uświęcające zadania Kościoła. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej. Chrzest, sprawowanie chrztu, szafarz chrztu. Przyjmujący chrzest, chrzestni, stwierdzenie i zapisanie przyjętego chrztu. Bierzmowanie, sprawowanie i szafarz bierzmowania. Przyjmujący bierzmowanie, świadkowie, stwierdzenie i zapisanie bierzmowania. Msza święta i jej sprawowanie. Szafarz Najświętszej Eucharystii. Uczestnictwo w Eucharystii. Obrzędy i ceremonie oraz czas i miejsce sprawowania Eucharystii. Przechowywanie i kult Najświętszego Sakramentu. Ofiary mszalne. Sprawowanie sakramentu pokuty. Penitent i odpusty. Sakrament namaszczenia chorych. Udzielanie i szafarz święceń. Wymogi stawiane kandydatom do święceń. Nieprawidłowości oraz inne przeszkody. Pozostałe akty kultu Bożego. Miejsca i czasy święte.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o sakramentach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego o sakramentach zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

39. Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła

Cel kształcenia: wprowadzenie w rozumienie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą

praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła.

Treści merytoryczne: biskup Rzymu i kolegium biskupów. Synod biskupów i kardynałowie. Kuria rzymska i legaci papiescy. Kościoły partykularne i ustanowiona w nich władza. Zespoły Kościołów partykularnych. Synod diecezjalny. Kuria diecezjalna. Wikariusz generalny, wikariusz biskupi, kanclerz, ekonom. Archiwum, rada ds. ekonomicznych. Rada kapłańska, kolegium konsultorów, zespół proboszczów konsultorów. Kapituły kanoników, rada duszpasterska. Parafia, rady parafialne. Prawa i obowiązki proboszcza. Prawa i obowiązki wikariusza. *Sede vacante* i *sede impedita* na urzędzie proboszcza. Dziekan. Rektor kościoła, kapelan. Przenoszenie i usuwanie proboszczów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego o ustroju Kościoła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego o ustroju Kościoła zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

40. Prawo kanoniczne osobowe

Cel kształcenia: wprowadzenie w rozumienie funkcjonowania instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej. Przygotowanie do wykonywania zadań: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego.

Treści merytoryczne: pojęcie Ludu Bożego. Elementy przynależności do pełnej wspólnoty Kościoła katolickiego. Stany w Kościele. Obowiązki wszystkich ochrzczonych. Prawa wszystkich ochrzczonych. Obowiązki wszystkich chrześcijan świeckich. Prawa wszystkich chrześcijan świeckich. Kształcenie duchowieństwa. Inkardynacja i ekskardynacja duchownych. Obowiązki duchownych. Prawa duchownych. Utrata stanu duchownego. Prałatury personalne. Normy wspólne dotyczące stowarzyszenia wiernych. Publiczne stowarzyszenia wiernych. Prywatne stowarzyszenia wiernych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie instytucji prawnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego istniejących w Kościele jako społeczności Bosko-ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania: nauczania, uświęcania i pasterzowania zgodnie z zasadą praworządności i legalności określoną w przepisach kościelnych w zakresie prawa kanonicznego osobowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania siebie samego do pełni człowieczeństwa, a także wspierania innych osób w takim rozwoju, z uwzględnieniem posłuszeństwa słowu Bożemu i normom prawa kanonicznego osobowego zawartym w trwałym i niezmiennym depozycie wiary przekazywanym przez Magisterium Kościoła ludziom Kościoła i całej ludzkości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

41. Proseminarium

Cel kształcenia: zapoznanie z prawnymi i etycznymi normami korzystania w pracy naukowej ze źródeł i z zasobów własności intelektualnej. Poznanie etapów realizacji projektu naukowego: określenie celu i przedmiotu badań oraz rozpoznanie ich znaczenia dla dyscypliny. Zapoznanie z metodami stosowanymi w realizacji projektów naukowych.

Treści merytoryczne: normy etyczne i prawne istotne dla realizacji projektu naukowego. Opracowanie koncepcji badań i ich planu. Przygotowanie do prowadzenia kwerendy naukowej (ogólne zasady pozyskiwania danych, ich selekcji oraz interpretacji w celu ich połączenia z argumentacją zmierzającą do wyznaczonych celów). Reguły pisowni słownictwa religijnego. Normy cytowania dokumentów w pracy pisemnej oraz zasady sporządzania wykazu wykorzystanej literatury. Sposoby rozpowszechniania osiągniętych rezultatów zarówno przez prezentację naukową (referat, komunikat

i dyskusja panelowa w ramach konferencji), jak i w pisemnej pracy. Części składowe pisemnej pracy (wstęp, główne części i zakończenie oraz odpowiedni aparat naukowy).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy etyczne i prawne obowiązujące w pracy naukowej; znaczenie kwerendy naukowej; części składowe projektu naukowego; zasady sporządzania pracy pisemnej.

Umiejętności (potrafi): omówić istotne etapy konstrukcji projektu naukowego; dobrać odpowiednie metody do realizacji konkretnego projektu naukowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania prawnych i etycznych norm w realizacji projektów naukowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

42. Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere

Cel kształcenia: zaznajomienie z naturą religii, sfery publicznej i ich wzajemnych relacji.

Treści merytoryczne: koncepcja państwa. Różne ujęcia religii. Funkcje religii. Współczesne przemiany religii. Koncepcja sfer życia ludzkiego (prywatna, publiczna, polityczna). Człowiek jako podmiot życia społecznego. Człowiek jako uczestnik sfery publicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zjawiska w sferze publicznej, zwłaszcza o charakterze religijnym.

Umiejętności (potrafi): przeanalizować podstawowe zjawiska w sferze publicznej, zwłaszcza o charakterze religijnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konstruktywnego dialogu społecznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

43. Religiologia i dialog międzyreligijny

Cel kształcenia: zapoznanie z bogactwem zjawiska religii w dziejach i w świecie współczesnym. Opanowanie zagadnień wstępnych, dotyczących nauk religiologicznych i podstaw refleksji nad religią, etymologią, genezą, rodzajami i głównymi wymiarami. Poznanie w kluczu religioznawstwa i katolickiej teologii religii z czterema wielkimi religiami niechrześcijańskimi (judaizmem, islamem, hinduizmem, buddyzmem), z którymi Kościół wchodzi dziś w dialog, w szczególności zapoznanie z przesłankami tego dialogu oraz najważniejszymi punktami spornymi. Zaznajomienie z podstawowymi kwestiami katolickiej teologii religii.

Treści merytoryczne: nauki religiologiczne: dyscypliny religioznawcze (historia religii, etnologia religii, socjologia religii, psychologia religii, fenomenologia religii i ich uwarunkowania), filozofia religii, teologia religii. Religia – etymologia i definicje. Geneza religii. Podział religii. Podstawowe wymiary religii: doktryna (objawienie, stworzenie, zbawienie), kult (księgi święte, kapłaństwo, obrzędy), moralność (przykazania, wartości), wspólnota i jej rodzaje. Sekty i nowe ruchy religijne. Przegląd wielkich religii współczesnego świata: judaizm (geneza, nurty i istota judaizmu rabinicznego; jedyna w swoim rodzaju bliskość – przesłanki dialogu; apologia; apendyks: Żydzi w Polsce), islam (Mahomet, Koran, doktryna, filary i nurty; Jezus i Maryja w Koranie; islam a chrześcijaństwo – przesłanki dialogu; apologia), hinduizm (geneza, fazy rozwoju i doktryna; święte księgi i guru; hinduizm a chrześcijaństwo – przesłanki dialogu; apologia), buddyzm (Budda, cztery szlachetne prawdy, etyka, nurty; problem religijnego charakteru buddyzmu; buddyzm a chrześcijaństwo – przesłanki dialogu; apologia). Zarys katolickiej teologii religii: z dziejów katolickiej refleksji nad innymi religiami; nauka współczesnego Magisterium Kościoła o religiach niechrześcijańskich; podstawowe stanowiska teologii katolickiej wobec religii niechrześcijańskich: ekskluzywizm, inkluzywizm, pluralizm; problem Objawienia w religiach niechrześcijańskich; kwestia zbawienia; wyjątkowy charakter chrześcijaństwa; teologiczne podstawy dialogu międzyreligijnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia nauk religiologicznych: religioznawstwa, filozofii i teologii religii; genezę i istotę czterech wielkich religii niechrześcijańskich (judaizm, islam, hinduizm, buddyzm); teologiczne podstawy dialogu międzyreligijnego oraz wyjątkowy charakter chrześcijaństwa.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać dyscypliny nauk religiologicznych (religioznawstwo, filozofia religii, teologia religii); analizować rodzaje i główne wymiary religii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): włączenia się w dialog międzyreligijny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

44. Seminarium magisterskie 1

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pisania pracy magisterskiej, doboru odpowiednich technik badawczych i prawidłowego planowania badań. Kształtowanie umiejętności stawiania hipotez naukowych.

Treści merytoryczne: struktura pracy magisterskiej jako pracy naukowej. Konstrukcja pracy magisterskiej, przygotowanie dokumentacji i prezentacja wyników pracy magisterskiej. Przygotowanie i analiza indywidualnych koncepcji badawczych studentów – przedstawienie w formie prezentacji multimedialnej. Dobór metod i ich optymalizacja w ramach prowadzonych badań – prezentacje i dyskusja. Wybór materiału badawczego umożliwiającego weryfikację hipotez naukowych i realizację zadań badawczych. Nauka stawiania hipotez naukowych w oparciu o własne tematy badawcze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady przygotowywania pracy magisterskiej jako pracy naukowej – konstrukcja pracy, zasady doboru metod badawczych w badaniach naukowych, zasady zbioru materiału w ramach badań naukowych z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): przygotować i uzasadnić indywidualny plan badawczy w ramach realizowanej pracy magisterskiej; formułować hipotezy naukowe; dokonać doboru metody badawczej umożliwiającej weryfikację hipotez naukowych z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

45. Seminarium magisterskie 2

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pisania pracy magisterskiej, doboru odpowiednich technik badawczych i prawidłowego planowania badań. Kształtowanie umiejętności korzystania z różnych baz danych, z różnych źródeł, w tym prac monograficznych i przeglądowych z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, w szczególności nauk teologicznych, oraz krytycznej ich oceny.

Treści merytoryczne: prezentacja sposobów gromadzenia, wykorzystania i cytowania literatury. Prezentacja najczęściej wykorzystywanych baz danych z zakresu dyscyplin naukowych, do których kierunek studiów jest przyporządkowany. Praktyczne zajęcia umożliwiające naukę korzystania z różnych baz danych, w tym wyszukiwanie i wybór piśmiennictwa w ramach realizowanego tematu pracy magisterskiej. Analiza sposobów prezentacji wyników badań – jak najefektywniej przedstawić wyniki badań. Dyskusja nad zasadnością doboru literatury do realizowanego w ramach pracy magisterskiej tematu badawczego – prezentacja multimedialna i dyskusja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): bazy danych, rodzaje publikacji naukowych, sposoby prezentacji wyników badań z zakresu dyscyplin naukowych, do których kierunek studiów jest przyporządkowany.

Umiejętności (potrafi): wyszukać z dostępnych źródeł informacji z zakresu dyscyplin naukowych, do których kierunek studiów jest przyporządkowany, w tym ze źródeł elektronicznych wykaz literatury w ramach realizowanej pracy magisterskiej i uzasadnić dobór literatury, przygotowując prezentację i dyskusję; czytać ze zrozumieniem teksty naukowe z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany (w języku polskim i wybranym nowożytnym języku obcym); w sposób przystępny przedstawić podstawowe fakty; dokonać syntezy danych pochodzących z różnych źródeł i wyciągać na tej podstawie wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

46. Seminarium magisterskie 3

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pisania pracy magisterskiej, umiejętności prezentacji założeń i celów pracy.

Treści merytoryczne: przygotowanie i przedstawienie przez studentów, w formie prezentacji, treści realizowanej pracy magisterskiej, w szczególności: celu badań, hipotez badawczych, charakterystyki zgromadzonych materiałów i zastosowanych metod badawczych. Przedstawienie i analiza uzyskanych

wyników badań. Dyskusja nad zasadnością podjętych w ramach pracy magisterskiej tematów i przedstawionych założeń oraz zastosowaną metodyką badawczą.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady przygotowywania wystąpień naukowych; zasady ochrony własności intelektualnej; strukturę pracy magisterskiej.

Umiejętności (potrafi): przygotować i zaprezentować w sposób jasny i zrozumiały założenia, cele i wyniki własnej pracy magisterskiej w języku polskim; pracować samodzielnie i współpracować w grupie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

47. Seminarium magisterskie 4

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności prezentowania wyników badań i argumentowania w dyskusji, umiejętności wystąpień ustnych w języku polskim.

Treści merytoryczne: przebieg egzaminu dyplomowego zgodnie z procedurą dyplomowania. Zasady konstruowania wypowiedzi podczas egzaminu dyplomowego oraz przedstawienie prawidłowej struktury prezentacji zawierającej tezy pracy magisterskiej (na wybranych przykładach). Dyskusja uzyskanych wyników badań studentów w odniesieniu do dostępnych danych literaturowych i współczesnych osiągnięć dyscyplin, do których kierunku studiów jest przyporządkowany. Rozwijanie umiejętności formułowania wniosków – przygotowywanie wniosków z wykonanych badań i formułowanie wypowiedzi na temat realizacji celów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procedury egzaminu dyplomowego i zasady konstruowania wypowiedzi podczas egzaminu dyplomowego; prawidłową strukturę prezentacji, zawierającej tezy przygotowanej pracy magisterskiej.

Umiejętności (potrafi): przygotować i zaprezentować w sposób jasny i zrozumiały prezentację, zawierającą tezy pracy magisterskiej; formułować wnioski z wykonanych badań; posługiwać się językiem naukowym w dyskusjach seminaryjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzenia wiedzy z zakresu tematyki prowadzonych badań i przestrzegania zasad etyki oraz uznawania prawa własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

48. Sztuka kościelna

Cel kształcenia: przyswojenie wiedzy z historii sztuki i tego, co dotyczy zasad wykorzystywania sztuki w Kościele – pobudzenie wrażliwości na piękno w różnych jego przejawach (formy, style itp.). Nabycie świadomości odpowiedzialności za zachowywanie i pomnażanie dziedzictwa sztuki kościelnej oraz wykorzystywanie zdobytej wiedzy w komunikowaniu wiary.

Treści merytoryczne: historia sztuki w poszczególnych epokach. Początki sztuki chrześcijańskiej. Kolejne przejawy ikonoklazmu. Sztuka wczesnochrześcijańska i bizantyńska. Ikona. Romanizm i gotyk. Renesans. Wiek XVI. Barok. Sztuka religijna i sakralna XIX wieku oraz współczesna wraz z teorią sztuki sakralnej według Vaticanum II i współczesnych wypowiedzi Kościoła. Sztuka sakralna/religijna w czasach współczesnych. Zagadnienia ikonograficzne i paramenty: ikonografia hagiograficzna i typów przedstawieniowych na dowolnych przykładach. Paramenty liturgiczne. Ochrona zabytków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu sztuki kościelnej; korelacje między wymogami liturgii a pięknem jej sprawowania w zakresie miejsca i przedmiotów w niej używanych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu sztuki kościelnej do odpowiedniego przygotowania przestrzeni liturgicznej i przedmiotów używanych w liturgii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): troski o miejsca i przedmioty wykorzystywane w liturgii oraz ochrony zabytków kościelnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

49. Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu charytologii, eklezjologii i mariologii, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: charytologia: człowiek i Bóg – wzajemne relacje w perspektywie stworzenia i odkupienia. Grzeszność człowieka jako wołanie o łaskę (grzech pierworodny i grzech osobisty). Powszechna wola zbawcza Boga. Aspekt biblijno-historyczny: biblijna nauka o grzechu i łasce. Nauka o łasce w historii doktryny katolickiej. Św. Augustyn i pelagianizm. Teologia średniowieczna i zasada: „łaska zakłada naturę”. Reformacja i nauczanie Soboru Trydenckiego. Potrydenckie spory wokół łaski. Nauka o przeznaczeniu w aspekcie historycznym. Nauka o łasce w dziejach duchowości. Aspekt systematyczny: powszechna wola zbawcza jako podstawa nauki o łasce. Istota łaski i różne pojęcia łaski (łaska „zewnątrzna” i „wewnętrzna”, stworzona i niestworzona). Przymioty i darmowość łaski. Łaska jako życie Boże. Łaska jako dar Ducha Świętego. Człowiek jako „otwarty” na łaskę: usprawiedliwienie i zasługa. Łaska i pełnia osobowa człowieka (personalizm łaski). Łaska jako pełnia wolności i droga do Boga (życie duchowe, świętość i mistyka). Łaska, charyzmaty i inne dary Boże (doświadczenie łaski). Zadek przyszej chwały. Eklezjologia: podstawy biblijne nauki o Kościele. Zarys dziejów eklezjologii. Eklezjologia II Soboru Watykańskiego i papieży posoborowych. Kościół jako sakrament, nowy Lud Boży, Ciało Chrystusa i komunია. Podstawowa struktura Kościoła: hierarchia i charyzmat. Synodalność. Kościół uniwersalny, partykularny (lokalny). Papież, biskup i wyświęceni do posługi w Kościele. Świeccy w Kościele. Życie konsekrowane w Kościele. Kościół miejscem świętości i świadectwa. Kościół pielgrzymujący, oczyszczający się i chwalebny – wzajemne relacje. Kościół w relacji do świata. Mariologia: Maryja w Piśmie świętym. Zarys dziejów mariologii. Dogmaty maryjne. Godność i świętość Maryi. Duchowe macierzyństwo Maryi. Podstawy teologiczne kultu maryjnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu charytologii, eklezjologii i mariologii, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu charytologii, eklezjologii i mariologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

50. Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologią

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu chrystologii, soteriologii i pneumatologii, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: soteriologia i chrystologia Nowego Testamentu. Rozwój refleksji chrystologicznej w wiekach II i III (doprecyzowania w kontekście doketyzmu i gnozy, rozwój terminologii greckiej i łacińskiej). Chrystologiczne i soteriologiczne konsekwencje sporów ariańskich. Chrystologia chalcedońska (nestorianizm, monofizytyzm). Postchalcedońskie spory chrystologiczne (kwestia trzech rozdziałów, chrystologia neochalcedońska, monoteletyzm, monoenergizm, ikonoklazm). Chrystologia i soteriologia scholastyki (ze szczególnym uwzględnieniem teorii zadośćuczynienia Anzelma z Canterbury). Specyficzne akcenty soteriologii i chrystologii reformatorów (XV-XVI wiek). Nowożytna krytyka klasycznej chrystologii i odpowiedzi na nią. Kwestia unii hipostatycznej (hipostaza Syna racją jedności natur Chrystusa, integralność dwóch natur i ich własności) i jej soteriologiczne konsekwencje (pośrednictwo Chrystusa). Konsekwencje unii hipostatycznej (perychoreza chrystologiczna, działania teandryczne, communicatio idiomatum). Najważniejsze modele soteriologiczne i ich komplementarność. Pneumatologia: pneumatologia Starego Testamentu. Pneumatologia Nowego Testamentu. Imiona Ducha Świętego w Starym i Nowym Testamencie. Soteriologiczno-osobowy wymiar biblijnych symboli Ducha Pańskiego. Typologia dzieł i działań Ducha

Świętego według Tradycji i Pisma Świętego. Pneumatologia epoki patrystycznej (I-III wiek; IV wiek; V wiek, itd.). Pneumatologia epoki scholastycznej. Epoka nowożytna i współczesność (Reformacja, teologia potrydencka, refleksja katolicka w XIX i XX wieku; pneumatologia prawosławna). Modele trynitarnie jako schematy refleksji o Duchu Świętym. Zagadnienie Filioque. Relacja chrystologii do pneumatologii. Zbawcza i eschatologiczna misja Ducha Świętego. Duch Święty a życie chrześcijańskie. Duch Święty a personalistyczna koncepcja łaski. Pneumatologiczno-epikletyczny wymiar sakramentów. Kościół jako dzieło i przejaw Ducha. Hermeneutyka doświadczenia charyzmatycznego i mistycznego. Teologia charyzmatów. Współczesne ruchy charyzmatyczne. Mariologia w świetle pneumatologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu chrystologii, soteriologii i pneumatologii, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu chrystologii, soteriologii i pneumatologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

51. Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu wiary w Boga Jedynego i w Trójcę Osób, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: starotestamentalna doktryna Boga jako zapowiedź: objawienie w historii, atrybuty Boga, etapy powstania „monoteizmu” żydowskiego. Objawienie się Boga w Chrystusie i Duchu Świętym: nowotestamentalne świadectwo o zaangażowaniu Boga w historię zbawienia. Etapy powstawania nowotestamentalnej nauki o Bogu. Rola wydarzeń paschalnych w odświeżeniu tożsamości Boga. Teologia trynitarna do 325 roku: nauka o Bogu między apologią i inkulturacją. Rozróżnienie ekonomii i teologii. Modalizm. Powstanie pierwszych systemów trynitarnych: Ireneusz, Tertulian, Orygenes. Problem subordynacjonizmu przednicejskiego. Dzieje sporów arikańskich: od Nicei I (325) do Konstantynopola I (381). Kluczowa rola ojców kapadockich w tworzeniu języka teologicznego. Teologia trynitarna wczesnej scholastyki średniowiecznej: Abelard, Piotr Lombard, Joachim z Fiore. Wielkie syntezy scholastyczne: szkoła dominikańska (Tomasz z Akwinu) i franciszkańska (Bonawentura). Dzieje sporu o pochodzenie Ducha Świętego w wiekach V-XV. Wybrane współczesne teologie trynitarnie: Barth, Rahner, Balthasar. Problem poznania Boga i języka teologii. Zagadnienie analogii. Wiedza o Bogu między twierdzeniem a przeczeniem. Podstawowe pojęcia teologii trynitarniej: hipostaza i substancja. Relacja. Tajemnica Boga a metafizyka: między jednością i wielością. Jeden czy dwa traktaty o Bogu. Wolność czy konieczność w wewnętrznym życiu Boga. Teologia działania Bożego: rozróżnione (wewnętrzne pochodzenia) i wspólne (ad extra) działania Boga. Charakterystyka poszczególnych osób Trójcy Świętej (znamiona).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

52. Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu sakramentologii i eschatologii, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: sakramenty w ogólności: sakrament w strukturze wiary chrześcijańskiej. Sakramentalny wymiar dziejów zbawienia. Chrystus, Kościół i sakramenty – wzajemne relacje. Definicja i struktura sakramentu: materia i forma. Skuteczność zbawcza sakramentów. Łaska sakramentalna i świętość jako upodobnienie do Chrystusa. Sakrament jako wydarzenie wiary osobistej i eklezjalnej. Cele sakramentów: uwielbienie Boga, budowanie Kościoła i uświęcenie człowieka. Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego: chrzest (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska i konieczność zbawcza chrztu; wprowadzenie w wiarę i w życie Kościoła; dary osobowe i eklezjalne chrztu; chrzest dzieci i los dzieci zmarłych bez chrztu); bierzmowanie (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska i konieczność zbawcza bierzmowania; bierzmowanie a udział w życiu Kościoła: świadectwo i posługa; bierzmowanie w życiu duchowym chrześcijanina); Eucharystia (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; łaska Eucharystii; komunია sakramentalna i komunია duchowa, trzy sposoby przyjęcia sakramentu; komunია święta w życiu chrześcijanina; obecność eucharystyczna – przeistoczenie; ofiarniczy wymiar celebracji mszy świętej; szafarz Eucharystii; Eucharystia w życiu Kościoła i chrześcijanina). Sakramenty uzdrowienia: pokuta i pojednanie (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; konieczność nawrócenia sakramentalnego i pokuty w życiu chrześcijanina i Kościoła; władza Kościoła odpuszczania grzechów, szafarz sakramentu; „części” pokuty: żal za grzechy; integralne wyznanie grzechów; zadośćuczynienie; teologiczne aspekty indywidualnego wyznania grzechów; skutki indywidualne i eklezjalne spowiedzi); namaszczenie chorych (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; skutki sakramentu chorych, „uzdrowienie duszy”; znaczenie sakramentu w życiu chrześcijanina; namaszczenie chorych a odpuszczenie grzechów; szafarz sakramentu i warunki jego udzielania). Sakramenty w służbie komunii: sakrament święceń; małżeństwo (podstawy biblijne i rozwój doktrynalny; różnica między małżeństwem (naturalnym) a sakramentem małżeństwa; skutki sakramentu małżeństwa w porządku łaski; ikoniczność sakramentu małżeństwa w stosunku do relacji Chrystus Kościół; świętość małżeńska). Eschatologia: szczątkowa eschatologia Starego Testamentu w swojej dynamice rozwoju: od wewnątrzświatowego spełnienia do możliwości przetrwania śmierci; od etnocentryzmu do uniwersalizmu. Eschatologia jako pierwotna tkanka teologii Nowego Testamentu. Eschatologia Ojców. Spór o uniwersalizm soteriologiczny. Główne tendencje eschatologii średniowiecznej. Kształtowanie się nauki o czyścisku. Eschatologia w sporach XVI wieku: protestantyzm i odpowiedź katolicka (Trydent). Odnowa eschatologii w XX wieku, waga doktryny Soboru Watykańskiego II. Miejsce i rola eschatologii w dogmatyce i egzystencji: hermeneutyka wypowiedzi eschatologicznych. Chrześcijańska eschatologia jako artykulacja nadziei. Związek tajemnic w eschatologii. Eschatologia między indywidualizmem a wspólnotą (indywidualna-zbiorowa). Teologia śmierci. Teologia stanów ostatecznych: niebo i piekło. Doktryna czyściska i jej znaczenie ekumeniczne. Teologia sądu Bożego. Paruzyjny dynamizm chrześcijaństwa. Problem duszy w świetle zagadnień eschatologicznych. Problem stanu pośredniego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu sakramentologii i eschatologii, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu sakramentologii i eschatologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

53. Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu teologii sakramentu święceń, wypływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: dzieje teologii przewodniczenia w Kościele (urzędu, sakramentu święceń). Skutki sakramentu święceń w porządku łaski na poszczególnych stopniach święceń. Eklezjologicznie funkcjonalny charakter sakramentu święceń oraz kluczowa rola zdatności do posługi jako wstępnego warunku święceń. Celibat jako warunek zdatności do biskupstwa i w Kościele łacińskim do prezbiteratu (teologia celibatu). Istota i wzajemna relacja tożsamości wynikających z poszczególnych stopni święceń

(biskupstwo jako przedłużenie posługi apostołskiej, prezbiterat i diakonat jako uczestniczące wsparcie apostołskiej posługi biskupa). Soteriologiczne i eklezjologiczne zakorzenienie sakramentu święceń (gromadzenie, formowanie, obrona wspólnoty). Aspekty chrystologiczny i pneumatologiczny tożsamości wyświęconego (przewodniczenie, inspirowanie, rozeznawanie). Wyświęceni w relacji do niewyświęconych (relacja kapłaństwo powszechne – kapłaństwo służebne).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu teologii sakramentu święceń, ich powiązania i konsekwencje życiowe; tożsamość prezbitera i jego posługi.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać teologalny wymiar tożsamości wyświęconego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązywania i pielęgnowania relacji międzyludzkich.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

54. Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna

Cel kształcenia: poznanie katolickiego fundamentu doktrynalnego z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej, wpływającego z Objawienia Bożego przekazywanego przez Pismo święte i Tradycję. Zaznajomienie z procesem przekazywania i wyjaśniania prawd wiary oraz rozwojem historycznym dogmatów. Opanowanie powiązań pomiędzy poszczególnymi prawdami wiary oraz ich konsekwencji w życiu chrześcijańskim.

Treści merytoryczne: biblijna nauka o stworzeniu: stworzenie świata – aspekt kosmiczny. Stworzenie człowieka – aspekt antropologiczny. Stworzenie aniołów (świat niewidzialny). Czasowy początek świata i człowieka. Stworzenie człowieka jako mężczyzny i kobiety (płciowość w tajemnicy stworzenia). Zło w świecie – grzech pierworodny i „grzech świata”. Opatrzność Boża. Jezus Chrystus – centrum stworzenia. Jedność stworzenia i zbawienia w perspektywie biblijnej. Rozwój nauki o stworzeniu w doktrynie Kościoła. Trójca jako fundament stworzenia. Wolność działania Bożego w creatio ex nihilo. Bóg nieustannie obecny w stworzeniu – stworzenie otwarte na łaskę. Człowiek w stworzeniu: obraz Boga, współpracownik Boga. Człowiek i nauka. Nowe stworzenie. Konsekwencje teologiczne nauki o stworzeniu. Wypełnienie stworzenia w Bogu – ostateczna przemiana.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katolickie prawdy wiary z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej, ich powiązania i konsekwencje życiowe.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić i przekazać prawdy wiary z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interpretowania i rozwiązywania w świetle Objawienia Bożego problemów życiowych; budowania własnego światopoglądu; podejmowania działań proekologicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

55. Teologia duchowości

Cel kształcenia: poznanie procesów życia duchowego (wewnętrznego), ich źródeł i rozwoju. Zaznajomienie ze związkami zachodzącymi pomiędzy psycho-fizyczno-duchową strukturą człowieka a duchowością chrześcijańską.

Treści merytoryczne: zagadnienia metodologiczne teologii duchowości (przedmiot, źródła i metody badawcze). Istota życia duchowego. Duchowość a struktura psycho-fizyczno-duchowa człowieka. Słowo Boże, sakramenty i wspólnota Kościoła a rozwój duchowy. Duchowość chrześcijańska jako życie teologalne. Doświadczenie duchowe. Koncepcje rozwoju duchowego. Proces rozwoju duchowego, jego uwarunkowania i etapy. Etap początkujących (typowe zjawiska). Modlitwa chrześcijańska (rodzaje i formy modlitwy; związek modlitwy indywidualnej ze wspólnotową [liturgiczną]; medytacja i kontemplacja chrześcijańska; typowe zalecenia różnych metod medytacji). Asceza chrześcijańska. Rozeznawanie duchowe i rozeznawanie duchów – teologia i metody. Rozeznawanie wspólnotowe. Rozeznawanie charyzmatyczne. Koncepcje rachunku sumienia. Walka duchowa. Kryzysy duchowe i zasady ich przewycięzania. Wybrane kwestie dotyczące opętania, egzorcyzmu i rozeznawania zjawisk demonicznych. Wybrane formy modlitwy wspólnotowej: duchowe przeżywanie Liturgii Godzin, modlitwa wstawiennicza, modlitwa charyzmatyczna, modlitwa o uzdrowienie. Droga duchowa osób zaangażowanych. Oschłości duchowe. Noce mistyczne. Specyfika i podstawowe elementy mistyki chrześcijańskiej. Różnorodność form i stopni zjednoczenia mistycznego. Mistyka studyjna i przeżyciowa (ogólna charakterystyka i polscy przedstawiciele). Nadzwyczajne zjawiska mistyczne

(rodzaje i zasady interpretacji). Niebezpieczeństwa apersonalnej mistyki Dalekiego Wschodu i współczesnej pseudomistyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy życia duchowego, ich źródła i rozwój; związki zachodzące pomiędzy strukturą psycho-fizyczno-duchową człowieka a duchowością chrześcijańską.

Umiejętności (potrafi): odróżniać treści i praktyki duchowości chrześcijańskiej od indywidualnych lub zbiorowych tradycji, upodobań i mód; dokonać teologicznej interpretacji ludzkich doświadczeń duchowych oraz odróżniać je od fenomenów psychicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): inspirowania i organizowania procesu kształcenia i formowania innych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

56. Teologia fundamentalna

Cel kształcenia: zaznajomienie z rzeczywistością Objawienia chrześcijańskiego i jego trwania w Kościele w aspekcie wiarygodnościowym. Poznanie, że chrześcijaństwo jest wiarygodne w obliczu ludzkiego rozumu, ma podstawy historyczne i pozwala rozszyfrować ludzkie życie jako sensowne. Zapoznanie z argumentacją niezbędną do dialogu Kościoła z kulturą współczesną, naukami i innymi religiami, a także poznanie obiektywnej wartości tych argumentów i możliwości ich obrony. Opanowanie podstawy dla studium całej teologii, a także dla ewangelizacji w zagrożonym indyferentyzmem świecie, w którym prymat wiodą wartości ekonomiczne.

Treści merytoryczne: historia, modele i metodologia teologii fundamentalnej. Wiara i rozum. Otwartość człowieka na Boga (homo capax Dei). Objawienie jako darowanie Boga w Jezusie Chrystusie i Kościele. Znaki wiarygodności Objawienia. Wiarygodność kościelnego przekazu o Chrystusie. Współczesny kontekst problemu Jezusa i wiarygodności chrześcijaństwa. Starożytne źródła niechrześcijańskie i archeologia o Jezusie Chrystusie i środowisku powstania chrześcijaństwa. Wiarygodność pierwotnych świadectw chrześcijańskich. Boska tożsamość osoby Jezusa Chrystusa w świetle historii Jego życia. Historyczność krzyża, Jezusowe rozumienie własnej śmierci i wiarygodność chrześcijańskiego orędzia zbawienia. Wiarygodność Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Funkcja eklezjotwórcza tytułów popaschalnych. Chrystusowa geneza Kościoła jako depozytariusza Objawienia. Sukcesja apostołska i prymat – struktury istotne dla trwania i przekazu Objawienia w Kościele. Odpowiedzialność Urzędu Nauczycielskiego Kościoła za przekaz prawdy Ewangelii. Znaki wiarygodności Kościoła w historii i dzisiaj. Współczesny filozoficzny i społeczno-kulturowy kontekst wiary. Dialog i apologia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rzeczywistość Objawienia chrześcijańskiego i jego trwanie w Kościele w aspekcie wiarygodnościowym.

Umiejętności (potrafi): sformułować argumenty przemawiające za wiarygodnością chrześcijaństwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prowadzenia dialogu z kulturą współczesną, naukami i innymi religiami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

57. Teologia i hermeneutyka biblijna

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawowymi zasadami teologii i hermeneutyki biblijnej. Poznanie, że teksty biblijne, chociaż są badane przez nauki nieteologiczne w sposób właściwy dla ich metodologii, pozostają cały czas świadectwem rzeczywistego objawienia Boga, czyli Jego wejścia w dzieje ludzkości oraz historii jednostek. Integralne studium tekstów biblijnych w powiązaniu z życiem oraz historią Izraela i Kościoła.

Treści merytoryczne: miejsce, metody i cel teologii biblijnej wśród działów teologii oraz problemy terminologiczne (pytanie o uprawianie teologii niebiblijnej i nieteologicznej egzegezy biblijnej). Dlaczego jest nie tylko możliwa, ale i konieczna jedna teologia biblijna – konfrontowana z różnorodnymi sposobami jej uprawiania – obejmująca Stary Testament oraz Nowy Testament.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady teologii i hermeneutyki biblijnej.

Umiejętności (potrafi): interpretować teksty biblijne w historycznym kontekście życia wspólnot Izraela i Kościoła.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interdyscyplinarnego podejścia do rozwiązywanych problemów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

58. Teologia moralna fundamentalna

Cel kształcenia: poznanie definicji, struktury i metodologii teologii moralnej jako nauki teologicznej. Zapoznanie z istotnymi aspektami antropologii teologicznomoralnej. Opanowanie podstawowych pojęć teologicznomoralnych.

Treści merytoryczne: responsoryczny i personalistyczny charakter chrześcijańskiej moralności. Teologiczne i pozateologiczne źródła teologii moralnej. Wymiar ekumeniczny moralności chrześcijańskiej. Rozumność i wolność działania moralnego. Struktura działania moralnego i kryteria jego oceny. Problematyka prawa moralnego. Sumienie jako najbliższa instancja moralna (*norma proxima moralitatis*). Grzech jako negatywna odpowiedź na Boże powołanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): definicję teologii moralnej; specyfikę metodologiczną teologicznomoralną; podstawowe pojęcia teologicznomoralne.

Umiejętności (potrafi): ukierunkować ludzkie postępowanie ku ostatecznemu celowi człowieka, jakim jest zjednoczenie z Bogiem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji na temat argumentów uzasadniających adekwatność chrześcijańskiej wizji moralności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

59. Translatorium

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności językowych w zakresie wybranego nowożytnego języka obcego (do wyboru np. język angielski, niemiecki, włoski i hiszpański). Zapoznanie się z zasadami translacji tekstów obcojęzycznych. Zapoznanie się z oryginalnymi nowożytnymi obcojęzycznymi tekstami istotnymi dla badań teologicznych.

Treści merytoryczne: specyfika pracy translacyjnej. Zapoznanie się z wybranymi obcojęzycznymi fragmentami pism nowożytnych autorów istotnych dla pracy teologicznej. Dokonywanie przekładu wybranych tekstów na język polski. Komentowanie i omawianie treści przetłumaczonych tekstów, w tym również w wybranym nowożytnym języku obcym (do wyboru np. język angielski, niemiecki, włoski i hiszpański).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę pracy translatorskiej.

Umiejętności (potrafi): dokonywać przekładów z wybranego nowożytnego języka obcego na język polski wybranych fragmentów dzieł teologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kształtowania postawy otwartej na ludzi innych języków i kultur.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

60. Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej

Cel kształcenia: wprowadzenie do Biblii jako historycznego objawiania się Boga. Poznanie tego, co sprawia, że niektóre teksty starożytne są Pismem świętym. Zapoznanie ze współczesną systematyzacją rozważań wokół kwestii natchnienia biblijnego, a zwłaszcza jego istoty, zakresu, skutków i znaczenia dla interpretacji Biblii.

Treści merytoryczne: jedność, prawdziwość i świętość Pisma świętego. Historyczne kształtowanie się zbiorów tekstów Pisma świętego oraz konsekwencja tego procesu. Języki, postacie i dzieje tekstu oryginalnego Biblii. Starożytne przekłady i parafrazy Biblii. Zasady krytyki tekstu biblijnego (kryteria zewnętrzne i wewnętrzne). Rola w egzegezie edycji krytycznych oraz dawnych i współczesnych przekładów Biblii. Interpretacja tekstów biblijnych z uwzględnieniem zasad wynikających z zależności sensu tych tekstów od warunków historycznych ich powstania i ich gatunków literackich. Hermeneutyka biblijna ogólna i teologiczna. Wprowadzenie do źródeł (archeologicznych i literackich) dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religijnej i politycznej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): Biblię jako historyczne objawianie się Boga, które zapisali w formie literackiej ludzie wybrani przez Niego oraz obdarowani Jego Duchem.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować sposoby dotarcia do tekstu biblijnego w postaci oryginalnej oraz omówić znaczenia wariantów i przekładów dla jego interpretacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia postawy słuchania słowa Bożego w odniesieniu do siebie osobiście, jak i w kontekście eklezjalnym, wspólnotowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

61. Wstęp do teologii

Cel kształcenia: poznanie natury teologii jako ludzkiej refleksji w świetle Objawienia. Zaznajomienie z jej znaczeniem dla przekazu wiary, życia Kościoła oraz osobistego życia. Zapoznanie z teologiczną teorią poznania jako mową Boga poprzez objawienie naturalne i nadprzyrodzone. Zrozumienie wiary jako odpowiedzi na objawienie Boże.

Treści merytoryczne: pojęcie i natura teologii. Specyfika poznania teologicznego i jego relacja do innych typów poznania. Historia teologii ze szczególnym uwzględnieniem dziejów metarefleksji teologicznej. Metody w teologii. Źródła teologii (charakterystyka i zasady hermeneutyczne). Podział dyscyplin teologicznych oraz dyscyplin pomocniczych. Przegląd historyczny typów, stylów, szkół w teologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, naturę i metodologię teologii; pojęcie Objawienia Bożego; w ogólnych zarysach historię refleksji teologicznej.

Umiejętności (potrafi): integrować wyniki nauk pozateologicznych w teologiczną wizję świata i człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania wiedzy dotyczącej teologii w rozwiązywaniu problemów codzienności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

IV. GRUPA TREŚCI ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

IV. 1. Grupa treści związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela

IV. 1. BN – Przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne

1. Pedagogiczno-katechetyczna formacja nauczyciela religii

Cel kształcenia: zapoznanie z kompetencjami osobowościowymi, merytorycznymi, moralnymi i komunikacyjnymi w pracy dydaktyczno-wychowawczej. Kształtowanie kompetencji niezbędnych w permanentnej formacji nauczycieli religii zgodnie z misją Kościoła.

Treści merytoryczne: podstawy teologiczno-katechetyczne i prawne formacji nauczyciela religii. Uwarunkowania formacji nauczyciela religii. Powołanie i posłannictwo nauczyciela religii w szkole, w parafii i w społeczeństwie. Etyczny i eklezjalny wymiar pracy nauczyciela religii. Osobowość nauczyciela religii. Podstawowe założenia formacji pedagogiczno-katechetycznej nauczyciela religii (cele, zadania, treści). Etapy formacji nauczyciela religii. Podstawowe wymiary formacji nauczyciela religii. Możliwości, formy i metody realizacji permanentnej formacji nauczyciela religii w diecezji, szkole i w parafii. Autoformacja nauczyciela religii. Współdziałanie Kościoła i organów nadzoru pedagogicznego na rzecz holistycznej i permanentnej formacji nauczycieli religii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): projektowanie ścieżki własnego rozwoju i awansu zawodowego; etykę zawodu nauczyciela.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; przyjąć rolę lidera w zespole; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; zaprojektować plan własnego rozwoju zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia

umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania wyzwań zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Pedagogika

Cel kształcenia: zapoznanie z procesami wychowywania rozpatrywanymi w płaszczyźnie biologicznej, psychologicznej, społecznej, komunikacyjnej oraz kulturowej. Zdobycie wiedzy i rozwijanie umiejętności potrzebnych do skutecznego towarzyszenia człowiekowi w procesie rozwoju widzianego zarówno w wymiarze ludzkim, jak i nadprzyrodzonym. Poznanie wzorca ewangelicznej pedagogii wiary.

Treści merytoryczne: pedagogika jako nauka. Pedagogika i pedagogia. Rozwój przednaukowy i naukowy pedagogiki. Geneza, struktura i społeczno-kulturowe uwarunkowania wiedzy pedagogicznej. Relacja między teorią a praktyką jako istotny problem pedagogiczny. Wieloznaczna tożsamość współczesnej pedagogiki (na przykładzie analizy orientacji pedagogicznych). Podmiotowość w teorii i praktyce pedagogicznej. Dwupodmiotowość. Paradygmat integracji w pedagogice – pedagogika holistyczna, integralna. Sytuacja wychowawcza. Umiejętność słuchania; znaczenie i funkcje różnych komunikatów. Aktywne słuchanie. Bariery komunikacyjne. Akceptacja dziecka. Analiza „języka akceptacji”. Normy, zasady i wymagania w wychowaniu. Pomoc w rozwoju pozytywnego i realistycznego obrazu siebie, swoich możliwości i zdolności; zaufanie i szacunek do siebie. Wspieranie procesu usamodzielnienia się dziecka. Uczucia – rozpoznawanie i wyrażanie. Problem kar w wychowaniu. Konstruktwna współpraca z dzieckiem. Budowanie autorytetu. Rozwiązywanie konfliktów. Techniki rozwiązywania konfliktów, szczególnie w odniesieniu do konfliktu wartości. Konstruktwny sposoby motywowania klasy do współpracy. Pedagogiczne aspekty pracy metodami aktywnymi (profity i pułapki). Środowiska wychowawcze. Grupa (grupy, normy, role). Cztery procesy grupowe: integracja, komunikacja, strukturalizacja, kultura grupy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, w szczególności w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej, katechetycznej i opiekuńczej), oraz ich prawidłowości i zakłócenia; wychowanie i kształcenie, w tym ich teologiczno-filozoficzne, społeczno-kulturowe, historyczne, psychologiczne, biologiczne i medyczne podstawy; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym; strukturę i funkcje systemu edukacji, w tym cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych, a także pastoralno-charytatywnych; podmioty działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, a także katechetycznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich, animatorów ruchów eklezjalnych) oraz specyfikę funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych; bezpieczeństwo i higienę pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, do pracy w których uzyskuje przygotowanie; zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji

emocjonalnej; dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne; udzielić pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; postępowania zgodnie z zasadami moralności chrześcijańskiej; bycia refleksyjnym praktykiem; przestrzegania zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Psychologia ogólna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z psychologii oraz jej dziedzinami. Zdobycie wiedzy z tej dziedziny przydatnej w praktyce zawodowej i życiu codziennym. Uwrażliwienie na złożoność osoby ludzkiej. Poznanie interakcji międzyludzkich oraz interakcji z otoczeniem w powiązaniu z godnością każdego człowieka oraz ostatecznym powołaniem do świętości. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o człowieku, jego potrzebach, dążeniach, motywacji i zachowaniu.

Treści merytoryczne: zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i cel, działy, metody psychologii. Kierunki psychologii: behawioryzm (Watson, Tolman, Skinner), psychoanaliza (klasyczna: Freud; głębi: Jung; indywidualna: Adler; kulturowa: Horney; neopsychoanaliza: E. Fromm; analiza transakcyjna: E. Berne), psychologia humanistyczna (A. H. Maslow, C. R. Rogers, G. W. Allport), analiza egzystencjalna V. E. Frankla, psychologia poznawcza G. Kelly, regulacyjna teoria osobowości J. Reykowskiego; transgresyjna koncepcja człowieka Kozielskiego. Biologiczne podstawy zachowania: układ nerwowy, układ wydzielania wewnętrznego. Emocje: interpretacja i określanie emocji, emocje podstawowe, funkcje emocji, komunikowanie emocji, kształtowanie uczuć. Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, uwaga, pamięć, myślenie. Zdolności i uzdolnienia. Działanie ludzkie: podmiotowe uwarunkowania, motywacja, proces działania. Kształtowanie dojrzałej osobowości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane koncepcje człowieka oraz rozwój człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychiczno-duchowym oraz społecznym, poszerzone w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać

wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Psychologia rozwojowa i wychowawcza

Cel kształcenia: zapoznanie z całym procesem wychowywania oraz osobistego rozwoju człowieka. Zrozumienie podstawowych zagadnień z psychologii rozwojowo-wychowawczej oraz przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej i życiu codziennym. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o rozwoju i wychowaniu człowieka.

Treści merytoryczne: modele rozwoju. Biologiczne i społeczne czynniki rozwoju. Fazy i zasady rozwoju. Sylwetka rozwojowa dziecka w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym i szkolnym. Rozwój fizyczny i motoryczny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, postrzeganie, uwaga, pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny, moralny i religijny w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym i szkolnym. Pojęcie normy i patologii. Lateralizacja, kształtowanie się stronności ciała, modele lateralizacji. Rozwój a wychowanie. Psychologiczne koncepcje człowieka a interpretacja zachowań ucznia i sytuacji w szkole. Kontakty społeczne ucznia. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych. Zachowania asertywne, uległe, empatia, agresja (m.in. agresja elektroniczna) i przemoc. Stres i radzenie sobie z nim w przedszkolu i w szkole. Zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania (m.in. nieśmiałość, zespół nadpobudliwości psychoruchowej), zaburzenia emocjonalne (m.in. lęk, fobia, zaburzenia nastroju, depresja), zaburzenia odżywiania, uzależnienia (m.in. od środków psychoaktywnych i komputera). Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną. Znaczenie grupy rówieśniczej i pozycja społeczna ucznia w niej. Reguły współdziałania i porozumiewanie się, koleżeństwo, przyjaźń, związek partnerski, miłość, wykluczenie. Konflikty z rówieśnikami, rodzicami i wychowawcami. Podkultury młodzieżowe, grupy nieformalne i sekty. Dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u dzieci a ich funkcjonowanie w grupie rówieśniczej. Wstępna orientacja zawodowa, motywacja zawodowa, ambicje i aspiracje edukacyjne i zawodowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane koncepcje człowieka oraz rozwój człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychiczno-duchowym oraz społecznym, poszerzone w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym; podmioty działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, a także katechetycznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich, animatorów ruchów eklezjalnych) oraz specyfikę funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; dokonać diagnozy pozwalającej na rozpoznawanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym opracować wyniki obserwacji i sformułować wnioski oraz podjąć odpowiednie działania; porozumiewać

się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej, w tym dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne; udzielić pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; prowadzenia zindywidualizowanego działania pedagogiczno-katechetycznego w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjno-formacyjnych; dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; postępowania zgodnie z zasadami moralności chrześcijańskiej; przestrzegania zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Praktyka w zakresie psychologiczno-pedagogicznym

Cel kształcenia: przygotowanie do realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczych w różnych typach szkół, w tym gromadzenie doświadczeń związanych z pracą wychowawczo-profilaktyczną nauczyciela oraz konfrontowanie nabytej wiedzy psychologicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji i zdarzeń w środowisku szkolnym.

Treści kształcenia: konfrontowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych podczas zajęć z psychologii i pedagogiki w procesie obserwacji i refleksji nad procesem pedagogicznym. Pełnienie roli opiekuna – wychowawcy. Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego; zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować pracę nauczyciela, jego interakcję z uczniami oraz sposób, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów, sposobu pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas, a także pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

IV. 1.CN – Podstawy dydaktyki i emisja głosu

1. Emisja głosu

Cel kształcenia: zapoznanie z teoretycznymi podstawami emisji głosu. Kształtowanie elementów emisyjnych. Wdrożenie do prawidłowego wykorzystania własnego głosu.

Treści merytoryczne: teoretyczne podstawy emisji głosu. Budowa aparatu mowy. Wielofunkcyjna rola narządów mowy. Głos mówiony i głos śpiewaczy. Higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu. Trudności pracy głosem w szkole. Konsekwencje nieprawidłowych nawyków emisji głosem. Optymalne posługiwanie się własnym głosem w pracy nauczyciela. Ćwiczenia w określaniu artykulacji głosek, na przestrzenie rezonacyjne i ćwiczenia rozluźniające narządy mowy. Kształtowanie prawidłowego oddechu. Ćwiczenia aktywizujące pracę mięśnia przeponowego. Higiena i bezpieczeństwo w wykorzystywaniu własnego głosu w pracy w szkole – sposoby przezwyciężania tremy i stresu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową wiedzę o funkcjonowaniu i patologii narządu mowy.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo posługiwać się narządem mowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; bycia refleksyjnym praktykiem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Podstawy dydaktyki

Cel kształcenia: poznanie pojęć, koncepcji i zasad dydaktycznych przydatnych nie tylko w rzeczywistości edukacyjnej, lecz także w posłudze duszpasterskiej i katechetycznej. Zapoznanie z cechami osobowymi nauczyciela i ucznia oraz wszelkimi czynnikami warunkującymi proces kształcenia. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o skutecznym przekazie treści wiary.

Treści merytoryczne: przedmiot i zadania dydaktyki ogólnej. Podstawowe pojęcia dydaktyczne. Charakterystyka systemów dydaktycznych. Proces kształcenia. Cele, treści i programy kształcenia. Ukryty program kształcenia. Zasady dydaktyczne. Formy organizacji nauczania – uczenia się w szkole. Formy i metody pracy (aktywizacji) uczniów na lekcji. Środki dydaktyczne w procesie nauczania – uczenia się szkolnego. Planowanie pracy dydaktycznej i przygotowanie się nauczyciela do lekcji. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych uczniów. Autoewaluacja i ewaluacja w nauczaniu – uczeniu się.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; wychowanie i kształcenie, w tym ich teologiczno-filozoficzne, społeczno-kulturowe historyczne, psychologiczne, biologiczne i medyczne podstawy; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w powiązaniu z teologią do analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, katechetycznych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespolem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi

potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

IV. 1. DN – Przygotowanie dydaktyczne do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)

1. Dydaktyka nauczania religii 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole podstawowej. Poznanie pedagogicznych i katechetycznych aspektów procesu nauczania-uczenia się na lekcji religii. Zapoznanie z zasadami pedagogicznymi i teologicznymi w nauczaniu religii w szkole podstawowej. Uwrażliwienie na zadania dydaktyczne, wychowawcze i katechetyczne nauczania religii w szkole podstawowej. Motywowanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole podstawowej. Kształtowanie kompetencji zawodowych nauczyciela religii w szkole podstawowej.

Treści merytoryczne: lekcja religii w szkole podstawowej. Założenia programowe nauczania religii w szkole podstawowej (podstawa programowa katechezy i programy nauczania religii). Podstawowe zasady dydaktyczne w nauczaniu religii w szkole podstawowej. Sposoby realizacji założeń programowych nauczania religii w szkole podstawowej. Korelacja lekcji religii z edukacją szkolną. Podręczniki do nauczania religii w szkole podstawowej. Zastosowanie środków dydaktycznych na lekcji religii w szkole podstawowej. Planowanie pracy dydaktycznej na lekcjach religii w szkole podstawowej. Sposoby dyscyplinowania uczniów na lekcjach religii. Współpraca nauczyciela religii z rodziną, szkołą i parafią. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczestników lekcji religii w szkole podstawowej. Modlitwa na lekcji religii. Pomiar dydaktyczny na lekcji religii w szkole podstawowej. Korelacja nauczania religii z katechezą parafialną (katecheza inicjacji w sakrament Eucharystii, katecheza mistagogiczna). Współpraca środowisk wychowawczych i katechetycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; podstawowe współczesne teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, w tym różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym; różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, w tym w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej, katechetycznej i opiekuńczej), oraz ich prawidłowości i zakłócenia; strukturę i funkcje systemu edukacji, w tym cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych, a także pastoralno-charytatywnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami i etapami działalności pedagogiczno-katechetycznej; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem

wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; organizować działania pedagogiczno-katechetyczne; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności oraz podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; postępowania zgodnie z zasadami moralności chrześcijańskiej; bycia refleksyjnym praktykiem; przestrzegania zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, w tym projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Dydaktyka nauczania religii 2

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej. Poznanie pedagogicznych i katechetycznych aspektów procesu nauczania-uczenia się na lekcji religii w szkole ponadpodstawowej. Zapoznanie z zasadami pedagogicznymi i teologicznymi w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej. Uwrażliwienie na zadania dydaktyczne, wychowawcze i katechetyczne nauczania religii w szkole ponadpodstawowej. Motywowanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej. Kształtowanie kompetencji zawodowych nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej.

Treści merytoryczne: lekcja religii w szkole ponadpodstawowej. Założenia programowe nauczania religii w szkole ponadpodstawowej (podstawa programowa katechezy i programy nauczania religii). Podstawowe zasady dydaktyczne w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej. Sposoby realizacji założeń programowych nauczania religii w szkole ponadpodstawowej. Korelacja lekcji religii z edukacją szkolną w szkole ponadpodstawowej. Podręczniki do nauczania religii w szkole ponadpodstawowej. Zastosowanie środków dydaktycznych na lekcji religii w szkole ponadpodstawowej. Planowanie pracy dydaktycznej na lekcjach religii w szkole podstawowej. Sposoby dyscyplinowania uczniów na lekcjach religii w szkole ponadpodstawowej. Współpraca nauczyciela religii z rodziną, szkołą i parafią. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczestników lekcji religii w szkole ponadpodstawowej. Modlitwa na lekcji religii w szkole ponadpodstawowej. Pomiar dydaktyczny na lekcji religii w szkole ponadpodstawowej. Korelacja nauczania religii w szkole ponadpodstawowej z katechezą parafialną (katecheza inicjacji w sakrament Eucharystii, katecheza mistagogiczna). Współpraca środowisk wychowawczych i katechetycznych w szkole ponadpodstawowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię wykorzystywaną do opisu zjawisk pedagogicznych oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, a także w odniesieniu do teologii; podstawowe współczesne

teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, w tym różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem religijno-duchowym; różne środowiska wychowawcze i katechetyczne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, w tym w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej, katechetycznej i opiekuńczej), oraz ich prawidłowości i zakłócenia; strukturę i funkcje systemu edukacji, w tym cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych, a także pastoralno-charytatywnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i katechetycznej; posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami i etapami działalności pedagogiczno-katechetycznej; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; organizować działania pedagogiczno-katechetyczne; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz ewangelizacyjnych w środowisku społecznym i eklezjalnym; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności oraz podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; dostrzegania i formułowania problemów teologiczno-moralnych i dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; postępowania zgodnie z zasadami moralności chrześcijańskiej; bycia refleksyjnym praktykiem; przestrzegania zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, w tym projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogiczno-katechetycznej i ewangelizacyjnej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie, szczególnie z parafią i ruchami kościelnymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Metodyka nauczania religii

Cel kształcenia: zapoznanie z bogactwem form, metod, środków dydaktycznych wypracowanych przez tradycję katechetyczną i dydaktykę. Poznanie najnowszych technik przekazu informacji. Kształtowanie umiejętności samodzielnego doboru sposobu działania zgodnie z odpowiednimi kryteriami.

Treści merytoryczne: ogólna charakterystyka metodyki nauczania religii (podstawowe pojęcia, rozróżnienie metod od form nauczania, kryteria doboru metod, podstawowe typologie metod). Cele kształcenia, cele operacyjne, operacjonalizacja i taksonomia celów kształcenia, wymagania ogólne i szczegółowe. Formy organizacyjne aktywności uczniów na lekcji religii. Struktura jednostki lekcyjnej (lekcji religii). Pluralizm metod nauczania oraz kryteria ich doboru. Toki lekcji – typy lekcji. Pytania na lekcji religii. Zastosowanie pomocy i środków dydaktycznych w toku lekcji religii. Planowanie pracy dydaktycznej. Obserwacja lekcji. Planowanie jednostki metodycznej. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów. Pomiar dydaktyczny. Formy modlitwy podczas lekcji religii. Język przepowiadania katechetycznego. Organizacja szkolnych rekolekcji. Ewaluacja i autoewaluacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury i dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności pedagogiczno-katechetycznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach ogólnodostępnych, w szkołach i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych).

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogiczno-katechetycznej na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczno-katechetyczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; dokonać diagnozy pozwalającej na rozpoznanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, opracować wyniki przeprowadzonego rozpoznania, a także sformułować na tej podstawie wnioski oraz podjąć odpowiednie działania; ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami i etapami działalności pedagogiczno-katechetycznej; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej i katechetycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania; pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym, grupą formacyjną); przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogiczno-katechetycznych, także tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych, oraz wspierać ich w procesie samowychowania i samokształcenia; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, katechetyczne i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie katechezy szkolnej i pozaszkolnej; prowadzenia zindywidualizowanego działania pedagogiczno-katechetycznego w odniesieniu do uczniów oraz zasad etycznych w diagnozowaniu i ocenianiu uczniów; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, w tym projektowania i wykonywania działań pedagogiczno-katechetycznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogiczno-katechetycznych; zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Praktyka katechetyczna w szkole – ciągła

Przedmioty: 1. Praktyka katechetyczna w szkole 1 – ciągła; 2. Praktyka katechetyczna w szkole 2 – ciągła.

Cel kształcenia: przygotowanie do praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela religii oraz kształtowanie kompetencji dydaktycznych.

Treści kształcenia: powiązanie i uruchomienie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych podczas zajęć z dydaktyki nauczania religii w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z religii i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca nauczyciela i uczniów w podmiotowych interakcjach edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, a także sposób ich funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane w nich rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie dydaktyki nauczania religii, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk zawodowych w szkole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

5. Praktyka katechetyczna w szkole – śródroczna

Przedmioty: 1. Praktyka katechetyczna w szkole 1 – śródroczna; 2. Praktyka katechetyczna w szkole 2 – śródroczna.

Cel kształcenia: przygotowanie do praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela religii oraz kształtowanie kompetencji dydaktycznych.

Treści kształcenia: powiązanie i uruchomienie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych podczas zajęć z dydaktyki nauczania religii w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z religii i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca nauczyciela i uczniów w podmiotowych interakcjach edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, a także sposób ich funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane w nich rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie dydaktyki nauczania religii, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk zawodowych w szkole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. 1. EN – Przygotowanie dydaktyczne do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiotu)

1. Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z dydaktyki nauczania etyki w szkole podstawowej. Zrozumienie przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej nauczyciela etyki w szkole podstawowej. Motywowanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy z zakresu dydaktyki nauczania etyki w szkole podstawowej. Kształtowanie kompetencji zawodowych nauczyciela etyki w szkole podstawowej.

Treści merytoryczne: adresaci nauczania etyki w szkole podstawowej. Zasady organizacji nauczania etyki w szkole podstawowej. Specyfika nauczania etyki w szkole podstawowej. Zadania dydaktyczno-wychowawcze nauczyciela etyki w szkole podstawowej. Założenia programowe nauczania etyki w szkole podstawowej. Wymagania ogólne i szczegółowe w nauczaniu etyki w szkole podstawowej. Projektowanie zajęć z etyki w szkole podstawowej. Sposoby realizacji założeń programowych nauczania etyki w szkole podstawowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe współczesne teorie dotyczące nauczania etyki i wychowania opartego na aksjologii, w tym różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem indywidualnym i społecznym; sposoby wykonywania typowych zadań, normy i procedury oraz dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności nauczyciela etyki w szkole podstawowej.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; kierować procesami kształcenia i wychowania, w tym pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym,) i przyjąć rolę lidera w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogicznych; projektowania i wykonywania działań pedagogicznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej; zaangażowania się w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 2

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień z dydaktyki nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Zrozumienie przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej. Motywowanie do samodzielnego zgłębiania wiedzy z zakresu dydaktyki nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Kształtowanie kompetencji zawodowych nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej.

Treści merytoryczne: adresaci nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Zasady organizacji nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Specyfika nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej. Zadania dydaktyczno-wychowawcze nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej. Założenia programowe nauczania etyki w szkole podstawowej. Wymagania ogólne i szczegółowe w nauczaniu etyki w szkole podstawowej. Projektowanie zajęć z etyki w szkole ponadpodstawowej. Sposoby realizacji założeń programowych nauczania etyki w szkole ponadpodstawowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe współczesne teorie dotyczące nauczania etyki i wychowania opartego na aksjologii, w tym różnorodne uwarunkowania tych procesów i ich związek z życiem indywidualnym i społecznym; sposoby wykonywania typowych zadań, normy i procedury oraz dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności nauczyciela etyki w szkole ponadpodstawowej.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń wychowawczych oraz analizy ich powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; kierować procesami kształcenia i wychowania, w tym pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym) i przyjąć rolę lidera w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogicznych; projektowania i wykonywania działań pedagogicznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej; zaangażowania się w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Metodyka nauczania etyki

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień z metodyki nauczania etyki (w tym bogactwa metod nauczania-uczenia się oraz najnowszych sposobów przekazu treści kształcenia i kształtowania postaw). Zrozumienie przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej nauczyciela. Kształtowanie umiejętności samodzielnego doboru sposobów działania zgodnie z odpowiednimi kryteriami. Wdrożenie do samodzielnego zgłębiania wiedzy o metodyce nauczania etyki.

Treści merytoryczne: ogólna charakterystyka metodyki nauczania etyki (podstawowe pojęcia, rozróżnienie metod od form nauczania, kryteria doboru metod, podstawowe typologie metod). Cele kształcenia, cele operacyjne, operacjonalizacja i taksonomia celów kształcenia, wymagania ogólne i szczegółowe. Formy organizacyjne aktywności uczniów na lekcji religii. Struktura jednostki lekcyjnej (lekcji etyki). Pluralizm metod nauczania oraz kryteria ich doboru. Nowe technologie informacyjno-komunikacyjne w nauczaniu etyki. Toki lekcji – typy lekcji. Pytania na lekcji etyki. Zastosowanie pomocy i środków dydaktycznych w toku lekcji etyki. Planowanie pracy dydaktycznej. Obserwacja lekcji. Planowanie jednostki metodycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury i dobre praktyki stosowane w różnych obszarach działalności pedagogicznej (nauczanie etyki w szkołach ogólnodostępnych – podstawowych i ponadpodstawowych).

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności nauczyciela etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną, korzystając z różnych źródeł (w języku ojczystym i obcym) i nowoczesnych technologii; porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej, w tym dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie; ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami i etapami nauczania etyki w szkole; dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań edukacyjnych oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej; kierować procesami kształcenia i wychowania, w tym pracować z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym) i przyjąć rolę lidera w zespole; animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych; pracować z uczniami, w tym indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności; pracować w zespole, pełniąc różne role; podejmować i wyznaczać zadania; współpracować z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów; analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogicznych; podejmowania wyzwań zawodowych; aktywności, podejmowania trudu i wytrwałości w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie nauczania etyki; dostrzegania i formułowania dylematów etycznych związanych z ludzką aktywnością; poszukiwania optymalnych rozwiązań z punktu widzenia światopoglądu chrześcijańskiego; bycia refleksyjnym praktykiem; odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, w tym projektowania i wykonywania działań pedagogicznych; podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej; rozważnego i dojrzałego zaangażowania w projektowanie, planowanie i realizowanie działań pedagogicznych; współpracy w prowadzeniu działalności pedagogicznej z innymi podmiotami podejmującymi działania w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka – ciągła

Przedmioty: 1. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 – ciągła; 2. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 – ciągła.

Cel kształcenia: przygotowanie do pełnienia roli i zadań dydaktycznych nauczyciela etyki.

Treści kształcenia: powiązanie i uruchomienie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych podczas zajęć z dydaktyki nauczania przedmiotu Etyka w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z etyki i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca i uczniów w toku zajęć z etyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, a także sposób ich funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane w nich rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela etyki, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych z etyki; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela etyki metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię zajęć z etyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

5. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka – śródroczna

Przedmioty: 1. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 – śródroczna; 2. Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 – śródroczna.

Cel kształcenia: przygotowanie do pełnienia roli i zadań dydaktycznych nauczyciela etyki.

Treści kształcenia: powiązanie i uruchomienie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych podczas zajęć z dydaktyki nauczania przedmiotu Etyka w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z etyki i refleksji nad procesem edukacyjnym. Określenie miejsca i uczniów w toku zajęć z etyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, a także sposób ich funkcjonowania, organizację pracy oraz stosowane w nich rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela etyki, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych z etyki; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela etyki metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię zajęć z etyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych; kształtowania cech refleksyjnego praktyka.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. 2. Grupa treści związanych z przygotowaniem kapłańskim

1. Czytanie Pisma świętego jako słowa Bożego 1, 2

Cel kształcenia: wprowadzenie w egzystencjalną lekturę Pisma świętego jako słowa Bożego.

Treści merytoryczne: różne sposoby modlitewnego i medytacyjnego czytania Biblii jako sposobu zrozumienia Boga, człowieka i świata, podejmowania decyzji zgodnych z wolą Bożą, dostarczania osobowych wzorców postępowania, wspierania w trudnościach, inspirowania osobistej modlitwy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne sposoby modlitewnego i medytacyjnego czytania słowa Bożego.

Umiejętności (potrafi): korzystać z tekstu biblijnego, który Kościół codziennie proponuje w liturgii.
Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania odpowiednich postaw religijnych i społecznych.
Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Duszpasterstwo rodzin

Cel kształcenia: poznanie podstawowych zagadnień z duszpasterstwa rodzin. Zrozumienie przydatności wiedzy z tej dziedziny w praktyce zawodowej i życia codziennego.

Treści merytoryczne: powstanie i rozwój duszpasterstwa rodzin. Zadania duszpasterstwa rodzin. Struktury duszpasterstwa rodzin. Formacja pracowników duszpasterstwa rodzin. Przygotowanie do małżeństwa i rodziny. Duszpasterstwo małżeństw zależne od stażu małżeńskiego. Formy wsparcia rodziny (domy samotnej matki, ośrodki adopcyjno-opiekuńcze, telefony zaufania, rodziny zastępcze, świetlice dla dzieci). Poradnictwo rodzinne. Apostolat rodziny. Zrzeszenia rodzin katolickich. Zaangażowanie rodzin w życie społeczne i polityczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę z zakresu duszpasterstwa rodzin przydatną w działaniach duszpasterskich wpływających na umacnianie życia rodzinnego.

Umiejętności (potrafi): gromadzić, hierarchizować, przetwarzać i przekazywać informacje z zakresu duszpasterstwa rodzin; nieść pomoc rodzinom w sytuacjach szczególnie trudnych (małżeństwa bezdzietne, rodziny z dziećmi niepełnosprawnymi i z osobami uzależnionymi); okazywać pomoc rodzinom żyjącym w związkach niesakramentalnych, rodzinom rozbitym itp.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i adekwatny do sytuacji rodzin, z którymi ma kontakt.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Historia i tradycje Kościoła lokalnego 1, 2

Cel kształcenia: zaznajomienie z historią i powiązanymi z nią zwyczajami Kościoła lokalnego (region, diecezja).

Treści merytoryczne: dzieje i historia Kościoła lokalnego, ze szczególnym uwzględnieniem dokonań biskupów i historią lokalnego wyższego seminarium duchownego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): bogactwo tradycji i uwarunkowań historycznych Kościoła lokalnego.

Umiejętności (potrafi): przedstawić najważniejsze wydarzenia z historii Kościoła lokalnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania szacunku wobec zwyczajów i dorobku Kościoła lokalnego, a także troski o jego dalszy rozwój.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Homiletyka fundamentalna

Cel kształcenia: zrozumienie roli słowa Bożego w realizacji dziejów zbawienia. Poznanie kierunków rozwojowych kaznodziejstwa w dotychczasowej historii Kościoła. Zapoznanie z wymogami stawianymi głoszącemu słowo Boże.

Treści merytoryczne: przedstawienie teologii słowa Bożego (słowo Boże w Piśmie świętym, zbawcza moc słowa Bożego, słowo i sakrament). Znaczenie teologicznej refleksji na temat miejsca i roli kaznodziejskiej posługi słowa w życiu Kościoła. Podstawowe typy przepowiadania (misyjne, katechetyczne, homilijne). Historia kaznodziejstwa: prototypy homilii w Starym Testamencie; judaistyczne korzenie homilii i kazania; nowotestamentalne świadectwa o chrześcijańskiej posłudze słowa Bożego; przepowiadanie epoki patrystycznej; kaznodziejstwo w średniowieczu; kaznodziejstwo w czasach od Soboru Trydenckiego do XX wieku; próby odnowy kaznodziejstwa (przełom XIX i XX wieku); kaznodziejstwo posoborowe. Teologia przepowiadania: podstawowe zagadnienia z teologii słowa Bożego; chrystocentryzm przepowiadania; zbawcza skuteczność przepowiadania; cele chrześcijańskiego przepowiadania; relacje pomiędzy słowem i sakramentem; relacje pomiędzy przepowiadaniem a Kościołem. Typy przepowiadania w Kościele współczesnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teologię Słowa Bożego oraz najważniejsze zasady w głoszeniu homilii.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę teologiczną w praktyce homiletycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): praktycznego zastosowania posiadanej wiedzy w dziele głoszenia ludziom Słowa Bożego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

5. Homiletyka materialna i formalna

Cel kształcenia: przygotowanie do należytego głoszenia słowa Bożego poprzez przepowiadanie kaznodziejskie.

Treści merytoryczne: Pismo święte podstawowym źródłem przepowiadania. Podstawowe treści kerygmatu. Elementy moralne, liturgiczne, mistagogiczne i egzystencjalne w przepowiadaniu słowa Bożego. Przepowiadanie słowa Bożego w konwencji teorii komunikacji (psychologiczno-socjologiczne aspekty przepowiadania). Retoryczny wymiar przepowiadania (kompozycja, język, styl, przyswajanie pamięciowe, wygłaszanie, dialog homiletyczny) oraz proces tworzenia kazania (homilii). Przepowiadanie kerygmatyczne: różnice między kerygmatem w sensie ścisłym a kerygmatem w sensie szerokim. Kerygmat w Nowym Testamencie. Prowokacyjny i stwierdzający charakter kerygmatu. Wiara zrodzona z kerygmatu. Adresaci kerygmatu. Antropologiczny wymiar kerygmatu. Mistagogia homilijna: mistagogia jako starożytna metoda poznania Boga przez doświadczenie, homilia przepowiadaniem „misterium Chrystusa”, homilia jako teologiczna i syntetyczna metoda mistagogii. Podstawowe treści homilii (kerygmatyczne, didaskalijskie, mistagogiczne, egzystencjalne, moralne). Hermeneutyka lekcjonarza mszalnego: chrystologiczna interpretacja tekstów lekcjonarza, ogólne kryteria interpretacji czytań lekcjonarza, szczegółowe kryteria i interpretacji tekstów lekcjonarza, interpretacja czytań lekcjonarza w kluczu celebracji. Retoryka kaznodziejska: język, styl, kompozycja, przyswajanie, pamięciowe, wygłaszanie, dialog homiletyczny. Teoria komunikacji: psychologiczno-socjologiczne aspekty przepowiadania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady teologiczne w kompetentnym i rzetelnym przygotowaniu homilii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zasadami retoryki w budowaniu jednostek kaznodziejskich; pracować nad tekstem biblijnym i liturgicznym – od tekstu do homilii; interpretować czytania zawarte w księgach liturgicznych; posługiwać się metodą medytacji antropologicznej i homiletycznej; dokonywać krytycznej analizy homilii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego przygotowania i wygłoszenia homilii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Homiletyka szczegółowa

Cel kształcenia: poznanie zasad teologicznych i praktycznych w głoszeniu słowa Bożego poprzez przepowiadanie kaznodziejskie.

Treści merytoryczne: podział i opis poszczególnych jednostek przepowiadania kaznodziejskiego: ze względu na formę, okoliczności, wiek słuchaczy, seryjność przepowiadania, kontekst roku liturgicznego oraz sposób komunikacji. Rodzaje homilii i kazań: homilia i kazanie jako podstawowe formy przepowiadania, podstawowe rodzaje homilii i kazań (podział ogólny), rodzaje homilii i kazań ze względu na kompozycję oraz formę komunikacji retorycznej (przepowiadanie: indukcyjne, dedukcyjne, narracyjne, wizualizacją), rodzaje homilii i kazań ze względu na sposób przekazu (przekazywane pośrednio i bezpośrednio, monologowe i dialogowe), przepowiadanie seryjne (w ramach rekolekcji i misji ludowych), przepowiadanie do dzieci i młodzieży, homilie maryjne, hagiograficzne i obrzędowe, kazania pasyjne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe rodzaje homilii i kazań oraz formy komunikacji retorycznej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie i krytycznie dokonywać analizy homilii i kazań oraz samodzielnie przygotować i wygłaszać homilie, zwłaszcza homilie ślubne, pogrzebowe, pasyjne oraz przygotować serię rekolekcji dla dzieci i dorosłych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przepowiadania słowa Bożego w ramach różnych celebracji liturgicznych i wobec różnych adresatów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Język grecki

Cel kształcenia: poznanie podstawowych wiadomości z gramatyki i słownictwa greki biblijnej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do fonetyki i ortografii. Deklinacje rzeczowników, przymiotników i zaimków. Czasownik w czasie teraźniejszym (oprócz koniunktywu i optatywu) oraz w czasie niedokonanym i aoryście wraz z tematami aorystu mocnego czasowników najczęściej występujących w Nowym Testamencie. Proste związki frazeologiczne. Słownictwo towarzyszące wyjaśnieniom gramatycznym. Tłumaczenie ilustrujące znaczące dla studium teologii zjawiska z leksyki i gramatyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy słownictwa i gramatyki języka greckiego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzać podstawowe operacje gramatyczne i dokonywać tłumaczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu międzykulturowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Język hebrajski

Cel kształcenia: poznanie specyfiki hebrajszczyzny biblijnej. Wstępne wdrożenie w czytanie tekstów biblijnych w języku hebrajskim. Pomoc w opanowaniu elementarnych wiadomości z gramatyki hebrajszczyzny biblijnej oraz jej słownictwa.

Treści merytoryczne: fonetyka i ortografia hebrajska. Znaki spółgłoskowe i samogłoskowe. Sylaby i akcenty. Morfologia rodzajnika, niektórych przedrostków, zaimków, rzeczownika regularnego. Wprowadzenie do koniugacji czasownika. *Status absolutus* i *constructus*. Przyrostki zaimkowe czasownika. Rzeczowniki nieregularne i segolowe oraz przymiotniki. Słownictwo towarzyszące wyjaśnieniom gramatycznym. Tłumaczenie ilustrujące znaczące dla studium teologii zjawiska z leksyki i gramatyki

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę języka hebrajskiego w zakresie hebrajszczyzny biblijnej.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą z zakresu języka hebrajskiego niezbędną do studium Biblii w ramach teologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania kultury biblijnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Kierownictwo duchowe

Cel kształcenia: wprowadzenie w ideę kierownictwa duchowego. Zapoznanie z różnicami i podobieństwami między kierownictwem duchowym a towarzyszeniem duchowym. Poznanie różnych form towarzyszenia w rozwoju duchowym.

Treści merytoryczne: pojęcie kierownictwa duchowego. Zarys historii zagadnienia. Teologiczne aspekty kierownictwa duchowego. Nauczanie Kościoła o kierownictwie duchowym. Zadania kierownictwa duchowego. Wymagania względem osoby kierowanej i kierownika. Modele (formy) towarzyszenia. Wybór kierownika duchowego. Proces towarzyszenia duchowego. Kierownictwo duchowe w sakramencie pokuty i pojednania. Kierownictwo duchowe stałe i okazjonalne. Kierownictwo niektórych kategorii osób. Indywidualne towarzyszenie duchowe a formacja wspólnotowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie towarzyszenia w rozwoju duchowym; różnicę między kierownictwem duchowym a sakramentem pokuty.

Umiejętności (potrafi): we właściwy sposób podjąć odpowiedzialność za towarzyszenie innym w rozwoju duchowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): udzielenia pozytywnej odpowiedzi na zapytania o towarzyszenie duchowe.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

10. Kultura języka polskiego 1, 2

Cel kształcenia: utrwalenie zasad poprawnego, sprawnego i komunikatywnego posługiwania się współczesną polszczyzną w mowie i piśmie.

Treści merytoryczne: zagadnienia poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej. Ćwiczenia z zakresu poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej. Zasady pisowni słownictwa religijnego. Wybrane aspekty kultury języka: norma językowa (poziomy i typy normy współczesnej polszczyzny; warianty w normie i ich typy); innowacja językowa a błąd językowy; kryteria oceny innowacji; rodzaje błędów językowych,

najczęstsze błędy językowe we współczesnej mowie codziennej; język świata wirtualnego; manipulacja językowa; język kościelny; świadomość językowa współczesnych Polaków (postawy wobec języka); formy wypowiedzi pisemnej i ustnej. Przypomnienie zasad oraz ćwiczenia praktyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady dotyczące posługiwania się językiem polskim w mowie potocznej, a także podczas celebracji liturgicznych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się poprawną polszczyzną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): tworzenia i wygłaszania tekstów o poprawnej formie gramatycznej i literackiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Literatura i kod kulturowy 1, 2

Cel kształcenia: nabycie i rozwój umiejętności krytycznej pracy z tekstami kultury polskiej i światowej oraz umiejętności tworzenia dłuższych wypowiedzi (zarówno ustnych, jak i pisemnych), co stanowi przygotowanie do poznawania i rzetelnego studiowania dzieł z zakresu filozofii i teologii. Zdobycie podstawowej wiedzy z zakresu kultury.

Treści merytoryczne: kanon dzieł kultury światowej (literatura, teatr, film). Tworzenie samodzielnych, dłuższych wypowiedzi: wypracowania, rozprawki. Praca z tekstem jako źródłem argumentacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe dzieła kultury polskiej i światowej.

Umiejętności (potrafi): tworzyć samodzielnie dłuższe wypowiedzi i przytaczać odpowiednie argumenty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z dóbr kultury i podejmowania dialogu ze współczesnym człowiekiem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Liturgika – liturgiczna posługa diakona

Cel kształcenia: zapoznanie z posługą diakona w liturgii mszalnej. Przystwojenie zasad celebracji wybranych sakramentów i sakramentaliów.

Treści merytoryczne: posługa diakona w liturgii mszalnej. Sprawowanie sakramentu chrztu św. Przewodniczenie liturgii małżeństwa. Sprawowanie błogosławieństw. Przewodniczenie liturgii pogrzebu. Wiatyk.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę diakona w celebacjach liturgicznych.

Umiejętności (potrafi): pełnić posługę diakańską w czasie Eucharystii; przewodniczyć celebracji wybranych sakramentów i sakramentaliów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): służby w Kościele w wymiarze liturgicznym zgodnie z kompetencjami przysługującymi diakonowi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Metodyka uczenia się i pracy z tekstem 1, 2

Cel kształcenia: wprowadzenie do umiejętności uczenia się i pisania prac na bazie tekstów źródłowych. Rozwijanie umiejętności obsługi edytora tekstów.

Treści merytoryczne: ogólna praca z tekstem źródłowych i budowanie argumentów. Specyfika tekstu teologicznego i praca z takim tekstem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu teologii.

Umiejętności (potrafi): formułować i analizować problemy badawcze, w tym dobrać metody i narzędzia ich rozwiązania, syntetyzować różne idee i punkty widzenia z wykorzystaniem podstawowej wiedzy teologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Muzyka kościelna – obrzędy pogrzebu i dobór pieśni

Cel kształcenia: zapoznanie z liturgią pogrzebu.

Treści merytoryczne: obrzędy pogrzebu. Podstawowe zasady doboru pieśni do liturgii pogrzebu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): liturgię pogrzebu.

Umiejętności (potrafi): wykonywać obrzędy pogrzebu, z uwzględnieniem pieśni do liturgii pogrzebu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia obrzędowi pogrzebu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Muzyka kościelna – śpiewy mszalne i prawodawstwo z zakresu muzyki kościelnej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi dokumentami z zakresu prawodawstwa muzyczno-liturgicznego. Nauka śpiewów mszalnych kapłana.

Treści merytoryczne: podstawowe dokumenty z zakresu prawodawstwa muzyczno-liturgicznego. Śpiewy mszalne kapłana.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): treść podstawowych dokumentów z zakresu prawodawstwa muzyczno-liturgicznego; śpiewy mszalne kapłana.

Umiejętności (potrafi): wykonywać śpiewy mszalne kapłana.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia obrzędowi mszy św.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

16. Muzyka kościelna – śpiewy Triduum Paschalnego i diakona

Cel kształcenia: poznanie oraz nauka śpiewów Triduum Paschalnego i śpiewów diakona – tonów Ewangelii, śpiewów Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodii modlitwy powszechnej.

Treści merytoryczne: śpiewy Triduum Paschalnego. Śpiewy diakona – tony Ewangelii, śpiewy Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodie modlitwy powszechnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): śpiewy Triduum Paschalnego i śpiewy diakona – tony Ewangelii, śpiewy Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodie modlitwy powszechnej.

Umiejętności (potrafi): wykonywać śpiewy Triduum Paschalnego i śpiewy diakona – tony Ewangelii, śpiewy Liturgii Godzin Wielkiego Tygodnia oraz melodie modlitwy powszechnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju muzyczno-liturgicznego; inspirowania innych do czynnego włączania się w śpiew liturgiczny; muzyczno-liturgicznego przewodniczenia śpiewom Triduum Paschalnego i śpiewom diakona.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Penitencja

Cel kształcenia: opanowanie dogmatycznych podstaw sakramentu pokuty. Zaznajomienie z rolą i zadaniami spowiednika. Poznanie specyficznych uwarunkowań sprawowania sakramentu pokuty. Wdrożenie w praktyczne zasady sprawowania sakramentu pokuty.

Treści merytoryczne: biblijno-teologiczne podstawy sakramentu pojednania. Aktualne zasady sprawowania sakramentu pokuty i pojednania. Typologia penitentów. Aspekty psychologiczne i socjologiczne w kontekście praktycznego sprawowania sakramentu pokuty. Praktyczne przygotowanie do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania. Kierownictwo duchowe a praktyka spowiadania. Spowiedź a pomoc psychologiczna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dogmatyczne i teologicznomoralne podstawy sakramentu pokuty; znaczenie sakramentu pokuty dla wzrostu duchowego penitentów; psychologiczne i socjologiczne uwarunkowania penitentów.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę teoretyczną przy sprawowaniu sakramentu pokuty; w elastyczny sposób dostosować się do konkretnych uwarunkowań penitenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): sprawowania posługi spowiednika.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Teologia pastoralna fundamentalna

Cel kształcenia: ukształtowanie świadomości istoty i zbawczego posłannictwa aktualnie działającego Kościoła, który realizuje w konkretnych warunkach swoją misję pośrednictwa zbawczego.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do teologii pastoralnej: pojęcie, przedmiot materialny i formalny teologii pastoralnej. Historyczny rozwój teologii pastoralnej. Normatywny i praktyczny charakter teologii pastoralnej. Metody teologii pastoralnej. Teologia pastoralna a dyscypliny teologiczne i pozateologiczne. Misja Kościoła w świecie: stosunek Kościoła do świata (inkulturacja, zasady partycypacji rozwoju Kościoła w rozwoju świata, zagrożenia). Uświęcanie świata jako zadanie Kościoła (obecność Kościoła w życiu kulturalnym, gospodarczym, społecznym i politycznym, Kościół wobec ekologii). Znaki czasu i ich teologiczna interpretacja. Duszpasterstwo i jego podstawy teologiczne: definicja, podział, historyczny rozwój duszpasterstwa; podstawy teologiczne duszpasterstwa. Podmiot duszpasterstwa: pasterze; instytuty życia konsekrowanego; wierni świeccy. Duszpasterstwo jako działalność zorganizowana: funkcja kierownicza Kościoła (Kościół powszechny, diecezja i parafia); etapy działalności zorganizowanej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady działań duszpasterskich uwzględniających naturę i misję Kościoła.

Umiejętności (potrafi): odczytywać oraz interpretować znaki czasu; rozeznawać zastaną sytuację społeczno-kulturową i religijną, aby następnie rozwiązywać konkretne problemy duszpasterskie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizowania przedsięwzięć duszpasterskich zgodnie z przysługującymi kompetencjami i posiadanymi zdolnościami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

19. Teologia pastoralna szczegółowa

Cel kształcenia: ukształtowanie sposobu myślenia pastoralnoteologicznego, aby poznając niezmiennie teologiczne zasady urzeczywistniania się Kościoła i ucząc się odczytywania oraz interpretowania znaków czasu i rozeznawania zastanej sytuacji społeczno-kulturowej i religijnej, rozwiązywać konkretne problemy duszpasterskie.

Treści merytoryczne: duszpasterstwo zwyczajne: fundamentalne znaczenie duszpasterstwa zwyczajnego; realizacja duszpasterstwa zwyczajnego: posługa nauczania; posługa uświęcania; posługa pasterska (służebny charakter urzędów i posług w Kościele, chrześcijański styl życia, działalność charytatywna). Duszpasterstwo nadzwyczajne: istota i rozwój duszpasterstwa nadzwyczajnego; rodzaje duszpasterstwa nadzwyczajnego: specjalne: kategoriale, sytuacyjne, organizowane; specjalistyczne. Duszpasterstwo indywidualne. Miejsca realizacji duszpasterstwa: diecezja, rejon i dekanat miejscem realizacji duszpasterstwa; parafia miejscem realizacji duszpasterstwa: wspólnotowy charakter parafii; struktury wspólnotowe parafii (prezbiterium, parafialne rady: ds. ekonomicznych i duszpasterska, zrzeszenia); tradycyjne i nowe funkcje parafii; współczesne propozycje odnowy parafii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady działań duszpasterskich uwzględniających naturę i misję Kościoła.

Umiejętności (potrafi): wypracować teologicznie poprawne modele działalności duszpasterskiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): merytorycznego i metodologicznego wcielania w życie wypracowanych modeli działalności w ramach posługi duszpasterskiej na poziomie parafialnym oraz ponadparafialnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

20. Wprowadzenie do duchowości 1, 2

Cel kształcenia: wprowadzenie w dojrzałe życie duchowe. Zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z duchowości chrześcijańskiej.

Treści merytoryczne: więź z Bogiem jako centrum życia chrześcijańskiego. Chrzest jako początek życia duchowego i źródło jego dynamizmu. Duchowość a struktura psycho-fizyczno-duchowa człowieka (rozum, wola, uczucia, zmysły, wyobraźnia, pamięć, ciało). Poznanie psychologiczne a poznanie duchowe samego siebie. Dydaktyka życia duchowego (czystość intencji; ćwiczenia duchowe; asceza życia codziennego; modlitwa początkujących w życiu duchowym; codzienna Eucharystia; rachunek

sumienia; stały spowiednik; kierownictwo duchowe; itp.). Rozoznaczanie osobistego powołania. Wybrane zagadnienia z historii duchowości chrześcijańskiej. Polska duchowość i tradycja pobożnościowa. Święci i wybitne osoby Kościoła lokalnego (elementy hagiografii kapłańskiej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę duchowości chrześcijańskiej zarówno co do treści, jak i co do praktyk.

Umiejętności (potrafi): teologicznie zinterpretować ludzkie doświadczenia duchowe oraz odróżnić je od fenomenów psychicznych i innych przejawów ludzkiego działania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dojrzałego realizowania własnego życia duchowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

21. Wprowadzenie do muzyki kościelnej 1, 2

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawami teorii muzyki, chorału gregoriańskiego i zasad śpiewu.

Treści merytoryczne: zasady muzyki. Ogólna wiedza o muzyce jako sztuce. Notacja pięcioliniowa w kluczu wiolinowym i basowym. Dźwięki. Interwały. Podstawy harmonii. Ogólna wiedza na temat instrumentów muzycznych i składów orkiestrowych. Umiejętność czytania nut. Chorał gregoriański (charakterystyka, historia, repertuar, księgi). Notacja chorałowa (klucze, neumy proste i złożone, inne znaki notacyjne). Style i formy chorału gregoriańskiego. Emisja głosu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy i zasady muzyki kościelnej.

Umiejętności (potrafi): łączyć piękno muzyki z wymogami liturgicznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przygotowania lub wykonania oprawy muzycznej podczas celebracji liturgicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. Współczesny obraz świata 1, 2

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami aktualnego stanu wiedzy na temat wybranych zjawisk z zakresu fizyki, kosmologii, biologii i chemii.

Treści merytoryczne: wybrane zagadnienia z zakresu fizyki, kosmologii, biologii i chemii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy wybranych zagadnień z zakresu fizyki, kosmologii, biologii i chemii.

Umiejętności (potrafi): analizować podstawy wybranych zagadnień z zakresu fizyki, kosmologii, biologii i chemii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dialogu i badań naukowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

23. Wstęp do Katechizmu Kościoła Katolickiego 1, 2

Cel kształcenia: uzupełnienie informacji z zakresu programu katechezy szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Systematyzacja podstawowej wiedzy dotyczącej wiary katolickiej jako przygotowanie do studiów na kierunku teologia.

Treści merytoryczne: Kościół jako lud Boży i wspólnota. Zarys moralności katolickiej oraz nauki społecznej Kościoła. Znaczenie wymiaru duchowego w egzystencji osoby ludzkiej. Teoria i praktyka modlitwy osobistej i liturgicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie relacji z Bogiem dla integralnego rozwoju osoby; znaczenie Kościoła dla rozwoju wiary w życiu indywidualnym; podstawowe zasady moralności katolickiej oraz praktyki życia duchowego.

Umiejętności (potrafi): uzasadnić znaczenie wiary chrześcijańskiej dla życia osobistego oraz społecznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zastosowania zdobytej wiedzy we własnej praktyce duchowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

24. Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe

Cel kształcenia: poznanie przepisów prawa polskiego dotyczących funkcjonowania Kościoła katolickiego i prowadzenia działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem norm odnoszących się do zarządzania dobrami kościelnymi osób prawnych. Przygotowanie do wypełniania zadań duszpasterskich w zgodzie z prawem polskim. Wyrobie

świadomości złożoności obowiązującego stanu prawnego i związanej z tym konieczności korzystania z pomocy kompetentnych osób świeckich.

Treści merytoryczne: pojęcie prawa wyznaniowego i jego relacja do prawa kanonicznego. Źródła polskiego prawa wyznaniowego z uwzględnieniem ich hierarchii. Prawne pojęcie „kościół” oraz „związku wyznaniowego” (z uwzględnieniem sposobów regulacji ich sytuacji prawnej). Historia wolności religijnej i relacji państwo – Kościół w Polsce. Modele relacji państwo – Kościół (ze szczególnym uwzględnieniem ich zróżnicowania w Unii Europejskiej). Wolność sumienia i religii w Konstytucji RP (na tle standardów międzynarodowych). Relacje państwo – Kościół w Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 roku (równouprawnienie kościołów i innych związków wyznaniowych; bezstronność władz publicznych w sprawach dotyczących przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych; autonomia, niezależność i współdziałanie w relacjach między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi; konkordatowa i ustawowa forma regulacji stosunków między Rzeczpospolitą Polską i Kościołem katolickim; ustawowa forma regulacji stosunków między Rzeczpospolitą Polską i innymi związkami wyznaniowymi). Prawo jako instrument ochrony wolności religijnej (przestępstwa przeciwko wolności sumienia i wyznania, cywilnoprawna ochrona swobody sumienia i uczuć religijnych jako dóbr osobistych, gwarancje wolności od dyskryminacji religijnej, prawo do sprzeciwu sumienia). Stolica Apostolska i Państwo Miasta Watykańskiego jako podmioty prawa międzynarodowego. Kościelne jednostki organizacyjne jako podmioty praw i obowiązków na gruncie prawa polskiego (w tym: nabywanie i zbywanie majątku kościelnego, umowy dotyczące wykonywania pracy na rzecz kościelnych jednostek organizacyjnych). Znaczenie zakazu dyskryminacji religijnej pracowników w odniesieniu do podmiotów kościelnych (w tym prawo do wymagania postawy lojalności wobec przyjmowanej etyki). Prawne aspekty prowadzenia działalności duszpasterskiej (tzw. „małżeństwo konkordatowe” – wyznaniowa forma zawarcia małżeństwa cywilnego, zasady organizacji nauczania religii w szkołach publicznych, zarządzanie cmentarzami wyznaniowymi, ochrona danych osobowych w działalności duszpasterskiej). Finansowanie działalności kościelnej – uwarunkowania prawne (przepisy dotyczące ofiarności wiernych, Fundusz Kościelny, zwolnienia i ulgi podatkowe, regulacja spraw majątkowych kościelnych osób prawnych). Sytuacja prawna osób duchownych (opodatkowanie dochodów osobistych, ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, ochrona tajemnicy spowiedzi w prawie polskim).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie Kościoła katolickiego i prowadzenie działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem norm odnoszących się do zarządzania dobrami kościelnymi osób prawnych.

Umiejętności (potrafi): wypełniać zadania duszpasterskie w zgodzie z prawem polskim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z pomocy kompetentnych osób świeckich w zakresie funkcjonowania Kościoła katolickiego i prowadzenia działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

IV. 3. Grupa treści związanych z muzyką sakralną

1. Chorał gregoriański 1, 2

Cel kształcenia: zapoznanie się z podstawami teorii chorału gregoriańskiego. Przygotowanie do samodzielnego i kolektywnego wykonywania dzieł chorału gregoriańskiego.

Treści merytoryczne: słowo – podstawowe źródło gregoriańskiej kompozycji. Modalność utworów gregoriańskich: modalność archaiczna, modalność ewoluowana (octoechos). Melodia – rzeczywistość uwarunkowana przez słowo. Znak neumatyczny – pośrednik między słowem a melodią. Notacja muzyczna i jej znaczenie dla interpretacji. Semiologia gregoriańska i podstawowe rękopisy adiaSTEMATYCZNE. Od tekstu do rytmu. Neumy jednodźwiękowe (punctum, virga, tractulus, uncinus). Neumy dwudźwiękowe (clivis, pes). Neumy trzydźwiękowe (torculus, porrectus, scandicus, climacus).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy chorału gregoriańskiego oraz ich wzajemne relacje.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie i kolektywnie wykonać utwór chorału gregoriańskiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego, a także przygotowania kolektywnego wykonania repertuaru chorału gregoriańskiego na określoną celebrację liturgiczną.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Chór 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

Cel kształcenia: praktyczna realizacja liturgicznych utworów wokalnych lub wokально-instrumentalnych. Zdobywanie doświadczenia i praktyki, niezbędnej w późniejszej pracy dyrygenckiej. Scalanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z zakresu szeroko rozumianej problematyki muzycznej. Przygotowanie do działań liturgicznych i artystycznych poprzez czynne uczestnictwo w koncertach i innych wydarzeniach artystycznych oraz liturgicznych.

Treści merytoryczne: wybrane przez pedagogów na początku semestru liturgiczne utwory muzyczne, dostosowane do możliwości zespołu, a także potrzeb repertuarowych, artystycznych i liturgicznych uczelni. Realizacja wybranych liturgicznych utworów wokalnych lub wokально-instrumentalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnorodny materiał liturgiczno-muzyczny w zakresie jego stylu, formy i podstawowych elementów dzieła muzycznego; specyfikę instrumentów klawiszowych; zależności muzyczne, jakie stosuje kompozytor.

Umiejętności (potrafi): wykonać liturgiczne utwory muzyczne zgodnie ze stylistyką epoki, w której zostały stworzone; świadomie i prawidłowo zinterpretować wykonywane liturgiczne utwory muzyczne, zgodnie z właściwym dziełu stylem wykonawczym; współdziałać z innymi wykonawcami podczas wykonywania utworów; doskonalić swój warsztat wokalny, świadomie operując własnym ciałem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uruchomienia własnej wyobraźni muzycznej i intelektualnej w celu osiągnięcia dobrego efektu liturgiczno-artystycznego; samooceny swoich działań i wyciągania wniosków przekładających się na konkretne działania; samodzielnej pracy i jednoczesnego działania kolektywnego; kreatywności i otwartości na coraz to nowe wyzwania zawodowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Dyrygowanie

Cel kształcenia: wykształcenie dyrygenta, posiadającego umiejętności techniczne i organizacyjne do prowadzenia wielogłosowego zespołu wokálního oraz wokально-instrumentalnego. Nabycie odpowiednich cech i nawyków, niezbędnych do pracy z grupą muzyków. Nauka pracy z partyturami utworów liturgicznych.

Treści merytoryczne: podstawy techniki dyrygenckiej (postawa, ćwiczenia rozluźniające, prawidłowy rysunek schematów dyrygenckich, korelacja oddechu i ruchu, przedtakt). Szeroki zakres elementów dyrygowania (schematy metryczne, uniezależnienie rąk, artykulacja, dynamika, tempo, fermata). Problematyka rozumienia interpretacji liturgicznego dzieła muzycznego (rodzaje faktur, realizacja warstwy semantycznej i strukturalnej tekstu słownego, realizacja warstwy ekspresyjnej). Metody odczytywania i uczenia się partytur (realizacja partytury na instrumencie klawiszowym).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy liturgicznego dzieła muzycznego oraz ich wzajemne relacje; określony zakres problematyki związany z technologiami stosowanymi w muzyce (w ujęciu całościowym); rozwój technologiczny związany muzyką sakralną.

Umiejętności (potrafi): tworzyć i realizować koncepcje artystyczne związane z muzyką sakralną; dysponować umiejętnościami niezbędnymi do wyrażenia określonych koncepcji artystycznych związanych z muzyką sakralną; interpretować utwory muzyki sakralnej; przekazać dzieło muzyki sakralnej w pełni, tzn. przekazać jego materiał dźwiękowy, formę i zawarte w nim idee teologiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego podejmowania niezależnych prac, wykazując się umiejętnościami zbierania, analizowania i interpretowania informacji, rozwijania idei i formułowania krytycznej argumentacji oraz wewnętrzną motywacją i umiejętnością organizacji pracy; efektywnego wykorzystania: wyobraźni, intuicji, emocjonalności, zdolności twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów, zdolności elastycznego myślenia, adaptowania się do nowych i zmieniających się okoliczności; kontrolowania własnych zachowań i przeciwdziałania lękom i stresom, jak również sprostania warunkom związanym z publicznymi występami lub prezentacjami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Kompozycja liturgiczna

Cel kształcenia: nabycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych związanych z komponowaniem form muzycznych mieszczących się w ramach liturgii katolickiej.

Treści merytoryczne: zaznajomienie z problematyką kompozycji. Omawianie i analiza liturgicznych utworów organowych. Poznanie różnych form muzycznych związanych głównie z liturgią. Zapoznanie z problematyką komponowania. Poznawanie różnych faktur. Analiza utworów muzycznych z literatury liturgicznej. Komponowanie utworów chóralnych również z wykorzystaniem głosu solowego i akompaniamentu organowego. Komponowanie śpiewu przed Ewangelią (Alleluja), jak i utworów na dziękczynienie oraz postludiów. Komponowanie na chór a cappella jak i z akompaniamentem, opracowywanie (instrumentowanie) własnych utworów (pieśni) na różne składy instrumentalne oraz orkiestrę dętą.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię związaną z komponowaniem form muzycznych mieszczących się w ramach liturgii katolickiej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie realizować i wyrazić własne koncepcje artystyczne mieszczące się w ramach liturgii katolickiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego uczestniczenia w życiu kulturalnym i jego kształtowania w ramach lokalnej społeczności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Harmonia modalna 1, 2

Cel kształcenia: zapoznanie z ogólną teorią harmonii gregoriańskiej. Wykształcenie umiejętności stylowego harmonizowania liturgicznych śpiewów skomponowanych w skalach modalnych.

Treści merytoryczne: podstawy notacji neumatycznej. Średniowieczny system modalny. Solmizacja i podział na hesachordy (na podstawie traktatu Gwidona z Arezzo). Podstawy harmonii heksachordalnej (dobór i łączenie akordów w układzie 4-gł). Rodzaje kadencji modalnych. Kadencja landinowska. System modalny w renesansowej polifonii. Kanon menzuralny. Modalność w muzyce XIX i XX w., a także muzyce współczesnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne zasady harmonii modalnej.

Umiejętności (potrafi): wykonać na organach wybrany utwór.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju własnej wiedzy i umiejętności muzycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Harmonia praktyczna

Cel kształcenia: praktyczna realizacja problematyki z zakresu materiału przerabianego w ramach przedmiotu harmonia teoretyczna.

Treści merytoryczne: akord D7 – zasady rozwiązywania i stosowania w konstrukcji harmonicznnej. Inne dysonansowe formy akordu dominanty (dominanta septymowa bez prymu, akord chopinowski, formy D9). Realizacja konstrukcji harmonicznnej z dysonansowymi formami dominanty. Harmonizacja melodii z zastosowaniem dysonansowych form dominanty. Kadencja wielka doskonała z dysonansowymi formami dominanty. Progresje z dysonansowymi formami dominanty. Podstawowe akordy poboczne – zasady dwojenia składników i następstwa funkcyjnego. Harmonizacja melodii z dysonansowymi formami dominanty i akordami pobocznymi. Kadencje z akordami pobocznymi st. II i VI (zwodnicza, neapolitańska). Funkcje poboczne z dodaną septymą. Akordy T, S i D z dodaną sekstą. Funkcje nonowe na wszystkich stopniach skali.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę z zakresu materiału przerabianego w ramach przedmiotu harmonia teoretyczna.

Umiejętności (potrafi): harmonizować pieśni; grać pieśni *a vista*; grać pieśni w transpozycjach; grać modulacje.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego i kolektywnego rozwijania własnych zdolności słuchowo-wokalnych związanych z harmonizowaniem liturgicznych śpiewów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Harmonia teoretyczna

Cel kształcenia: opanowanie wiadomości z zakresu budowy akordów, łączenia i przewrotów trójdźwięków triady harmoniczej, kadencji, dominaty septymowej i nonowej, trójdźwięków pobocznych, modulacji, basu cyfrowanego.

Treści merytoryczne: akord D7 – zasady rozwiązywania i stosowania w konstrukcji harmoniczej. Inne dysonansowe formy akordu dominaty (dominanta septymowa bez prymu, akord chopinowski, formy D9). Realizacja konstrukcji harmoniczej z dysonansowymi formami dominaty. Harmonizacja melodii z zastosowaniem dysonansowych form dominaty. Kadencja wielka doskonała z dysonansowymi formami dominaty. Progresje z dysonansowymi formami dominaty. Podstawowe akordy poboczne – zasady dwojenia składników i następstwa funkcyjnego. Harmonizacja melodii z dysonansowymi formami dominaty i akordami pobocznymi. Kadencje z akordami pobocznymi st. II i VI (zwodnicza, neapolitańska). Funkcje poboczne z dodaną septymą. Akordy T, S i D z dodaną sekstą. Funkcje nonowe na wszystkich stopniach skali.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne i praktyczne zasady budowy akordów, sposoby łączenia oraz ich zależności funkcyjne w harmonice dur – moll; sposoby harmonizacji melodii utworu muzycznego z wykorzystaniem poznanych środków harmoniki funkcyjnej; zasady realizacji improwizacji wykorzystującej różne akordy, wzory połączeń i środki harmoniczne.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo odczytać oraz interpretować przebieg harmoniczy tekstów nutowych; analizować oraz rozpoznawać słuchowo poznane akordy ujęte w podstawowe wzory kadencji, progresji, konstrukcje, elementy planu harmonicznego istotne dla budowy formalnej utworów; tworzyć i realizować własne akompaniamenty instrumentalne w zakresie potrzebnym do celebracji nabożeństw z wykorzystaniem poznanych środków harmoniczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prawidłowego stosowania i interpretowania odmiennych środków harmoniczych stosowanych w różnych epokach i stylach muzycznych podczas celebracji nabożeństw; starannej realizacji zadań związanych z muzyczno-liturgiczną oprawą nabożeństw.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Emisja głosu i kształcenie słuchu 1, 2

Cel kształcenia: rozwijanie wrodzonych predyspozycji słuchowych (słuchu wysokościowego i harmonicznego, poczucia rytmu, pamięci muzycznej). Rozwijanie zdolności w zakresie rozpoznawania, nazywania i zapisywania interwałów prostych i złożonych, wszystkich postaci trójdźwięków, gam dur-moll we wszystkich odmianach. Wykształcenie umiejętności zapisywania i realizacji struktur rytmicznych 1 i 2-gł, zawierających różnego rodzaju grupy rytmiczne, w tym niemiarowe. Biegłe realizowanie głosem i przy fortepianie jedno i wielogłosowych ćwiczeń solfeżowych i pieśni kościelnych nazwami literowymi oraz solmizacją, transponowanie. Wykształcenie umiejętności pisania dyktand muzycznych oraz zapisywania z pamięci prostych i bardziej złożonych struktur melodyczno-rytmicznych, pieśni kościelnych.

Treści merytoryczne: rozpoznawanie słuchowe interwałów, akordów i gam. Śpiewanie interwałów, akordów i gam. Rozpoznawanie i notacja struktur metro-rytmicznych. Czytanie nut głosem. Zapisywanie dyktand interwałowych, melodycznych i rytmicznych. Transponowanie pisemne i śpiewem. Rozwijanie pamięci i wyobraźni muzycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementy dzieła muzycznego oraz ich wzajemne relacje.

Umiejętności (potrafi): w zakresie słuchowym biegle rozpoznawać materiał muzyczny, a także zapamiętać go i operować nim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego i kolektywnego rozwijania własnych zdolności słuchowo-wokalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Organoznawstwo

Cel kształcenia: zapoznanie z ogólnymi informacjami dotyczącymi historii powstania organów, ich ewoluowania na przestrzeni wieków. Zdobycie umiejętności opisanie instrumentu, świadomego umiejscowienia organów w liturgii oraz zdiagnozowania ogólnych problemów technicznych. Opanowanie postaw strojenia głosów labialnych i języczkowych.

Treści merytoryczne: historia powstania organów i moment ich zastosowania w liturgii. Ewolucja organów na przestrzeni wieków (nurt świecki). Nauka i technika – przenikanie wiedzy do sztuki organmistrzowskiej (chemia, fizyka, elektronika itp.). Opis budowy organów – silnik, miech, wiatrownice, piszczałki, kontuar, dyspozycja. Znajomość materiałów i narzędzi – diagnozowanie usterek, dbałość o instrument. Intonacja i strojenie. Historyczne temperacje. Organy w dokumentach Kościoła rzymskokatolickiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę związaną z technologiami stosowanymi w muzyce (w ujęciu całościowym i typowo sakralnym); rozwój technologiczny związany z muzyką sakralną.

Umiejętności (potrafi): efektywnie stosować techniki związane z wykorzystywaniem w liturgii organów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego przygotowania organów do pracy, a także samodzielnie zdiagnozować ogólne problemy techniczne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Prawodawstwo muzyki liturgicznej

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi dokumentami Kościoła dotyczącymi muzyki liturgicznej. Opanowanie podstawowych zagadnień dotyczących prawodawstwa muzyki liturgicznej w jej aspekcie teoretycznym i praktycznym.

Treści merytoryczne: główne dokumenty Kościoła dotyczące muzyki liturgicznej. Podstawowe teoretyczne i praktyczne zagadnienia związane z prawodawstwem muzyki liturgicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): treść głównych dokumentów Kościoła dotyczących muzyki liturgicznej; podstawowe teoretyczne i praktyczne zagadnienia związane z prawodawstwem muzyki liturgicznej.

Umiejętności (potrafi): zgodnie z prawodawstwem muzyki liturgicznej muzyczno-liturgicznie przygotować i samodzielnie wykonać repertuar na określonej celebracji liturgicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania i propagowania przepisów związanych z prawodawstwem muzyki liturgicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

11. Śpiew liturgiczny 1, 2, 3, 4, 5, 6

Cel kształcenia: poznanie podstawowego kanonu źródeł śpiewów liturgicznych. Samodzielne przygotowywanie i wykonywanie różnych form śpiewów liturgicznych. Stałe poszerzanie repertuaru śpiewów. Wykształcenie umiejętności poprawnego zastosowania poznanego repertuaru w liturgii. Rozwijanie możliwości wokalnych i wykonawczych u siebie i innych. Solowe i zespołowe wykonywanie śpiewów przewidzianych w programie nauczania. Zrozumienie specyfiki śpiewu liturgicznego.

Treści merytoryczne: prezentacja podstawowych źródeł zawierających śpiew liturgiczny. Omówienie form muzycznych w zakresie śpiewu liturgicznego i sposobów ich wykonywania. Śpiewy stałe i zmienne mszy św. Śpiewy na poszczególne okresy roku liturgicznego, święta i uroczystości. Śpiewy liturgii pogrzebowej i liturgii sakramentu małżeństwa. Repertuar śpiewów podczas nabożeństw. Repertuar śpiewów psalmodycznych. Repertuar pieśni mniej znanych i rzadko wykonywanych w kościołach. Dobór repertuaru zgodnie z wymogami liturgii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowy kanon śpiewów liturgicznych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie przygotować i zastosować poznany repertuar muzyczny w liturgii; solowo i w zespole wykonać śpiewy liturgiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania u siebie i innych możliwości wokalnych i wykonawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. 4. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii

1. Przedmiot do wyboru 1

1.1. Znaczenie sumienia w kontekście życia rodzinnego

Cel kształcenia: zapoznanie ze współczesnym dyskursem dotyczącym znaczenia sumienia w życiu indywidualnym i społecznym. Poznanie znaczenia kształtowania sumienia w kontekście integracji osobowości. Zaznajomienie z konfliktami sumienia wynikającymi z sytuacji zderzenia różnych systemów wartości.

Treści merytoryczne: główne teorie dotyczące sumienia we współczesnej refleksji etycznej i teologicznomoralnej. Znaczenie wychowania sumienia w procesie dojrzewania i integracji osobowości. Sumienie a dojrzałość osobowa. Sumienie a konflikty wartości. Typologia różnych sytuacji konfliktów sumienia w życiu indywidualnym i społecznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne teorie etyczne dotyczące sumienia; znaczenie wychowania sumienia w procesie integracji osobowości.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować typowe obszary konfliktów sumienia w kontekście indywidualnym i społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestnictwa w rozwiązywaniu konfliktów sumienia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

1.2. Etyczne aspekty zarządzania zasobami ludzkimi

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami zarządzania kapitałem ludzkim, etycznymi aspektami i problemami związanymi z zarządzaniem kapitałem ludzkim.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia z zakresu zarządzania kapitałem ludzkim. Zarys historii zarządzania. Podstawowe pojęcia z zakresu etyki ogólnej. Autorytet w zarządzaniu. Wymagania etyczne w stosunku do przełożonych. Osobowość przełożonego. Zarzuty pod adresem osób pełniących funkcje kierownicze. Etyczny wymiar relacji przełożony - podwładny (molestowanie seksualne, mobbing).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane z zarządzaniem kapitałem ludzkim w kontekście aspektów etycznych.

Umiejętności (potrafi): przeanalizować problemy etyczne z zakresu zarządzania kapitałem ludzkim, w szczególności pod kątem relacji przełożony - podwładny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): troski o dobro współpracownika i podwładnego; promowania wartości chrześcijańskich w zarządzaniu kapitałem ludzkim.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Przedmiot do wyboru 2

2.1. Przeciwdziałanie i ograniczanie agresji wśród dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami przeciwdziałania i ograniczania agresji wśród dzieci i młodzieży.

Treści merytoryczne: wielość ujęć i rozmiar zjawiska agresja – agresja jako instynkt, agresja jako reakcja na frustrację, agresja jako nabyty popęd, agresja jako nawyk, złożone postacie agresji. Zachowanie agresywne u dzieci i młodzieży. Potrzeby psychiczne dzieci i młodzieży. Kary i nagrody w wychowaniu. Wychowanie bez kar i nagród. Agresja uczniowska. Bezradność i agresja dorosłego wobec osoby nieletniej. Atmosfera porozumienia w grupie. Uczenie się rozumienia innych. Porozumiewanie się nauczycieli, wychowawców i rodziców. Szkolne porozumienie przeciw agresji. Indywidualizacja i rozwijanie poczucia wspólnoty.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie agresji; wiedzę z zakresu profilaktyki i ograniczania agresji.

Umiejętności (potrafi): udzielić podstawowej pomocy ofiarom agresji; w podstawowy sposób przeciwdziałać i ograniczać agresję wśród dzieci i młodzieży.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zapobiegania zjawisku agresji wśród dzieci i młodzieży.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2.2. Pozytywne i negatywne skutki powszechności Internetu

Cel kształcenia: zapoznanie z wpływem Internetu na społeczeństwo. Zaznajomienie z problemami związanymi z korzystaniem z Internetu przez osoby w różnym wieku, a także poznanie sposobów ich rozwiązania.

Treści merytoryczne: podstawowe informacje na temat powstania, funkcjonowania i rozwoju Internetu. Problemy związane z korzystaniem z komputera i Internetu przez dzieci, młodzież, dorosłych, osoby w podeszłym wieku. Społeczne skutki powszechności i rozwoju Internetu – pozytywne i negatywne. Zjawisko MMO. Wpływ Internetu na funkcjonowanie rodziny. Internet i wirtualna rzeczywistość – opis stanu obecnego oraz próba przewidzenia przyszłego rozwoju i jego skutków. Praktyczne wykorzystanie powszechności Internetu. Propozycje uniknięcia lub zminimalizowania zagrożeń związanych z Internetem. Znajomość Internetu jako ważny składnik kompetencji społecznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zaburzenia i dysfunkcje wynikające z nieodpowiedniego korzystania z Internetu; zasady odpowiedniego korzystania z komputera i Internetu.

Umiejętności (potrafi): dyskutować na temat współczesnych problemów i konfliktów moralnych wynikających z powszechności Internetu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przewidywania skutków wynikających z korzystania z Internetu w określony sposób; odpowiedzialnego korzystania z zasobów Internetu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Przedmiot do wyboru 3

3.1. Historia Warmii i Mazur

Cel kształcenia: zapoznanie z dziejami oraz kulturą i sztuką Warmii i Mazur.

Treści merytoryczne: Prusowie; Państwo Krzyżackie. Warmia - kraina historyczna. Warmia i Mazury 1772-1945. Powojenne dzieje Warmii i Mazur. Kultura i sztuka na Warmii i Mazurach. Obrzędy i zwyczaje regionu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dzieje oraz kulturę i sztukę Warmii i Mazur.

Umiejętności (potrafi): objaśnić procesy historyczne związane z dziejami Warmii i Mazur; scharakteryzować kulturę i sztukę Warmii i Mazur.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania w swoim środowisku dorobku kulturowego i sztuki Warmii i Mazur.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3.2. Inspiracje biblijne w wybranej współczesnej literaturze

Cel kształcenia: zapoznanie z w głównymi trendami w interpretacji treści biblijnych w wybranych współczesnych dziełach literackich.

Treści merytoryczne: główne trendy w interpretacji treści biblijnych na przykładach współczesnej literatury. Prezentacja życiorysów i dorobku literackiego wybranych autorów. Przykłady współczesnych ekranizacji i interpretacji teatralnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy, zjawiska i teorie z zakresu teologii biblijnej i literaturoznawstwa.

Umiejętności (potrafi): wskazać i zinterpretować wybrane inspiracje biblijne we współczesnej literaturze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania w swoim środowisku kultury chrześcijańskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Przedmiot do wyboru 4

4.1. Przygotowanie do małżeństwa

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi założeniami i celami bezpośredniego przygotowania do małżeństwa oraz nowoczesnymi formami jego realizacji.

Treści merytoryczne: różnice psychiczne pomiędzy mężczyzną a kobietą. Poznanie siebie w narzeczeństwie – bagaż doświadczeń, perspektywy i oczekiwania. Komunikacja życzeń i oczekiwań. Zasady dobrego porozumiewania się. Etyka seksualna przedmałżeńska i małżeńska. Właściwe relacje w rodzinie: małżonkowie – teściowie, rodzice – dzieci. Problematyka planowania

rodziny. Rodzina wobec wyzwań współczesności – wybrane zagadnienia. Treść i znaczenie przysięgi małżeńskiej. Obrzędy sakramentu małżeństwa. Karta praw rodziny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe założenia i cele bezpośredniego przygotowania do małżeństwa oraz nowoczesne formy jego realizacji; skutki zawarcia małżeństwa.

Umiejętności (potrafi): przeanalizować procesy wewnątrzrodzinne w świetle kultury, psychologii, pedagogiki, socjologii i teologii; sformułować tezy w ramach teologii moralnej i biblijnej odnośnie do religijnych podstaw życia rodzinnego; rozpoznawać typy argumentacji bioetycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania w swoim środowisku chrześcijańskiego modelu rodziny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4.2. Dlaczego zło?

Cel kształcenia: zapoznanie się z filozoficznymi, socjologicznymi, psychologicznymi i teologicznymi teoriami zła w świecie, w kontekście przyczyn zła i możliwości jego przezwyciężenia.

Treści merytoryczne: zło w myśli filozoficznej. Zło a nauki współczesne: zło w człowieku, zło w społeczności. Symbole i mity zła: plama, grzech, wina. Zło jako zasada początku. Zło jako decyzja wolności. Zło a problem sensu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorie na temat zła na różnych płaszczyznach (filozoficznej, socjologicznej, psychologicznej i teologicznej).

Umiejętności (potrafi): dyskutować na temat istnienia zła w świecie, powołując się przy tym na odpowiednią literaturę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zajmowania racjonalnych i przemyślanych postaw wobec niepokojących go zjawisk, z wykluczeniem postaw wizjonerskich i emocjonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

5. Przedmiot do wyboru 5

5.1. Komunikacja międzykulturowa

Cel kształcenia: poznanie podstawowej wiedzy o komunikacji międzykulturowej, jej funkcjonowaniu i znaczeniu w warunkach zróżnicowania społecznego i kulturowego. Nabycie kompetencji komunikacyjnych potrzebnych do dialogu międzykulturowego.

Treści merytoryczne: definicja komunikacji międzykulturowej. Modele komunikacji. Komunikacja przez język. Komunikacja niewerbalna. Upodobania kulinarne. Edukacja międzykulturowa. Dialog międzykulturowy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problem przekraczania barier kulturowych i czynniki wpływające na proces komunikacji społecznej.

Umiejętności (potrafi): analizować zachowania ludzkie w kategoriach uprzedzeń; ustalić kryteria dialogu międzykulturowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania dialogu między przedstawicielami różnych kultur.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

5.2. Biblijna i współczesna wizja starości

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą i uwrażliwienie na problematykę starzenia się ludzi w aspekcie kulturowym oraz poznanie tej problematyki w aspekcie zadań rozwojowych i możliwości człowieka starszego.

Treści merytoryczne: terminologia i tło biblijnej refleksji o starości. Historyczno-kulturowe tło biblijnego orędzia o starości. Wielkość i piękno starości. Udręki sędziwego wieku. Ubytek sprawności fizycznej (pogarszanie się kondycji starszego człowieka). Pogarszanie się predyspozycji umysłowej i zamykanie się we własnym świecie. Paraneza biblijna ukierunkowana na podeszły wiek. Starość jako wyzwanie. Rola człowieka starszego w rodzinie i społeczeństwie. Psychospołeczne uwarunkowania jakości życia osób starszych w rodzinach i domach opieki społecznych. Aktywność społeczna ludzi starszych i jej uwarunkowania. Deklaracja Wiedeńska (1982) dotycząca problemów starszego

pokolenia: niezależność ludzi starszych, uczestnictwo w życiu społecznym, opieka, samorealizacja i godność. Regionalna strategia wdrażania międzynarodowego planu działań w sprawie starzenia się społeczeństw.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę związaną ze starzeniem się ludzi w aspekcie kulturowym.

Umiejętności (potrafi): przeanalizować i wyjaśnić możliwości człowieka starszego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wspierania osób starszych w ich rozwoju i godnym przeżywaniu przez nie starości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka w zakresie muzyki sakralnej – ciągła

Przedmioty: 1. Praktyka muzyczno-liturgiczna 1 – ciągła; 2. Praktyka muzyczno-liturgiczna 2 – ciągła.

Cel kształcenia: poszerzenie i ugruntowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych związanych z pracą muzyka kościelnego (organisty).

Treści kształcenia: zadania muzyka kościelnego (organisty) w parafii. Muzyczno-liturgiczne przygotowanie do celebracji nabożeństw. Repertuar na określoną celebrację liturgiczną, w zależności od jej charakteru oraz okresu liturgicznego. Samodzielne przygotowywanie i ćwiczenie repertuaru na określoną celebrację liturgiczną. Samodzielne wykonywanie repertuaru podczas określonej celebracji liturgicznej. Samodzielne przygotowywanie się do muzyczno-liturgicznej animacji różnych grup i wspólnot parafialnych. Samodzielna muzyczno-liturgiczna animacja różnych grup i wspólnot parafialnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania muzyka kościelnego (organisty) w parafii.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu nauk teologicznych w zawodowej praktyce muzyczno-liturgicznej; efektywnie zarządzać czasem oraz muzyczno-liturgicznie animować różne grupy i wspólnoty parafialne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, z nauczycielami akademickimi, duszpasterzami i muzykami kościelnymi (organistami) w celu poszerzenia swojej wiedzy i umiejętności; współpracy z duszpasterzami i muzykami kościelnymi (organistami) w ramach duszpasterstwa parafialnego, w szczególności w zakresie muzyczno-liturgicznej oprawy nabożeństw i muzyczno-liturgicznej animacji różnych grup i wspólnot parafialnych; sumiennego i odpowiedzialnego wypełnienia powierzonych zadań duszpasterskich, w szczególności w zakresie muzyczno-liturgicznej oprawy nabożeństw i muzyczno-liturgicznej animacji różnych grup i wspólnot parafialnych.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

2. Praktyka w zakresie muzyki sakralnej – śródroczna

Przedmioty: 1. Praktyka muzyczno-liturgiczna 1 – śródroczna; 2. Praktyka muzyczno-liturgiczna 2 – śródroczna.

Cel kształcenia: poszerzenie i ugruntowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych związanych z pracą muzyka kościelnego (organisty).

Treści kształcenia: zadania muzyka kościelnego (organisty) w parafii. Muzyczno-liturgiczne przygotowanie do celebracji nabożeństw. Repertuar na określoną celebrację liturgiczną, w zależności od jej charakteru oraz okresu liturgicznego. Muzyczno-liturgiczna animacja różnych grup i wspólnot parafialnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania muzyka kościelnego (organisty) w parafii.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu nauk teologicznych w zawodowej praktyce muzyczno-liturgicznej; efektywnie zarządzać czasem oraz muzyczno-liturgicznie animować różne grupy i wspólnoty parafialne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, z nauczycielami akademickimi, duszpasterzami i muzykami kościelnymi (organistami) w celu

poszerzania swojej wiedzy i umiejętności; współpracy z duszpasterzami i muzykami kościelnymi (organistami) w ramach duszpasterstwa parafialnego, w szczególności w zakresie muzyczno-liturgicznej oprawy nabożeństw i muzyczno-liturgicznej animacji różnych grup i wspólnot parafialnych; sumiennego i odpowiedzialnego wypełnienia powierzonych zadań duszpasterskich, w szczególności w zakresie muzyczno-liturgicznej oprawy nabożeństw i muzyczno-liturgicznej animacji różnych grup i wspólnot parafialnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

VI. INNE

1. Ergonomia

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami racjonalnego wykorzystania czasu.

Treści merytoryczne: praca, czas wolny, wypoczynek. Sposoby racjonalizacji wykonywanej pracy. Sposoby pasywnego i aktywnego wypoczynku. Niebezpieczeństwa dla zdrowia fizycznego i psychicznego związane z niehigienicznym i nieracjonalnym trybem życia i pracy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady racjonalnego wykorzystania czasu; znaczenie aktywnego wypoczynku dla efektywności wykonywanej pracy.

Umiejętności (potrafi): w racjonalny sposób organizować swój czas; planować zajęcia, aby bardziej efektywnie wykorzystać czas.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): racjonalnego planowania swojego trybu życia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami kultury osobistej oraz zasadami zachowania w różnych sytuacjach zawodowych i towarzyskich.

Treści merytoryczne: elementy historyczne *savoir-vivre*'u. Znaczenie etykiety dla kultury. Etykieta jako wyraz szacunku dla otoczenia. Zasady zachowania się przy stole. Zasady związane z relacjami w pracy zawodowej. Znaczenie wychowania młodego pokolenia według zasad kultury osobistej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie zasad poprawnego zachowania się dla kultury osobistej oraz społecznej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać wymogi etykiety odpowiednie do różnych sytuacji prywatnych i zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad etykiety w życiu indywidualnym i zawodowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką, obszarami naruszenia i znaczeniem ochrony własności intelektualnej w życiu społecznym.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Etyczny wymiar naruszenia własności intelektualnej. Odpowiedzialność prawna za naruszenia własności intelektualnej. Kwestia plagiatu i autoplgiatu. Ochrona własności intelektualnej w pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie ochrony, jej zasady, a także odpowiedzialność etyczną i prawną za naruszenie własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady ochrony własności intelektualnej we własnej pracy naukowej i aktywności zawodowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): propagowania zasad ochrony własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Treści merytoryczne: podstawowe zasady bezpieczeństwa w pracy biurowej, obchodzenia się z urządzeniami elektrycznymi i ewakuacji w razie zagrożenia. Udzielanie pierwszej pomocy. Sposoby bezpiecznej utylizacji odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów elektronicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady bezpieczeństwa i higieny pracy.

Umiejętności (potrafi): zachować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy zarówno w pracy codziennej, jak też w sytuacji zagrożenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy w zależności od specyfiki wykonywanego zajęcia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU TEOLOGIA
W ZAKRESIE: FORMACJA KAPŁAŃSKA**

Obowiązuje od cyklu: 2023 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 12

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk teologicznych, dyscyplina naukowa: nauki teologiczne, dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia, dziedzina sztuki, dyscyplina artystyczna: sztuki muzyczne

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęć dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Wstęp do Katechizmu Kościoła Katolickiego 1	I	5,25	0	egz.	f	60	30	30	4	0	0
2	Współczesny obraz świata 1	I	3	0	egz.	f	30	30	0	4	0	0

3	Czytanie Pisma świętego jako słowa Bożego 1	I	3	0	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
4	Wprowadzenie do duchowości 1	I	3	0	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
5	Literatura i kod kulturowy 1	I	7	0	egz.	f	90	45	45	4	0	0
6	Wprowadzenie do muzyki kościelnej 1	I	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Historia i tradycje Kościoła lokalnego 1	I	2	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
8	Metodyka uczenia się i pracy z tekstem 1	I	1	1	zal. oc.	f	6	0	6	2	0	0
9	Kultura języka polskiego 1	I	2	0	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			28,25	3	x	x	276	135	141	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	36	0	36	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			28,25	3	x	x	276	135	141	24	0	0
VI. INNE												
1	Ergonomia	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			29,75	3	x	x	288	147	141	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 1	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Wstęp do Katechizmu Kościoła Katolickiego 2	II	5,25	0	egz.	f	60	30	30	4	0	0
2	Współczesny obraz świata 2	II	3	0	egz.	f	30	30	0	4	0	0
3	Czytanie Pisma świętego jako słowa Bożego 2	II	3	0	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
4	Wprowadzenie do duchowości 2	II	3	0	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
5	Literatura i kod kulturowy 2	II	7	0	egz.	f	90	45	45	4	0	0
6	Wprowadzenie do muzyki kościelnej 2	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Historia i tradycje Kościoła lokalnego 2	II	2	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
8	Metodyka uczenia się i pracy z tekstem 2	II	1	1	zal. oc.	f	6	0	6	2	0	0
9	Kultura języka polskiego 2	II	2	0	zal. oc.	f	15	5	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			28,25	3	x	x	276	135	141	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	36	0	36	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			28,25	3	x	x	276	135	141	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30,25	5	x	x	306	135	171	25	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	8	x	x	594	282	312	49	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Technologie informacyjno-komunikacyjne	III	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
2	Język obcy 2	III	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	4	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Wstęp do filozofii	III	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Logika	III	3	0	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Metafizyka	III	5	0	egz.	o	60	50	10	4	0	0
4	Historia filozofii – starożytność i średniowiecze	III	5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	0	x	x	195	110	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 1	III	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – starożytność	III	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5,5	3	x	x	70	15	55	6	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	3	x	x	45	0	45	2	0	0		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	x	x	0	0	0	0	0	0		
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Psychologia ogólna	III	5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	0	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			29,5	7	x	x	385	155	230	24	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 3	IV	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych	IV	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia nauki	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
2	Historia filozofii – nowożytność i współczesność	IV	6,5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0

3	Teoria poznania	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10,5	0	x	x	120	70	50	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 2	IV	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Muzyka kościelna – zasady muzyki	IV	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze	IV	2	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	85	15	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	IV	3	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Pedagogika	IV	5	0	egz.	o	75	45	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	0	x	x	105	60	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 1. CN Związanych z podstawami dydaktyki i emisją głosu												
1	Emisja głosu	IV	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30,5	8	x	x	400	175	225	28	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	15	x	x	785	330	455	52	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 4	V	2	2	egz.	f	30	0	30	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 1	V	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
3	Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych	V	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	90	30	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa	V	5,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Filozofia Boga	V	3,0	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Filozofia człowieka	V	5,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	0	x	x	150	110	40	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 3	V	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Muzyka kościelna – chorał gregoriański	V	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Historia Kościoła powszechnego – nowożytność	V	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,5	4	x	x	85	15	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Język hebrajski	V	3,75	3,75	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Język grecki	V	3,75	3,75	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,5	7,5	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7,5	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	7,5	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			32	13,5	x	x	385	155	230	24	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia religii	VI	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
2	Etyka ogólna i stosowana	VI	5	0	egz.	o	75	30	45	4	0	0
3	Filozofia kultury, sztuki i techniki	VI	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Filozofia społeczno-polityczna	VI	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	0	x	x	165	90	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 4	VI	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – współczesność	VI	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
3	Muzyka kościelna – tony psalmowe	VI	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Patrologia	VI	4	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
5	Wstęp do teologii	VI	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej	VI	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14,5	4	x	x	205	105	100	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. CN Związanych z podstawami dydaktyki i emisją głosu												
1	Podstawy dydaktyki	VI	2,5	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,5	0	x	x	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			28	4	x	x	400	210	190	30	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	17,5	x	x	785	365	420	54	0	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II. PODSTAWOWYCH												
1	Socjologia	VII	1,5	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Edukacja medialna	VII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	2	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu	VII	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Sztuka kościelna	VII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie	VII	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
4	Liturgika fundamentalna	VII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
5	Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób	VII	2,5	0	zal. oc.	o	40	30	10	2	0	0
6	Teologia fundamentalna	VII	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
7	Teologia moralna fundamentalna	VII	3	0	zal. oc.	o	60	45	15	2	0	0
8	Katechetyka fundamentalna	VII	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
9	Prawo kanoniczne – normy ogólne	VII	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
10	Historia Kościoła w Polsce	VII	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23	0	x	x	380	310	70	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7	26,5	2	x	x	425	325	100	30	0	0	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		

Grupa treści

III. KIERUNKOWYCH

1	Księgi prorockie Starego Testamentu	VIII	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Pisma Janowe	VIII	3	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika - rok liturgiczny i liturgia godzin	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna	VIII	3	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	Aretologia teologicznomoralna	VIII	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
6	Katechetyka materialna (dydaktyka nauczania religii)	VIII	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	Prawo kanoniczne małżeńskie	VIII	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
8	Religiologia i dialog międzyreligijny	VIII	2,5	0	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
9	Translatorium	VIII	6	6	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
10	Proseminarium	VIII	1,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			27,5	6	x	x	330	200	130	28	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	6	x	x	45	0	45	4	0	0

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela

IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym

1	Praktyka w zakresie psychologiczno-pedagogicznym	VIII	2	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0
---	--	------	---	---	----------	---	---	---	---	---	----	---

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	0	0	0	2	30	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	0	0	0	2	30	0	
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)													
1	Metodyka nauczania religii		VIII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim													
1	Muzyka kościelna – obrzędy pogrzebu i dobór pieśni		VIII	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			33,5	10	x	x	375	200	175	34	30	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na IV roku studiów			60	12	x	x	800	525	275	64	30	0	

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Wychowanie fizyczne 2	IX	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi mądrościowe Starego Testamentu	IX	3,5	0	egz.	o	30	20	10	4	0	0
2	„Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu	IX	4	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika – sakramenty	IX	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologia	IX	3,5	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
5	Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzinna	IX	3,5	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
6	Katechetyka szczegółowa (dydaktyka nauczania religii)	IX	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
7	Prawo kanoniczne o sakramentach	IX	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
8	Seminarium magisterskie 1	IX	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
9	Praca dyplomowa 1	IX	2,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			25,5	1	x	x	270	180	90	26	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5	0	x	x	15	0	15	4	0	25
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Dydaktyka nauczania religii 1	IX	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – śródroczna	IX	2	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			29,5	3	x	x	345	180	165	30	0	25

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Teologia i hermeneutyka biblijna	X	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Liturgika – Eucharystia	X	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią	X	3	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
4	Bioetyka teologiczna	X	2	0	egz.	o	30	0	30	4	0	0
5	Moralność życia społecznego	X	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	Ekumenizm	X	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
7	Katolicka nauka społeczna	X	3,5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
8	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	X	2	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
9	Misjologia	X	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
10	Seminarium magisterskie 2	X	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
11	Praca dyplomowa 2	X	3,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	35
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23,5	1	x	x	275	175	100	30	0	35
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	10	0	10	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					6	0	x	x	15	0	15	4	0	35
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA														
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela														
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)														
1	Dydaktyka nauczania religii 2	X	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0	0	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – śródroczna	X	2	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	45	0	45	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	15	0	15	2	0	0	0	0
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim														
1	Homiletyka fundamentalna	X	3	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			30,5	3	x	x	350	205	145	36	0	0	35	35
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na V roku studiów			60	6	x	x	695	385	310	66	0	0	60	60

Rok studiów: 6, semestr: 11

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												

1	Liturgika - sakramentalia i pobożność ludowa	XI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Prawo kanoniczne osobowe	XI	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
3	Teologia duchowości	XI	2,5	0	egz.	o	60	60	0	4	0	0
4	Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia	XI	2,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
5	Seminarium magisterskie 3	XI	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
6	Praca dyplomowa 3	XI	6,5	0	zal.oc.	f	0	0	0	2	0	65
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16,5	0	x	x	170	140	30	16	0	65
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9	0	x	x	15	0	15	4	0	65
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Pedagogiczno-katechetyczna formacja nauczyciela religii	XI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0	x	x	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – ciągła	XI	3	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – ciągła	XI	3	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	0	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	0	x	x	0	0	0	4	90	0
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Homiletyka materialna i formalna	XI	2	1	egz.	f	30	15	15	4	0	0
2	Teologia pastoralna fundamentalna	XI	1	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
3	Duszpasterstwo rodzin	XI	2	1	egz.	f	30	15	15	4	0	0
4	Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe	XI	2	0	zal. oc.	f	30	20	10	2	0	0
5	Muzyka kościelna - śpiewy Triduum Paschalnego i diakona	XI	1	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	3	x	x	120	65	55	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			8	3	x	x	120	65	55	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 11			31,5	3	x	x	305	220	85	36	90	65

Rok studiów: 6, semestr: 12

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń	XII	2	0	egz.	o	20	10	10	4	0	0
2	Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere	XII	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
3	Seminarium magisterskie 4	XII	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
4	Praca dyplomowa 4	XII	7,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	75
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	0	x	x	65	40	25	10	0	75
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12	0	x	x	45	30	15	6	0	75
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 2. Związanych z przygotowaniem kapłańskim												
1	Liturgika - liturgiczna posługa diakona	XII	1	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Teologia pastoralna szczegółowa	XII	3	1	egz.	f	45	30	15	4	0	0
3	Kierownictwo duchowe	XII	2	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
4	Penitencja	XII	3,5	1	egz.	f	60	45	15	4	0	0

5	Homiletyka szczegółowa	XII	3	2	egz.	f	30	10	20	4	0	0
6	Muzyka kościelna - śpiewy mszalne i prawodawstwo z zakresu muzyki kościelnej	XII	2	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14,5	6	x	x	180	100	80	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	80	0	80	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			14,5	6	x	x	180	100	80	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 12			28,5	6	x	x	245	140	105	28	0	75
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na VI roku studiów			60	9	x	x	550	360	190	64	90	140

I. Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych:

- Prawo pracy;
- Zakładanie własnego przedsiębiorstwa;
- Dziedzictwo kulinarne Warmii, Mazur i Powiśla;
- Powinności obronne społeczeństwa RP.

II. Translatorium:

- język angielski;
- język niemiecki;
- język włoski;
- język hiszpański.

IV. 1. DN Przygotowanie dydaktyczne do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	16	6	120	0	120	14	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	6	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	10	0	30	0	30	8	90	0
IV. 2. Grupa treści związanych z przygotowaniem kapłańskim								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	91,5	24,5	957	465	492	88	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	24,5	272	0	272	40	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	91,5	24,5	957	465	492	88	0	0
V. PRAKTYKA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0
VI. INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		360	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	180,94	50,26
2	z zakresu nauk podstawowych	54,00	15,00
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	67,50	18,75
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	13,50	3,75
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	155,00	43,05
6	wymiar praktyk	12,00	3,33
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	35,50	9,86
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	71,00	19,72
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	217	60,28

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych lub artystycznych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Nauki teologiczne	85
2	Pedagogika	7
3	Psychologia	3
4	Sztuki muzyczne	5
Ogółem:		100

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU TEOLOGIA
W ZAKRESIE: NAUCZANIE RELIGII**

Obowiązuje od cyklu: 2023 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk teologicznych, dyscyplina naukowa: nauki teologiczne, dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: pedagogika, psychologia, dziedzina sztuki, dyscyplina artystyczna: sztuki muzyczne

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Technologie informacyjno-komunikacyjne	I	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
2	Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych	I	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	30	30	0	1	0	0

II. PODSTAWOWYCH

1	Wstęp do filozofii	I	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Logika	I	3	0	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Metafizyka	I	5	0	egz.	o	60	50	10	4	0	0
4	Historia filozofii – starożytność i średniowiecze	I	5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	0	x	x	195	110	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III. KIERUNKOWYCH

1	Język łaciński 1	I	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – starożytność	I	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5,5	3	x	x	70	15	55	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA**IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela****IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym**

1	Psychologia ogólna	I	5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	0	x	x	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			29,5	5	x	x	385	185	200	24	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 1	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia nauki	II	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
2	Historia filozofii – nowożytność i współczesność	II	6,5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Teoria poznania	II	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10,5	0	x	x	120	70	50	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 2	II	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Muzyka kościelna – zasady muzyki	II	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze	II	2	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	85	15	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Psychologia rozwojowa i wychowawcza	II	3	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Pedagogika	II	5	0	egz.	o	75	45	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	0	x	x	105	60	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 1. CN Związanych z podstawami dydaktyki i emisją głosu												
1	Emisja głosu	II	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30,5	8	x	x	400	175	225	28	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	13	x	x	785	360	425	52	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 2	III	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 1	III	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	60	0	60	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa	III	5,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Filozofia Boga	III	3,0	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Filozofia człowieka	III	5,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	0	x	x	150	110	40	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 3	III	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Muzyka kościelna – chorał gregoriański	III	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Historia Kościoła powszechnego – nowożytność	III	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,5	4	x	x	85	15	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 4. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 1	III	3	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0
VI. – INNE												
1	Ergonomia	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	III	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	III	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			27	6	x	x	337	167	170	21	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 3	IV	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0

II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia religii	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
2	Etyka ogólna i stosowana	IV	5	0	egz.	o	75	30	45	4	0	0
3	Filozofia kultury, sztuki i techniki	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Filozofia społeczno-polityczna	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	0	x	x	165	90	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 4	IV	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – współczesność	IV	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
3	Muzyka kościelna – tony psalmowe	IV	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Patrologia	IV	4	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
5	Wstęp do teologii	IV	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej	IV	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14,5	4	x	x	205	105	100	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. CN Związanych z podstawami dydaktyki i emisją głosu												
1	Podstawy dydaktyki	IV	2,5	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,5	0	x	x	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 4. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 2	IV	3	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			33	6	x	x	460	240	220	33	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	12	x	x	797	407	390	54	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 4	V	2	2	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Socjologia	V	1,5	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Edukacja medialna	V	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	2	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu	V	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Sztuka kościelna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie	V	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0

4	Liturgika fundamentalna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
5	Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób	V	2,5	0	zal. oc.	o	40	30	10	2	0	0
6	Teologia fundamentalna	V	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
7	Teologia moralna fundamentalna	V	3	0	zal. oc.	o	60	45	15	2	0	0
8	Katechetyka fundamentalna	V	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
9	Prawo kanoniczne – normy ogólne	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
10	Historia Kościoła w Polsce	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23	0	x	x	380	310	70	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			28,5	4	x	x	455	325	130	31	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi prorockie Starego Testamentu	VI	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Pisma Janowe	VI	3	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika - rok liturgiczny i liturgia godzin	VI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna	VI	3	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	Aretologia teologicznomoralna	VI	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
6	Katechetyka materialna (dydaktyka nauczania religii)	VI	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	Prawo kanoniczne małżeńskie	VI	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0

8	Religiologia i dialog międzyreligijny	VI	2,5	0	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
9	Translatorium	VI	6	6	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
10	Proseminarium	VI	1,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			27,5	6	x	x	330	200	130	28	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	6	x	x	45	0	45	4	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Praktyka w zakresie psychologiczno-pedagogicznym	VI	2	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	0	0	0	2	30	0
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Metodyka nauczania religii	VI	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			31,5	8	x	x	360	200	160	32	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	12	x	x	815	525	290	63	30	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Wychowanie fizyczne 2	VII	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi mądrościowe Starego Testamentu	VII	3,5	0	egz.	o	30	20	10	4	0	0
2	„Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu	VII	4	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika – sakramenty	VII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologia	VII	3,5	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
5	Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzinna	VII	3,5	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
6	Katechetyka szczegółowa (dydaktyka nauczania religii)	VII	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
7	Prawo kanoniczne o sakramentach	VII	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
8	Seminarium magisterskie 1	VII	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
9	Praca dyplomowa 1	VII	2,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			25,5	1	x	x	270	180	90	26	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5	0	x	x	15	0	15	4	0	25
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												

IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												
1	Dydaktyka nauczania religii 1	VII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – śródroczna	VII	2	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7			29,5	3	x	x	345	180	165	30	0	25

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Teologia i hermeneutyka biblijna	VIII	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Liturgika – Eucharystia	VIII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią	VIII	3	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
4	Bioetyka teologiczna	VIII	2	0	egz.	o	30	0	30	4	0	0
5	Moralność życia społecznego	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	Ekumenizm	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
7	Katolicka nauka społeczna	VIII	3,5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
8	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	VIII	2	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0

9	Misjologia	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
10	Seminarium magisterskie 2	VIII	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
11	Praca dyplomowa 2	VIII	3,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	35
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23,5	1	x	x	275	175	100	30	0	35
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	0	x	x	15	0	15	4	0	35

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela

IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)

1	Dydaktyka nauczania religii 2	VIII	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – śródroczna	VIII	2	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	15	0	15	2	0	0

IV. 4. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii

1	Przedmiot do wyboru 3	VIII	3	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			30,5	3	x	x	350	205	145	36	0	35
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na IV roku studiów			60	6	x	x	695	385	310	66	0	60

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Liturgika - sakramentalia i pobożność ludowa	IX	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Prawo kanoniczne osobowe	IX	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
3	Teologia duchowości	IX	2,5	0	egz.	o	60	60	0	4	0	0
4	Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia	IX	2,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
5	Seminarium magisterskie 3	IX	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
6	Praca dyplomowa 3	IX	6,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	65
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16,5	0	x	x	170	140	30	16	0	65
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9	0	x	x	15	0	15	4	0	65
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. BN Związanych z przygotowaniem psychologiczno-pedagogicznym												
1	Pedagogiczno-katechetyczna formacja nauczyciela religii	IX	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0	x	x	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 1. DN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)												

1	Praktyka katechetyczna w szkole 1 – ciągła	IX	3	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
2	Praktyka katechetyczna w szkole 2 – ciągła	IX	3	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	45	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	0	x	x	0	0	0	4	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	0	x	x	0	0	0	4	90	0
IV. 1. EN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiotu)												
1	Metodyka nauczania etyki	IX	1,5	1,5	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	1,5	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,5	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. 4. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii												
1	Przedmiot do wyboru 4	IX	3	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
2	Przedmiot do wyboru 5	IX	3	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	0	x	x	60	60	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	0	x	x	60	60	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			31	1,5	x	x	275	215	60	28	90	65

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń	X	2	0	egz.	o	20	10	10	4	0	0

2	Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere	X	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
3	Seminarium magisterskie 4	X	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
4	Praca dyplomowa 4	X	7,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	75
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	0	x	x	65	40	25	10	0	75
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12	0	x	x	45	30	15	6	0	75
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 1. Związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela												
IV. 1. EN Związanych z przygotowaniem dydaktycznym do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiotu)												
1	Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 1	X	1,5	1,5	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Dydaktyka nauczania przedmiotu Etyka 2	X	1,5	1,5	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 - śródroczna	X	2	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
4	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 - śródroczna	X	2	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
5	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 1 - ciągła	X	4	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0
6	Praktyka dydaktyczna przedmiotu Etyka 2 - ciągła	X	4	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	30	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	3	x	x	90	0	90	12	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12	0	x	x	30	0	30	8	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			29	3	x	x	155	40	115	22	60	75
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na V roku studiów			60	4,5	x	x	430	255	175	50	150	140

I. Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych:

- Prawo pracy;
- Zakładanie własnego przedsiębiorstwa;
- Dziedzictwo kulinarne Warmii, Mazur i Powiśla;
- Powinności obronne społeczeństwa RP.

II. Translatorium:

- język angielski;
- język niemiecki;
- język włoski;
- język hiszpański.

III. Przedmiot do wyboru 1:

- Znaczenie sumienia w kontekście życia rodzinnego;
- Etyczne aspekty zarządzania zasobami ludzkimi.

IV. Przedmiot do wyboru 2:

- Przeciwdziałanie i ograniczanie agresji wśród dzieci i młodzieży
- Pozytywne i negatywne skutki powszechności Internetu

V. Przedmiot do wyboru 3:

- Historia Warmii i Mazur;
- Inspiracje biblijne w wybranej współczesnej literaturze.

VI. Przedmiot do wyboru 4:

- Przygotowanie do małżeństwa;
- Dlaczego zło?

VII. Przedmiot do wyboru 5:

- Komunikacja międzykulturowa;
- Biblijna i współczesna wizja starości.

IV. 1. DN Przygotowanie dydaktyczne do nauczania religii (pierwszego przedmiotu)								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	16	6	120	0	120	14	90	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	6	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	10	0	30	0	30	8	90	0
IV. 1. EN Przygotowanie dydaktyczne do nauczania przedmiotu Etyka (kolejnego przedmiot)								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	16,5	4,5	120	0	120	14	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	4,5	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	12	0	30	0	30	8	60	0
IV. 4. Związanych z poszerzeniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z dziedziny nauk teologicznych lub nauk pomocniczych teologii								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	15	0	150	150	0	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	15	0	150	150	0	10	0	0
V. PRAKTYKA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0
VI. INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		300	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	150,90	50,30
2	z zakresu nauk podstawowych	54,00	18,00
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	47,50	15,83
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	13,50	4,50
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	90,50	30,17
6	wymiar praktyk	24,00	8,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	28,00	9,33
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	71,00	23,67
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	217,00	72,33

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych lub artystycznych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Nauki teologiczne	85
2	Pedagogika	7
3	Psychologia	3
4	Sztuki muzyczne	5
Ogółem:		100

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU TEOLOGIA
W ZAKRESIE: MUZYKA SAKRALNA**

Obowiązuje od cyklu: 2023 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk teologicznych, dyscyplina naukowa nauki teologiczne, dziedzina nauk społecznych, dyscypliny: pedagogika, psychologia, dziedzina sztuki, dyscyplina artystyczna sztuki muzyczne

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Technologie informacyjno-komunikacyjne	I	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

II. PODSTAWOWYCH

1	Wstęp do filozofii	I	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Logika	I	3	0	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Metafizyka	I	5	0	egz.	o	60	50	10	4	0	0
4	Historia filozofii – starożytność i średniowiecze	I	5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	0	x	x	195	110	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III. KIERUNKOWYCH

1	Język łaciński 1	I	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – starożytność	I	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5,5	3	x	x	70	15	55	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3	x	x	45	0	45	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA**IV. 3. Związanych z muzyką sakralną**

1	Chór 1	I	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Emisja głosu i kształcenie słuchu 1	I	3,5	3,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5,5	5,5	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5,5	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5,5	5,5	x	x	45	0	45	4	0	0

VI. INNE

1	Ergonomia	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	I	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Etykieta	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			29,5	10,5	x	x	352	137	215	23	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 1	II	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	2	x	x	60	30	30	2	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia nauki	II	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
2	Historia filozofii – nowożytność i współczesność	II	6,5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Teoria poznania	II	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10,5	0	x	x	120	70	50	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 2	II	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Muzyka kościelna – zasady muzyki	II	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Historia Kościoła powszechnego – średniowiecze	II	2	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	4	x	x	85	15	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z muzyką sakralną												
1	Chór 2	II	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Emisja głosu i kształcenie słuchu 2	II	3,5	3,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Kompozycja liturgiczna	II	2,5	2,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Śpiew liturgiczny 1	II	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10	10	x	x	90	0	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	90	0	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			10	10	x	x	90	0	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30,5	16	x	x	355	115	240	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	26,5	x	x	707	252	455	49	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 2	III	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 1	III	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	60	0	60	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa	III	5,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0

2	Filozofia Boga	III	3,0	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Filozofia człowieka	III	5,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	0	x	x	150	110	40	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 3	III	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Muzyka kościelna – chorał gregoriański	III	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Historia Kościoła powszechnego – nowożytność	III	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,5	4	x	x	85	15	70	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z muzyką sakralną												
1	Chorał gregoriański 1	III	3,5	3,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Chór 3	III	1	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
3	Śpiew liturgiczny 2	III	1	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5,5	5,5	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5,5	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5,5	5,5	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			28	11,5	x	x	355	125	230	25	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 3	IV	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
II. PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia religii	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
2	Etyka ogólna i stosowana	IV	5	0	egz.	o	75	30	45	4	0	0
3	Filozofia kultury, sztuki i techniki	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Filozofia społeczno-polityczna	IV	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	0	x	x	165	90	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Język łaciński 4	IV	3	3	zal. oc.	o	45	0	45	2	0	0
2	Historia Kościoła powszechnego – współczesność	IV	2,5	0	egz.	o	25	15	10	4	0	0
3	Muzyka kościelna – tony psalmowe	IV	1	1	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
4	Patrologia	IV	4	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
5	Wstęp do teologii	IV	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0

6	Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii biblijnej	IV	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14,5	4	x	x	205	105	100	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z muzyką sakralną												
1	Chorał gregoriański 2	IV	3,5	3,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Chór 4	IV	1	1	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,5	4,5	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,5	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4,5	4,5	x	x	45	0	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			32	10,5	x	x	445	195	250	33	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	22	x	x	800	320	480	58	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 4	V	2	2	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	2	x	x	30	0	30	1	0	0

II. PODSTAWOWYCH

1	Socjologia	V	1,5	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Edukacja medialna	V	2	2	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	2	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III. KIERUNKOWYCH

1	Pięcioksiąg i księgi historyczne Starego Testamentu	V	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Sztuka kościelna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie	V	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
4	Liturgika fundamentalna	V	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
5	Teologia dogmatyczna - o Bogu Jedynym i w Trójcy Osób	V	2,5	0	zal. oc.	o	40	30	10	2	0	0
6	Teologia fundamentalna	V	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
7	Teologia moralna fundamentalna	V	3	0	zal. oc.	o	60	45	15	2	0	0
8	Katechetyka fundamentalna	V	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
9	Prawo kanoniczne – normy ogólne	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
10	Historia Kościoła w Polsce	V	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			23	0	x	x	380	310	70	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			28,5	4	x	x	455	325	130	31	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi prorockie Starego Testamentu	VI	3,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
2	Pisma Janowe	VI	3	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika - rok liturgiczny i liturgia godzin	VI	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna	VI	3	0	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	Aretologia teologicznomoralna	VI	3	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
6	Katechetyka materialna (dydaktyka nauczania religii)	VI	2	0	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
7	Prawo kanoniczne małżeńskie	VI	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
8	Religiologia i dialog międzyreligijny	VI	2,5	0	zal. oc.	o	45	30	15	2	0	0
9	Translatorium	VI	6	6	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
10	Proseminarium	VI	1,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			27,5	6	x	x	330	200	130	28	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	6	x	x	45	0	45	4	0	0
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z muzyką sakralną												
1	Chór 5	VI	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Śpiew liturgiczny 3	VI	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	4	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	4	x	x	30	0	30	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6	31,5	10	x	x	360	200	160	32	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów	60	14	x	x	815	525	290	63	0	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I. WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Wychowanie fizyczne 2	VII	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0	0	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III. KIERUNKOWYCH												
1	Księgi mądrościowe Starego Testamentu	VII	3,5	0	egz.	o	30	20	10	4	0	0
2	„Corpus Paulinum” i pozostałe listy Nowego Testamentu	VII	4	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Liturgika – sakramenty	VII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
4	Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologia	VII	3,5	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
5	Chrześcijańska moralność małżeńsko-rodzinna	VII	3,5	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
6	Katechetyka szczegółowa (dydaktyka nauczania religii)	VII	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
7	Prawo kanoniczne o sakramentach	VII	2	0	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
8	Seminarium magisterskie 1	VII	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
9	Praca dyplomowa 1	VII	2,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			25,5	1	x	x	270	180	90	26	0	25
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5	0	x	x	15	0	15	4	0	25

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z muzyką sakralną												
1	Harmonia praktyczna	VII	2,5	2,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Harmonia teoretyczna	VII	2,5	2,5	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	5	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			5	5	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7			30,5	6	x	x	360	180	180	30	0	25

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Teologia i hermeneutyka biblijna	VIII	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Liturgika – Eucharystia	VIII	2	1	zal. oc.	o	30	20	10	2	0	0
3	Teologia dogmatyczna – charytologia i eklezjologia z mariologią	VIII	3	0	egz.	o	45	30	15	4	0	0
4	Bioetyka teologiczna	VIII	2	0	egz.	o	30	0	30	4	0	0
5	Moralność życia społecznego	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	Ekumenizm	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
7	Katolicka nauka społeczna	VIII	3,5	0	egz.	o	60	30	30	4	0	0
8	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	VIII	2	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0

9	Misjologia	VIII	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
10	Seminarium magisterskie 2	VIII	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
11	Praca dyplomowa 2	VIII	3,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	35

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		23,5	1	x	x	275	175	100	30	0	35
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	1	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	0	x	x	15	0	15	4	0	35

IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

IV. 3. Związanych z muzyką sakralną

1	Chór 6	VIII	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Harmonia modalna 1	VIII	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Śpiew liturgiczny 4	VIII	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		6	6	x	x	60	0	60	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	6	x	x	60	0	60	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	6	x	x	60	0	60	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8		29,5	7	x	x	335	175	160	36	0	35	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na IV roku studiów		60	13	x	x	695	355	340	66	0	60	

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III. KIERUNKOWYCH												
1	Liturgika - sakramentalia i pobożność ludowa	IX	1	0	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Prawo kanoniczne osobowe	IX	1,5	0	zal. oc.	o	20	20	0	2	0	0
3	Teologia duchowości	IX	2,5	0	egz.	o	60	60	0	4	0	0
4	Teologia dogmatyczna – sakramentologia i eschatologia	IX	2,5	0	egz.	o	60	45	15	4	0	0
5	Seminarium magisterskie 3	IX	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
6	Praca dyplomowa 3	IX	6,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	65
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16,5	0	x	x	170	140	30	16	0	65
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9	0	x	x	15	0	15	4	0	65
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z muzyką sakralną												
1	Chór 7	IX	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Śpiew liturgiczny 5	IX	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
3	Harmonia modalna 2	IX	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Dyrygowanie	IX	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Organoznawstwo	IX	2	2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
6	Prawodawstwo muzyki liturgicznej	IX	1	0	zal. oc.	f	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	10	x	x	135	15	120	12	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10	x	x	120	0	120	10	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			11	10	x	x	135	15	120	12	0	0	
V. PRAKTYKA													
1	Praktyka muzyczno-liturgiczna 1 – śródroczna		IX	2	0	zal. oc.	f	40	0	40	2	0	0
2	Praktyka muzyczno-liturgiczna 1 – ciągła		IX	3	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				5	0	x	x	40	0	40	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				5	0	x	x	40	0	40	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9				32,5	10	x	x	345	155	190	32	60	65

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I. WYMAGANIA OGÓLNE													
1	Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych	X	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2	0	x	x	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2	0	x	x	30	30	0	1	0	0
III. KIERUNKOWYCH													
1	Teologia dogmatyczna - teologia sakramentu święceń	X	2	0	egz.	o	20	10	10	4	0	0	
2	Religia a sfera publiczna / Religion and the Public Sphere	X	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0	
3	Seminarium magisterskie 4	X	2,5	0	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
4	Praca dyplomowa 4	X	7,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	0	75	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	14	0	x	x	65	40	25	10	0	75		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0	x	x	0	0	0	0	0	0		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	12	0	x	x	45	30	15	6	0	75		
IV. ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
IV. 3. Związanych z muzyką sakralną												
1	Chór 8	X	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Śpiew liturgiczny 6	X	2	2	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	4	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	4	x	x	30	0	30	4	0	0

V. PRAKTYKA

1	Praktyka muzyczno-liturgiczna 2 – śródroczna	X	2	0	zal. oc.	f	40	0	40	2	0	0
2	Praktyka muzyczno-liturgiczna 2 – ciągła	X	5,5	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,5	0	x	x	40	0	40	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7,5	0	x	x	40	0	40	4	60	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			27,5	4	x	x	165	70	95	19	60	75
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na V roku studiów			60	14	x	x	510	225	285	51	120	140

I. Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych:

- Prawo pracy;
- Zakładanie własnego przedsiębiorstwa;
- Dziedzictwo kulinarne Warmii, Mazur i Powiśla;
- Powinności obronne społeczeństwa RP.

II. Translatorium:

- język angielski;
- język niemiecki;
- język włoski;
- język hiszpański.

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		300	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	151,18	50,39
2	z zakresu nauk podstawowych	54,00	18,00
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	89,50	29,83
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	13,50	4,50
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	119,50	39,83
6	wymiar praktyk	12,50	4,17
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	28,00	9,33
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	71,00	23,67
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	217,00	72,33

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych lub artystycznych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Nauki teologiczne	85
2	Pedagogika	7
3	Psychologia	3
4	Sztuki muzyczne	5
Ogółem:		100